

Ellen G. White

KORACI PREMA KRISTU

Nakladnik
ZNACI VREMENA
www.znaci-vremena.com

Izvornik
STEPS TO CHRIST

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Milan Šušljić

Prijevod dodataka
Željko Porobija

Lektura
Miroslav Vukmanić

Korektura
Darko Filčić

Grafički design
Glen Milam

Tisak
ZNACI VREMENA
Zagreb 2014.

KORACI PREMA KRISTU

ELLEN G. WHITE

Drugo izdanje

Biblijski tekstovi navedeni su
prema izdanju Kršćanske sadašnjosti

Brojke na marginama knjige ukazuju
na brojeve stranica u izvorniku

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 874948

ISBN 978-953-183-004-1

PREDGOVOR

Ellen G. White (1827.—1915.), autorica knjige *Koraci prema Kristu*, svojim je spisateljstvom i poslanjem utjecala na živote milijuna ljudi svih uzrasta po cijelom svijetu. Napisala je više od 5.000 članaka i četrdeset knjiga s područja duhovnosti, odgoja, zdravlja, međuljudskih odnosa, propovjedništva, pa do proročanstava, prehrane, nakladništva, rukovođenja... Iz 50.000 stranica njezinih rukopisa čitateljima je danas dostupno čak stotinjak naslova, koji su nastali uređivanjem njezinih spisa po temama. Knjige joj se prevode i tiskaju u milijunskim nakladama u više od dvjesto zemalja svijeta. Najprevođenija je spisateljica u povijesti nakladništva uopće i najprevođeniji američki autor. Uzdizala je Sveto pismo kao temelj vjere i kao pouzdanu Božju objavu. Više: www.whiteestate.org.

Knjiga *Koraci prema Kristu* objavljena je na više od 150 jezika. Na hrvatskom jeziku dosad je izišla u čak 37 izdanja pod naslovom *Put Kristu*.

S namjerom da naglase, ilustriraju i obogate ovo prigodno izdanje knjižice *Koraci prema Kristu*, na pisanju dodatnoga teksta surađivali su autori: Karen Blumenberg, Loree Chase, Peter Chiomenti, Bill Cleveland, Curt Dewees, Vikki Fields, Rondy Fishell, Carol Ann Fraser, Cheryl Holloway, Beverly Kelly, Garry Krause, Janya Mekelburg, Luan Miller, Shelly Nolan, Lory Peckham, Keith Potts, Gary Swanson, Jerry Thomas i Sergio Torres.

**“Ako se želite upoznati sa Spasiteljem
— proučavajte Sveto pismo!”**

Ellen G. White

BOŽJA LJUBAV PREMA ČOVJEKU

Priroda i objava zajednički svjedoče o Božjoj ljubavi. Naš 9
nebeski Otac izvor je života, mudrosti i radosti. Pogledajte
samo čudesa i ljepote prirode! Razmišljajte o njihovoj
zadivljujućoj prilagodbi potrebama i sreći ljudi i svih živih
stvorenja. Sunčeva svjetlost i kiša što oživljuju i osvježavaju
zemlju, bregovi, mora i ravnice — sve nam to govori o
Stvoriteljevoj ljubavi. Bog ispunjava svakodnevne potrebe svih
svojih stvorenja. Kako je to krasno izrekao psalmist:

“Oči svijju u tebe su uprte,
Ti im hranu daješ u pravo vrijeme.
Ti otvaraš ruku svoju,
do mile volje sitiš sve živo.”

(Psalam 145,15.16)

Bog je stvorio čovjeka potpuno svetim i sretnim, a prelijepa
Zemlja nakon izlaska iz Stvoriteljeve ruke nije pokazivala ni
traga raspadanja ili sjenke prokletstva. Tek je prijestup Božjeg
zakona, Zakona ljubavi, donio

nesreću i smrt. Pa ipak, i usred
patnji izazvanih grijehom,
otkriva se Božja ljubav. U
Bibliji piše da je Bog prokleo
Zemlju zbog čovjeka (Postanak
3,17). Trnje i korov —

**Isus nije nikada
zataškavao istinu, ali
ju je izgovarao s
ljubavlju.**

poteškoće i kušnje što čovjekov život ispunjavaju naporima i
brigama — određene su Božjim planom zbog njegova dobra,
kao dio prijeko potrebnog odgoja, za njegovo uzdizanje iz
propasti i izopačenosti što ih je donio grijeh. Iako grešan, svijet 10

nije ispunjen samo žalošću i bijedom. I sama nam priroda upućuje poruke nade i utjehe. Na čičku se nalaze cvjetovi, a trnje je prekriveno ružama.

👉 “Bog je ljubav” — piše na svakom pupoljku što se rascvjetava, na svakoj vlati mlade trave. Ljupke ptice što

P R I R O D A

SLADAK I NEVIN

U šumama Kostarike, gdje su kiše obilne, borba za sunčevu svjetlost je okrutna. Kad padne kakav stari div, raslinje se natječe da popuni novonastali prostor pod suncem, a puzavice se grčevito hvataju za stabla ne bi li dospjele do sunca. Ali jedno mlado drvo uvijek je slobodno od neželjenih gostiju.

Svaki ispupčeni trn akacijina stabla koje raste u tim šumama udomljuje koloniju mrava koji djeluju kao stražari. Mravi pregrizu lišće nasrtljivih puzavica i napadaju kukce koji žele jesti akacijino lišće, dopuštajući tako akaciji da na miru raste prema suncu.

Zauzvrat, mravi žive u šupljinama velikog akacijinog trnja, pijujući slatki sok koji se izlučuje iz stabljike lista, hraneći svoje ličinke koje žive na vršku lista sastojcima bogatim bjelančevinama. To je sretna okolnost i za mravlju koloniju i za stablo.

Kako je veliko zadovoljstvo imao Bog izrađujući sva životna rješenja što osiguravaju svakom živom biću *mjesto pod suncem!* Označeni ulomak (pogledajte 👉 na stranici 8) pokazuje kako priroda govori o Božjoj ljubavi.

- Kako spomenuta suradnja akacije i mrava objavljuje da je Bog ljubav?
- Što iz vašeg života govori svijetu da je Bog ljubav?

RAZMISLITE...

- Potražite oko sebe nešto što je Bog stvorio. Što vam Bog poručuje kroz svoje djelo?
- Prisjetite se riječi neke kršćanske pjesme o Božjem stvaranju. Pjevušite je za vrijeme šetnje.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 65,11.13
- Izaija 61,11
- Rimljanima 1,20

ispunjavaju prostor veselim pjesmama, cvjetovi nježnih boja što mirišu u svojemu savršenstvu, bogato razlistano i veličanstveno šumsko drveće — sve nam svjedoči o Božjoj očinskoj brižnosti i pažljivosti i o Njegovoj želji da usreći svoju djecu.

Božja riječ otkriva Njegov karakter. On je osobno objavio svoju bezgraničnu ljubav i milosrđe. Kad je Mojsije molio:

“Pokaži mi svoju slavu!”,

Gospodin je odgovorio:

“Dopustit ću da ispred tebe prođe sav moj sjaj.” (Izlazak 33,18.19) To je bila Njegova

slava. Bog je prošao ispred Mojsija i objavio: “Jahve!

Jahve! Bog milosrdan i

milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću, iskazuje milost tisućama, podnosi opaćinu, grijeh i prijestup...” (Izlazak 34,6.7) On je “... spor na gnjev i bogat milosrđem” (Jona 4,2) i “uživa u pomilovanju” (Mihej 7,18).

Bog je povezao naša srca sa sobom bezbrojnim znamenjem na nebu i na Zemlji. Trudio se da nam se otkrije preko čuda prirode i preko najdubljih i najnježnijih zemaljskih veza koje ljudsko srce može spoznati. Ali sve to nam samo donekle otkriva Njegovu ljubav. Iako smo dobili sve te dokaze, neprijatelj dobra je toliko zaslijepio um ljudi da oni gledaju na Boga sa strahom, zamišljajući Ga okrutnim i neumoljivim.

Sotona je naveo ljude da Bogu pripisuju krutu pravednost, kao kakvom okrutnom sucu i neumoljivom i strogom vjerovniku.

Opisao je Stvoritelja kao biće koje nepovjerljivim okom motri ljude i vreba njihove zablude i pogreške ne bi li ih mogao osuditi. Da bi uklonio ovu iskrivljenu sliku i otkrio svijetu beskrajnu Božju ljubav, Isus je došao živjeti među ljude.

Božji Sin došao je s Neba da bi objavio Oca. “Boga nitko nikada nije vidio: Jedinorođenac — Bog, koji je u krilu Očevu,

**Priroda krije poruku
nade i ohrabrenja.
Na čičku se nalaze
cvjetovi, a trnje je
prekriveno ružama.**

on ga je objavio." (Ivan 1,18) "I nitko ne pozna Oca nego Sin i onaj komu Sin htjedne objaviti." (Matej 11,27) Kad je jedan od učenika zahtijevao: "Pokaži nam Oca!" (Ivan 14,8), Isus je odgovorio: "Toliko sam vremena s vama... i ti me, Filipe, nisi upoznao?" (Ivan 14,9)

- Opisujući svoje zemaljsko poslanje, Isus je rekao: "Na meni je Duh Gospodnji, jer me pomazao. Poslao me da donesem Radosnu vijest siromasima, da navijestim oslobođenje zarobljenicima i vraćanje vida slijepcima, da oslobodim potlačene, da proglasim godinu milosti Gospodnje." (Luka 4,18.19) To je bio Njegov posao. Isus je "... prošao čineći dobro i ozdravljujući sve koje davao bijaše tlačio..." (Djela 10,38) Bilo je cijelih sela u kojima se ni iz jedne kuće nije čuo uzvik boli, jer je On prošao njima i iscijelio sve bolesnike. Njegovo je djelo bilo dokaz Njegove božanske punomoći. Ljubav, milosrđe i samilost otkrivali su se u svakom činu
- 12 Njegovog života; Njegovo je srce bilo puno nježne sućuti prema ljudskom rodu. On je uzeo ljudsku narav da bi mogao ispuniti ljudske potrebe. Najsiromašniji i najponiženiji nisu Mu se bojali pristupiti. I mala djeca osjećala su Njegovu privlačnost. Voljela su se penjati u Njegovu krilo i gledati Njegovo zamišljeno lice, dobroćudno i puno ljubavi.

2 Isus se nije sustezao reći istinu, ali je to uvijek činio s ljubavlju. U svojem ophođenju s ljudima bio je osobito taktičan, promišljen i pažljiv. Nikada nije bio grub, nikada nije nepotrebno izgovorio oštru riječ, nikad nije nanio nepotrebnu bol osjetljivoj duši. Nije osuđivao ljudske slabosti. Govorio je istinu, ali uvijek s ljubavlju. Osuđivao je licemjerje, nevjeru i bezakonje; ali u Njegovu se glasu osjećala bol kad je izgovarao oštre prijekore. Plakao je nad Jeruzalemom, voljenim gradom koji je odbio primiti Njega — Put, Istinu i Život. Odbacili su Njega, svojega Spasitelja, a On im je prilazio sa sažaljivom nježnošću. Život Mu je bio ispunjen samoprijegom

i brižljivom skrbi za druge. U Njegovim očima svaka je duša bila dragocjena. Iako je uvijek čuvao svoju božansku dostojanstvenost, s najnježnijom pažnjom sagibao se nad svakim pripadnikom Božje obitelji. U svakom čovjeku gledao je posrnulu dušu zbog čijega je spasenja došao.

Krist je u svojem životu otkrio takav karakter. Bio je to Božji karakter. Iz Očeva srca potekle su rijeke božanske sućuti,

B O Ž J A L J U B A V

NEIZRAŽENA LJUBAV

Rečenica: “Volim te!” bila je Dereku nepoznata. Te čarobne riječi nikad nisu sišle s usana osobe od koje ih je toliko očajnički želio čuti — od oca.

Jedne mučne prosinačke noći Derek se iznenada probudio i uspravio. Adrenalin mu je strujio tijelom. Bio je to san, ružan san. U njemu je otac umro.

Istrčavši iz kreveta, Derek je pojurio hodnikom prema očevoj sobi. Nježno je prodrmao svog oca. Kad se otac probudio, Derek je povikao: “Tata, ja to moram znati! Voliš li me?”

Šutnja. Suze su kapale iz očevih očiju. Primaknuo je Dereka k sebi i zagrlio ga. I dalje bez riječi, ali bilo je to dovoljno. Dogodila se čarolija.

Božja ljubav prema vama uvijek je tu. Bez riječi. Samo križ. Označeni ulomak (pogledajte (2) na stranici 10) reći će vam više o Božjoj ljubavi.

- Zašto netko tako teško shvaća obećanja o Božjoj ljubavi?
- Gledajući oko sebe, koje dokaze Božje ljubavi vidite u ovom trenutku?

RAZMISLITE...

- Pokažite ocu, majci, sestri ili bratu da ih volite. Ispecite im neki kolač ili počistite blagovaonicu.
- Zamolite Boga da vam pomogne u razumijevanju one ljubavi drugih prema vama koju vam nisu izrekli.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Sefanija 3,17
- Ivan 3,16.17
- Ivan 15,13

koje su se očitovale u Kristu, i izlile se na ljudski rod. Isus, nježni i milosrdni Spasitelj, bio je Bog koji je "tijelom očitovan" (1. Timoteju 3,16).

- 13 Isus je živio, trpio i umro — da bi nas spasio. Postao je "čovjek boli" (Izaija 53,3), da bismo se mi mogli vječno radovati. Bog je svojemu ljubljenu Sinu punom milosti i istine dopustio da iz svijeta neopisive slave siđe na grijehom uprljani i uništeni planet, na svijet zamračen sjenkom smrti i prokletstva. Dopustio Mu je da napusti naručje Njegove ljubavi i odrekne se obožavanja anđela — da bi trpio sramotu, pogrde, poniženja, mržnju i smrt. "Na njega pade kazna — radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše." (Izaija 53,5) Gledajte Ga u pustinji, u Getsemaniju, na križu. Neokaljani Božji Sin preuzeo je na sebe teret grijeha. On, koji je bio jedno s Bogom, osjetio je u svojoj duši strašnu razdvojenost između Boga i čovjeka, izazvanu grijehom. To je prouzročilo očajnički krik s Njegovih usana: "Bože moj, Bože moj! Zašto si me ostavio?" (Matej 27,46) Teret grijeha i svijest o njegovoj strahovitoj veličini koja dušu odvađa od Boga slomili su srce Božjeg Sina.

- Ali ta velika žrtva nije prinesena zato da bi se u Očevom srcu probudila ljubav prema čovjeku, ili želja da ga spasi. Ne, nipošto! "Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina..." (Ivan 3,16) Otac nas voli, ali ne zbog te velike Žrtve pomirnice, već se On za Žrtvu pomirnicu i pobrinuo zato što nas voli. Krist je bio Posrednik po kojemu se Božja beskonačna ljubav izlila na grešni svijet. "Bog bijaše onaj koji je u Kristu pomirio svijet sa sobom..." (2. Korinćanima 5,19) Bog je trpio sa svojim Sinom. Smrtna borba u Getsemaniju i smrt na Golgoti bili su cijena koju je Srce Beskrajne Ljubavi platilo za naš otkup.

- 14 Isus je rekao: "Zato me ljubi Otac što ja dajem život svoj, da ga opet uzmem." (Ivan 10,17) To znači: Moj vas je Otac toliko ljubio da je i mene još više zavolio zato što sam dao svoj

život da bih vas izbavio. Omilio sam svojemu Ocu postavši vašim Zamjenikom i Jamcem, položivši svoj život i preuzevši vaše dugove i prijestupe; mojom žrtvom Bog može biti pravedan, Onaj koji opravdava svakoga tko vjeruje u Isusa.

Nije nas mogao otkupiti nitko osim Božjeg Sina; Oca je mogao objaviti samo Onaj koji se nalazio u Njegovu naručju. Božju ljubav mogao je ostvariti jedino Onaj koji je upoznao njezinu dubinu i visinu. Očevu ljubav prema izgubljenom čovječanstvu mogla je izraziti jedino Kristova beskrajna Žrtva.

“Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina...” (Ivan 3,16) On Ga nije dao da samo živi među ljudima, da ponese njihove grijeha i umre kao žrtva za njih; On Ga je poklonio palome rodu. Krist se morao poistovjetiti s dobrobitima i potrebama čovječanstva. On, koji je bio jedno s Bogom, vezao se s ljudskim sinovima vezama koje se nikada ne mogu prekinuti. Isus se “ne stidi zvati ih braćom” (Hebrejima 2,11); On je postao naša Žrtva, naš Zastupnik, naš Brat, Onaj koji i pred Očevim prijestoljem nosi naš lik, Onaj koji će i u beskrajnoj vječnosti kao Sin Čovječji ostati sjedinjen s rodnom koji je otkupio. A sve samo zato da bi se čovjek mogao podignuti iz propasti i poniženja izazvanih grijehom, da bi mogao odražavati Božju ljubav i sudjelovati u radosti koju donosi svetost.

 Cijena plaćena za naš otkup i beskrajna žrtva koju je 15
prinio naš nebeski Otac davši svojega Sina da umre za nas
trebali bi nas nadahnuti uzvišenim mislima o onome što
možemo postati kroz Krista. Gledajući visinu, dubinu i širinu

Ništa nije moglo tako dobro izraziti Očevu ljubav prema palom čovjeku kao što je to mogla Kristova savršena žrtva.

Očeve ljubavi prema rodu koji umire, nadahnuti apostol Ivan ispunio se obožavanjem i dubokim štovanjem. Ne nalazeći prikladnih riječi da izrazi veličinu i nježnost te ljubavi, pozvao je svijet da je promatra: "Gledajte koliku nam je ljubav Otac

S A M O P O Š T O V A N J E

U VELIKOJ NEVOLJI

Godine 1991. u Philadelphiji se otkrilo da u posljednje dvije godine nije bilo prisile plaćanja kazni za prometne prekršaje. Tri četvrtine svih koji su primili pozive sucu za prekršaje uopće nisu marili za njih. Stoga su vlasti načinile popis ljudi koje treba uhititi. Na vrhu tog popisa bio je izvjesni Richard Canning.

Canning je u dvije godine napravio 301 prometni prekršaj: sedam za neopreznu vožnju, 15 za nepoštivanje crvenog svjetla i znaka zaustavljanja, 52 za vožnju neispravnog vozila, 58 za vožnju bez registracije i 85 za vožnju bez dozvole. "Manji" prekršaji, uz ostale, bili su pravljenje gužve na autocesti, vožnja bez svjetala, s neispravnim prigušivačem buke i drugo. Richard Canning je osuđen na 85-godišnje oduzimanje vozačke dozvole i 59.585 dolara kazne.

Vjerojatno se osjećao onako kako se možda i vi osjećate kad mislite o grijehu u svom životu. Sotona vas nastoji obeshrabiliti u vašim naporima da prestanete grijешiti. Ali Isus misli da ste vi osobito vrijedni. Vi ste Božje dijete. Označeni ulomak (pogledajte (3) na stranici 13) dat će vam neku predodžbu o tome koliko ste važani.

- Što biste mogli reći Richardu Canningu o Isusovoj ljubavi koja će mu pomoći da stekne bolju sliku o sebi?
- Što za vas znači biti Božjim djetetom?

RAZMISLITE...

- Podsjetite se riječi omiljene pjesme o Isusovoj ljubavi. Kako vas one potiču da mislite o sebi?
- Promatrajte skupinu djece u igri. Razmislite o tome koje biste dječje osobine željeli razviti kako biste se što više približili Ocu?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 8.
- Rimljanima 5,6-8
- 1. Timoteju 4,12

iskazao, da se zovemo djeca Božja." (1. Ivanova 3,1) Kakvu to vrijednost daje čovjeku! Prijestup je ljudske sinove učinio Sotoninim podanicima. Vjerom u Kristovu žrtvu pomirnicu Adamovi sinovi mogu postati Božja djeca. Uzimajući ljudsku narav, Krist je uzdigao čovječanstvo. Grešni ljudi dobili su priliku da, povezani s Kristom, postanu dostojni imena Božjih sinova.

Takva ljubav je neusporediva. Djeca nebeskog Kralja! Dragocjenog li obećanja, predmeta najdubljeg divljenja! Nenadmašne li Božje ljubavi prema svijetu koji Ga nije ljubio! Ova misao ima moć ukrotiti dušu i navesti um na pokoravanje Božjoj volji. Što više proučavamo božanski karakter u svjetlosti križa, to jasnije otkrivamo milosrđe, nježnost i praštanje, povezane s nepristranošću i pravednošću; to nam jasniji postaju bezbrojni dokazi bezgranične ljubavi i nježne sućuti što nadilaze čeznutljivu naklonost majke prema zalutalom djetetu.

GREŠNIKU TREBA KRIST

17 Prigodom stvaranja Bog je čovjeku darovao plemenite sposobnosti i uravnotežen um. Bio je savršeno biće, u savršenom skladu s Bogom. Misli su mu bile čiste, a ciljevi sveti. Ali, neposlušnost je izopačila njegove sposobnosti, pa se umjesto ljubavi pojavila sebičnost. Prijestup je toliko oslabio njegovu narav da se vlastitom snagom više nije mogao oduprijeti sili zla. Postao je Sotonin rob, i to bi ostao zauvijek da se sâm Bog nije umiješao. Kušać je namjeravao osujetiti plan po kojemu je Bog stvorio čovjeka, i ispuniti Zemlju tugom i očajem. Sva ta zla htio je predočiti kao posljedicu Božje pogreške pri stvaranju čovjeka.

4 U bezgrešnom stanju čovjek je održavao radosnu vezu s Onim "u kome se nalazi sakriveno sve blago mudrosti i znanja" (Kološanima 2,3). Ali, nakon učinjenog grijeha, svetost mu više nije pričinjavala radost pa se on pokušao sakriti od Božje nazočnosti. Nепреporođeno srce i sada se nalazi u takvom stanju. Ono nije u skladu s Bogom i ne nalazi radost u zajednici s Njim. Grešnik ne bi mogao biti sretan u Božjoj nazočnosti i ne bi mu godilo društvo svetih bića. Kad bi mu i bilo dopušteno ući u Nebo, to mu ne bi činilo nikakvu radost. Duh nesebične ljubavi, koji vlada tamo gdje je svako srce sjedinjeno sa Srcem Beskrajne Ljubavi, ne bi našao odjeka u njegovoj duši. Njegove misli, zanimanja i pobude — sve bi bilo strano onome što pokreće bezgrešne nebeske stanovnike. On bi bio neskladna nota u nebeskoj melodiji. Nebo bi za njega bilo mjesto mučenja, i on bi se želio sakriti od Onoga koji je svjetlost i središte nebeske radosti. Bog nije samovoljno odlučio isključiti grešnike iz Neba; oni se sami isključuju svojom nepodobnošću

18

za nebesku zajednicu. Božja slava bi za njih bila oganj koji spaljuje. Oni bi rado prihvatili i uništenje, samo da se skriju od lica Onoga koji je umro da ih otkupi.

Ne možemo se sami izbaviti iz ponora grijeha u koji smo upali. Naša su srca zla, i mi ih ne možemo promijeniti. "Tko će

G R E Š N O S T

KOLIKO SMO VELIKI?

Jednoga se dana Kanut, kralj Danske i Engleske u jedanaestom stoljeću, zbog laskanja svojih dvorana toliko ponio da je naredio da iznesu njegovo prijestolje na morsku obalu. Tamo, pred svima njima, zapovjedio je moru da ga ne smoči. Ubrzo je plima prekrila njegova stopala i tako pokazala vrijednost ljudskih zapovijedi — čak i kraljevih.

Lako je promatrati vlastiti život sa samozadovoljstvom i zaboraviti odakle su nam došle sve blagodati. Zadati pobjedonosni zgoditak, imati najviše bodova na testu iz kemije, izlaziti s najljepšom djevojkom u razredu, posjedovati najnoviji model automobila — sve to može pridonijeti pogrešnom osjećaju vrijednosti.

Nakon javnog nastupa na morskoj obali, Kanut više nije nosio svoju krunu. Stavio ju je na kip rassetoga Krista. Iako je bio moćan kralj, Kanut je znao da je naspram Kristova primjera grešnik, kao i svi drugi ljudi. Označeni ulomak (pogledajte (4) na stranici 16) pokazuje kakva je ljudska dobrota u usporedbi s Božjom.

- Kako Kanutov postupak ilustrira činjenicu da je grešnik neskladna nota u nebeskoj melodiji?
- Na koje načine je katkad lako upasti u kušnju da izgubimo iz vida svoje stvarne mogućnosti?

RAZMISLITE...

- Nabrojite šest načina na koje je grešnost utjecala na prirodno okruženje u kojemu živite.
- Potražite u časopisima i novinama primjere grijeha u životima drugih.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Postanak 3,1-13.16-24
- Rimljanima 6,23
- Kološanima 2,3

čisto izvuć iz nečista? Nitko!" (Job 14,4) "Zato je težnja tijela neprijateljstvo prema Bogu, jer se ne pokorava Božjem zakonu niti to može." (Rimljanima 8,7) Obrazovanje, kultura, služenje

Sami sebe ne možemo izbaviti iz ponora grijeha u koji smo upali.

voljom, ljudski naponi, sve to ima svoje područje djelovanja, ali ovdje je neučinkovito.

Možda se time može postići izvanjska ispravnost u ponašanju, ali se ne može promijeniti srce; ne mogu se

očistiti životni izvori. Da bi se čovjek mogao promijeniti, ostaviti grijeh i postati svet, mora postojati sila koja djeluje iznutra, novi život odozgo. Ta sila je Krist. Samo Njegova milost može pokrenuti zamrle sposobnosti duše i privući ih Bogu i svetosti.

19 Spasitelj je rekao: "Tko se odozgo ne rodi" — ako ne primi novo srce, nove želje, namjere i pobude koje vode u novi život — "taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega" (Ivan 3,3). Mišljenje da je dovoljno razvijati samo ono dobro koje u čovjeku po prirodi postoji, kobna je zabluda. "Zemaljski čovjek ne prima ono što dolazi od Duha Božjega, jer je to za nj ludost. On to ne može ni upoznati, jer se to mora uz pomoć Duha prosuđivati." (1. Korinćanima 2,14) "Ne čudi se što ti rekoh: treba da se odozgo rodite." (Ivan 3,7) O Kristu je napisano: "U njoj [u Riječi] bijaše Život i Život bijaše svjetlo ljudima." (Ivan 1,4) "Spasenja nema ni po jednom drugom, jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kojem nam se treba spasiti." (Djela 4,12)

Nije dostatno osjetiti Božju blagost, vidjeti dobronamjernost i očinsku nježnost Njegova karaktera. Nije dovoljno razaznati mudrost i pravednost Njegova Zakona i shvatiti da je utemeljen na vječnom načelu ljubavi. Apostol Pavao je sve to vidio kad je uskliknuo: "Priznajem u skladu sa Zakonom da je on dobar." (Rimljanima 7,16) "Stoga: Zakon je bez sumnje svet, a

zapovijed i sveta, i pravedna, i dobra.” (Rimljanima 7,12) Ali, ispunjen gorčinom očaja i duševne muke, dodaje: “A ja sam tjelesan, rođen u ropstvo grijeha.” (Rimljanima 7,14) Čeznuo je za čistoćom i pravednošću, koje nije mogao postići svojom snagom; zato je i uzviknuo: “Jadan ti sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovoga smrtonosnoga tijela?” (Rimljanima 7,24)

K R I V N J A

NA PUTU KRIVNJE

Pošto je dvaput odležao zatvorsku kaznu zbog krađe i krivtvođenja, Larry je, vođen nekim unutarnjim nagonom, nastavio kršiti zakon. Nastavio je s čekovima bez pokrića, čak se i potpisivao punim imenom. Bilo je vrlo lako dokazati njegovu krivnju dostatnu za treći odlazak u zatvor.

Kad je Larry ležao drugi put u zatvoru, iskusio je privremeno oslobođenje od krivnje — bio je kažnjen. Ali nije osjetio puni oprost. Kad je pušten, nešto u njemu samome osudilo ga je na dodatnu kaznu. Kad se potpisao na bezvrijednom čeku, bilo je to kao da kaže: “I dalje sam kriv. Nađite me i kaznite.”

Bog vas je stvorio na takav način da vaša krivnja mora biti razriješana. Možete se osjećati postićeno, odbačeno, podređeno ili nedostojno. No bez obzira kako se osjećate, Isusova bezuvjetna ljubav i oprost uvijek su vam dostupni. Označeni ulomak (pogledajte (5) na stranici 20) pokazat će vam kako je Jakov podnosio svoju krivnju.

- Koliko je Larryjev način podnošenja krivnje drukčiji od načina na koji ju je Jakov podnosio?
- Kako Bog postupa s vašom krivnjom u usporedbi s načinom na koji se danas postupa s prijestupnicima?

RAZMISLITE...

- Načinite popis osjećaja koji vas more kad učinite nešto loše.
- Porazgovarajte s nekim kršćanskim odvjetnikom ili sućem. Zamolite ga da vam objasni razlike između Božjeg i ljudskog sustava pravde.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 31,1-5
- Psalam 31,9-11
- Efežanima 1,7.8

Takav isti krik otimao se iz umornih srca u svim zemljama i u sva vremena. Ali, svima se može dati samo jedan jedini odgovor: "Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!" (Ivan 1,29)

20 **5** Božji Duh je pokušavao slikovito prikazati tu istinu na mnogo načina i objasniti je dušama što čeznu da se oslobode tereta krivnje. Kad je bježao iz očinskog doma nakon što je zgriješio prevarivši Ezava, Jakov je bio opterećen osjećajem krivnje. Bio je osamljen i prognan, odvojen od svega što mu je život činilo vrijednim, pa je njegovu dušu najviše mučila pomisao i strah da ga je njegov grijeh odvojio od Boga, da ga je Nebo odbacilo. Obuzet žalošću, legao je na голу zemlju da se odmori. Bio je okružen samotnim bregovima i zvjezdanim nebom. Dok je spavao, čudesna svjetlost prodrla je u njegov san; i gle, nejasni obrisi beskrajnih ljestava kao da su se uzdizali s poljane na kojoj je ležao sve do samih nebeskih vrata. A na ljestvama Božji anđeli koji se penju i silaze, dok iz slavni visina odjekuje božanski glas objavljujući vijest utjehe i nade. Tako je Jakov upoznao Onoga koji može zadovoljiti potrebe i čežnje njegove duše — upoznao je Spasitelja. Ispunjen radošću i zahvalnošću, motrio je ukazani put kojim on, grešnik, može obnoviti zajedništvo s Bogom. Tajanstvene ljestve iz njegova sna predočavale su Isusa, jedinog posrednika između Boga i čovjeka.

Na istu sliku upozorio je Krist u razgovoru s Natanaelom: "Vidjet ćete otvoreno Nebo i anđele Božje gdje uzlaze i silaze nad Sinom Čovječjim." (Ivan 1,51) Odmetnuvši se, čovjek se odvojio od Boga, Zemlja je odsječena od Neba. Nije moglo biti zajednice preko provalije koja ih je razdvajala. Ali, preko Krista Zemlja je ponovno povezana s Nebom. Svojim zaslugama Krist je premostio provaliju koju je načinio grijeh, tako da anđeli pomagači mogu održavati vezu s ljudima. Krist je povezao grešnog, slabog i bespomoćnog čovjeka s Izvorom beskrajne sile.

6 Ali uzalud svi ljudski snovi o napretku, uzalud svi napori da se čovječanstvo uzdigne ako se zanemaruje jedini Izvor nade i pomoći grešnom rodu. "Svaki dobar dar, svaki savršen poklon dolazi odozgo..." (Jakov 1,17) Bez Njega nema pravog savršenstva karaktera. A jedini put k Bogu jest Krist! On

L J U D S K I N A P R E D A K

PODvodno Piljenje

Zbog uništavanja južnoameričkih prašuma mnogi ljudi su zabrinuti da je suvremeni napredak otišao predaleko. Uništavamo jedini planet koji imamo. Ali jedan poslovni čovjek preokreće uništenje u jedinstvenu priliku.

U povodu potapanja tisuća kilometara prašume zbog gradnje brane za hidrocentralu Para, Juarez Christiano Gomes došao je na zamisao o podvodnom piljenju. Čak je izumio i električne pile koje rade pod vodom. Drvosječe rone s bocama kisika do dubine od 55 metara i pile stabla. Umjesto da se brinu o padanju drveta, oni moraju brinuti o izranjanju stabala na površinu, koja zatim odvlače na pilanu.

Bog nam je dao Zemlju da je čuvamo, a mi uglavnom nismo dobro obavljali tu povjerenu zadaću. Ponekad nas napredak samo vraća unatrag. Ali Bog može sve učiniti dobrim, čak i nas same.

Bog nam je dao "svaki dobar dar, svaki savršeni poklon" (Jakov 1,17). Sve što mi trebamo učiniti jest da to prihvatimo. Označeni ulomak (pogledajte 6 na stranici 21) govori nam kako nas jedino Bog može učiniti dobrima.

- Kakvi su izgledi za napredak ako izgubimo Boga iz vida?
- Što nam Bog nudi, a bolje je od ičega danas dostupnog u svijetu?

RAZMISLITE...

- Pročitajte neku knjigu o okolišu i naporima čovječanstva da se okoliš spasi.
- Napišite recitaciju ili pjesmu zahvalnosti Bogu za ono što je učinio za vas.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Postanak 11,1-8
- Filipljanima 4,8
- Otkrivenje 21,1-4

kaže: "Ja sam put, istina i život... nitko ne dolazi k Ocu osim po meni." (Ivan 14,6)

Božje srce čezne za svojom djecom na Zemlji ljubavlju koja je jača od smrti. Davši svojega Sina, On nam je u jednom daru darovao cijelo Nebo. Spasiteljev život, smrt i posredovanje, služba anđela, molitva Duha, djelovanje Oca preko svih, neprekidno sudjelovanje nebeskih bića — sve je to stavljeno u službu čovjekova otkupljenja.

O, razmišljajmo o čudesnoj žrtvi prinesenoj za nas! Pokušajmo shvatiti trud i snagu koju Nebo ulaže da bi ponovno zadobilo i vratilo izgubljene u Očev dom! Snažniji poticaji i moćnija sredstva nikad se ne bi mogli staviti u pokret; nepojmljiva nagrada za dobročinstva, nebeska radost, društvo anđela, zajednica i ljubav Boga i Njegova Sina, usavršavanje i razvijanje svih naših sposobnosti tijekom vječnih vremena — nisu li to dovoljno snažni poticaji i ohrabrenja da nas pokrenu na predaju srca u dragovoljnu službu našem Stvoritelju i Otkupitelju?

22 A s druge strane, Božja riječ nas upozorava na osudu koju je Bog izrekao protiv grijeha, na neizbježivu kaznu, na poniženje našega karaktera i na konačno uništenje, kao opomenu da ne služimo Sotoni.

Nećemo li cijeniti Božju milost? Što bi On još mogao učiniti? Uspostavimo pravilan odnos s Onim koji nas oduvijek ljubi čudesnom ljubavlju. Poslužimo se sredstvima koja nam je stavio na raspolaganje da bismo se mogli preobraziti na Njegovu sliku, ponovno uspostaviti zajednicu s anđelima koji nam služe i obnoviti sklad i vezu s Ocem i Sinom.

POKAJANJE

Kako se čovjek može opravdati pred Bogom? Kako grešnik može postati pravedan? Samo nas Krist može dovesti u sklad s Bogom, u sklad sa svetošću. Ali kako da dođemo Kristu? Mnogi postavljaju isto pitanje koje je postavilo mnoštvo na Dan Duhova kad je, osvjedočeno u svoju grešnost, uzviknulo: "Braćo, što da činimo?" (Djela 2,37) Prva riječ u Petrovu odgovoru bila je: "Obratite se!" [U nekim prijevodima: "Pokajite se!"] (Djela 2,38) Drugom prigodom, ubrzo nakon toga, rekao je: "Dakle, obratite se i povratite se da vam se izbrišu grijesi." (Djela 3,19)

U pokajanje je uključeno žaljenje zbog grijeha i odvajanje od njega. Mi nećemo odbaciti grijeh ako ne uvidimo njegovu pokvarenost; ali sve dok se naše srce ne odrekne grijeha, neće biti nikakve stvarne promjene u našem životu.

Mnogi ne uspijevaju shvatiti pravu bit pokajanja. Takvi žale što su grijeshili, čak se prividno mijenjaju samo zato što se boje da će zbog svojih zlih čina morati trpjeti. Ali to nije pokajanje u biblijskom smislu. Oni žale zbog patnji — umjesto zbog grijeha. Takva je bila i Ezavova bol kad je shvatio da je zauvijek izgubio prvorodstvo. Balaam, uplašen od anđela koji je stajao na njegovu putu s isukanim mačem, priznao je svoju krivnju da ne izgubi život; ali tu nije bilo istinskog kajanja zbog grijeha, nije došlo do promjene namjera niti gnušanja prema zlu. Kad je Juda Iskariotski izdao svojega Gospodina, uzviknuo je: "Sagriješih... jer izdadoh nevinu krv." (Matej 27,4)

To priznanje otelo se njegovoj grešnoj duši pod nepodnošljivim pritiskom savjesti zbog krivnje i u strahotnom iščekivanju osude. Posljedice koje su mu prijetile ispunjavale su ga užasom, ali u njegovoj duši nije bilo dubokog žaljenja koje

slama srce, nije žalio zbog izdaje neokaljanog Božjeg Sina i što se odrekao Sveca Izraelova. Podnoseći Božje kazne, faraon je priznavao svoj grijeh ne bi li izbjegao daljnje kažnjavanje, ali je nastavljao prkositi Nebu čim bi zla prestala. Svi oni jadikovali su zbog posljedica grijeha, ali ih nije obuzimala žalost zbog samog grijeha.

Ali kad se srce pokori utjecaju Božjeg Duha, savjest se budi i grešnik razaznaje ponešto od dubine i svetosti Božjeg svetog Zakona, temelja Njegove vladavine i na Nebu i na Zemlji. Tako "Svjetlo istinito, koje rasvjetljuje svakoga čovjeka, dođe na ovaj svijet" (Ivan 1,9) te rasvjetljuje tajne odaje duše pa skrivena djela tame izlaze na vidjelo. Osvjedočenost obuzima um i srce. Grešnik postaje svjestan Božje pravednosti i osjeća stravu da se pod teretom krivnje i poročnosti pojavi pred Onim koji ispituje srca. On vidi Božju ljubav, ljepotu svetosti, radost čistoće, i čezne da se očisti i postane dostojan veze s Nebom.

25 Davidova molitva nakon njegova pada pokazuje kako izgleda pravo žaljenje zbog grijeha. Njegovo je kajanje bilo iskreno i duboko. U molitvi se nije trudio umanjiti svoju krivnju i nije izražavao želju za izbjegavanjem kazne koja mu je prijetila. David je uvidio veličinu svojega prijestupa, shvatio je da je ukaljao svoju dušu, gnušao se svojega grijeha. Nije se molio samo za oprost, već i za očišćenje srca. Čeznuo je za radošću svetosti, za obnavljanjem sklada i zajednice s Bogom. Njegova duša progovorila je ovako:

"Blažen onaj kome je grijeh otpušten,
kome je zločin pokriven!
Blago čovjeku kome Jahve ne ubraja krivnju,
i u čijem duhu nema prijevera!"

(Psalam 32,1.2)

"Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome,
po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!...

Bezakonje svoje priznajem,
grijeih je moj svagda preda mnom...
Poškropi me izopom da se očistim,
operi me, i bit ću bjelji od snijega!...
Čisto srce stvori mi, Bože,
i duh postojan obnovi u meni!

P O K A J A N J E

VAPITI ZA OPROSTOM

Prije nekoliko godina neka je žena pet puta pokušavala ubiti svog muža. Stavila mu je u čašu sitne komadiće stakla. Stavila mu je u hranu otrov za štakore. Stavila mu je u krevet otrovnog pauka crnu udovicu. Udarila ga je čekićem po glavi dok je spavao. Unajmila je prijatelje da ga ubiju. Ništa nije uspjelo!

Napokon, žena je zaplakala i zamolila svoga muža da joj oprost. On je odgovorio: “Još uvijek te volim i praštam ti! Želim da ponovno izgradimo našu bračnu zajednicu.”

Kad zamolimo Boga da nam oprost, On nam odgovara: “Još uvijek te volim.” On nas oslobađa robovanja našoj opterećenoj savjesti. Vraća nas u svoj svijet, u svoju obitelj i u svoje srce. Prema nama se ophodi kao da Mu nikad nismo učinili ništa loše. Označeni ulomak (pogledajte (7 na stranici 24) pokazat će vam kako se David osjećao strašno zbog svojih grijeha i što se dogodilo kad je došao k Bogu tražeći oprost.

- Mislite li da je žena učinila previše zla svome mužu da bi joj on oprostio?
- Trebamo li zbog svojih grijeha osjećati nelagodu i nakon što smo tražili od Boga da nam oprost?

RAZMISLITE...

- Načinite popis pojedinosti u vašem životu koje žaloste Isusa i odlučite zamoliti Njegov oprost.
- Oprostite nekome nešto loše što vam je učinio, čak ako i nije zatražio oprost.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Matej 11,28
- Rimljanima 2,4
- Rimljanima 5,6-8

Ne odbaci me od lica svojega
i svoga Svetog Duha ne uzmi od mene!
Vrati mi radost svoga spasenja
i učvrsti me duhom spremnim!...
Oslobodi me od krvi prolivene,
Bože, Bože Spasitelju moj!
Nek mi jezik kliče pravednosti Tvojoj!”

(Psalam 51,1-14)

26 Ovakvo kajanje nadmašuje našu snagu; mi ga ne možemo postići, već dobiti jedino od Krista koji se uzdignuo u visine i dao darove ljudima.

Mnogi griješe upravo u tome i stoga ne dobivaju pomoć koju im Krist želi dati. Oni misle da ne mogu pristupiti Kristu ako se prvo ne pokaju, i da ih tek pokajanje pripravlja za oprost grijeha. Istina je da pokajanje prethodi oprost u grijeha, jer samo slomljeno i skrušeno srce osjeća potrebu za Spasiteljem. Ali mora li grešnik čekati na pokajanje da bi tek onda došao k Isusu? Smije li pokajanje postati zapreka između grešnika i Spasitelja?

Biblija ne naučava da se grešnik mora pokajati prije nego što se odazove Kristovom pozivu.

Biblija ne naučava da se grešnik mora pokajati prije no što posluša Kristov poziv: “Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.” (Matej 11,28) Sila koja dolazi od Krista vodi k pravom pokajanju. Petar je

objasnio Izraelcima: “Njega je Bog desnicom svojom uzvisio za Vođu i Spasitelja, da dadne Izraelu obraćenje i oprostjenje grijeha.” (Djela 5,31) Bez Kristovog Duha koji budi našu savjest mi se ne možemo pokajati, kao što bez Krista ne možemo dobiti ni oprost.

Krist je izvor svake dobre pobude. Jedino On može usaditi u srce neprijateljstvo prema grijehu. Svaka želja za istinom i čistoćom, svako osvjedočenje u našu vlastitu grešnost dokaz je da Njegov Duh djeluje na naša srca.

Isus je rekao: "A ja, kad budem podignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi." (Ivan 12,32) Krist se mora objaviti grešniku kao Spasitelj koji umire za grijeha svijeta; i dok gledamo Božje Janje na golgotskom križu, tajna otkupljenja počinje se otkrivati našem umu, a Božja dobrota počinje nas voditi na pokajanje. Umrijevši za grešnike, Krist je pokazao nepojmljivu ljubav. I dok grešnik promatra tu ljubav, ona mu omekšava srce, utječe na um i pridonosi skrušenosti duše.

27

Istina je da se ljudi ponekad postide svojih grešnih putova i da odbacuju neke zle navike i prije nego što postanu svjesni da ih je Krist privukao. Ali, kad god se ljudi pokušavaju popraviti, s iskrenom željom da čine dobro, pokreće ih Kristova sila. Na dušu djeluje utjecaj kojega nisu ni svjesni, savjest se budi i u životu dolazi do vidljive promjene. I kad ih Krist privuče da gledaju Njegov križ, da promatraju Raspetoga zbog njihovih grijeha, tada se u njihovu savjest upisuju Zapovijedi. Otkriva im se sva zloća njihova života i grijeh što se duboko ukorijenio u njihovu dušu. Počinju shvaćati ponešto od Kristove pravednosti i uzvikuju: "Je li moguće da je grijeh tako strašan da je za otkup njegovih podanika bila potrebna tolika žrtva? Zar je stvarno bila potrebna sva ta ljubav, sve te muke, sve to poniženje — da mi ne poginemo, već da imamo vječni život?"

Grešnik se može opirati toj ljubavi, može odbiti da bude privučen Kristu; ali ako se ne bude odupirao, Isus će ga privući. Poznavanje plana spasenja dovest će ga do podnožja križa u kajanju zbog grijehâ koji su prouzročili patnje Božjeg milog Sina.

Isti božanski Um koji djeluje u prirodi obraća se i srcima ljudi budeći u njima neizrecivu žudnju za onim što nemaju.

28

Svjetovne stvari ne mogu zadovoljiti njihovu čežnju. Božji Duh ih nagovara da teže za onim što jedino može dati mir i odmor — za Kristovom milošću i radošću svetosti. Služeći se vidljivim i nevidljivim utjecajima, naš Spasitelj stalno nastoji svratiti ljudski um s grešnih užitaka koji ne site, na neizmjerne blagoslove koje mogu dobiti u Njemu. Svim tim dušama, koje uzaludno pokušavaju piti iz “ispucanih kladenaca” ovoga svijeta, upućena je božanska vijest: “Tko je žedan, neka dođe; tko želi, neka badava uzme vode života!” (Otkrivenje 22,17)

Vi, koji u srcu čežete za nečim boljim od onoga što vam ovaj svijet može pružiti, prepoznajte tu čežnju kao Božju poruku vašoj duši! Molite Ga da vam dâ pokajanje, da vam otkrije Krista u svoj Njegovoj beskonačnoj ljubavi, u svoj Njegovoj savršenoj čistoći! U Spasiteljevu životu potpuno su se otkrila načela Božjeg zakona: ljubav prema Bogu i prema bližnjemu. Dobrohotnost i nesebična ljubav bili su život Isusovoj duši. I tek kad Njega promatramo, kad svjetlost našega Spasitelja obasja i nas, uviđamo grešnost vlastitih srca.

29 Mi možemo laskati sebi samima, kao što je to činio Nikodem, da nam je život čestit a moralni lik besprijekoran te misliti da ne moramo poniziti svoja srca pred Bogom kao ostali grešnici; ali kad Kristova svjetlost obasja naše duše, vidjet ćemo da smo okaljani, shvatit ćemo da su naše pobude sebične, da je neprijateljstvo prema Bogu oskrvnilo svako naše djelo. Tada ćemo shvatiti da je naša pravednost kao “okaljana haljina” i da nas jedino Kristova krv može očistiti od prljavštine grijeha i obnoviti naše srce “na njegovu sliku”.

Kad u dušu prodre samo jedna zraka Božje slave, samo jedna iskra Kristove čistoće, ona bolnom jasnoćom otkriva svaku prljavu mrlju i ogoljuje ružnoću i poročnost ljudskoga karaktera. Neposvećene želje, nevjernost srca i nečistoća usana postaju vidljivi. Pokušaji da Božji zakon proglašava nevažecim pokazuju se grešniku u pravoj svjetlosti, i njegov je duh ganut i potišten

zbog prodornog utjecaja Božjeg Duha. Gledajući čisti, neukaljani Kristov karakter, grešnik se gnuša samoga sebe.

Kad je prorok Daniel ugledao slavu što je obavijala nebeskog vjesnika koji mu je bio poslan, prozeo ga je osjećaj vlastite slabosti i nesavršenstva. On nam je ovako opisao

S A M O P R O M A T R A N J E

TA STRAŠNA OPTUŽBA

Jedan pisac iznosi priču o čovjeku koji je stajao na uglu, uznemirujući ljude koji su žurili kraj njega. S vremena na vrijeme čovjek bi upro prstom u najbližu osobu i glasno rekao: “Kriv!” Koji tren kasnije izdvojio bi neku drugu nesretnu žrtvu, mehanički podizao ruku, pokazivao i ponovno izgovorio tu stravičnu riječ: “Kriv!”

Pisac kaže da je djelovanje tih riječi na nepoznate prolaznike bilo “posebno, gotovo strašno”. Ljudi bi ga zapanjeno pogledali, potom odvrtili svoj pogled, pogledali druge ljude i brzo se udaljili. Jedna od optuženih žrtava okrenula se drugima i uzvignula: “Ali kako on to zna?”

Mnogi ljudi misle da se Bog ponaša poput ovog čovjeka — da nas uvijek optužuje i ističe naše pogreške. Ali Bog uopće ne postupa tako. Događa se suprotno: On pokušava otkriti svoju ljubav na mnogobrojne načine. Kad započnemo uviđati kako je On divan, mi također počinjemo uviđati koliko Ga trebamo. Čitajte označeni ulomak (pogledajte **8** na stranici 28) da biste vidjeli što trebamo učiniti kako bismo se oslobodili svojih pogrešaka.

- Ako nas Bog ne osuđuje, koja je Njegova nakana kad kod nas budi svijest o našim grijesima?
- S obzirom na način Božjeg postupanja prema nama, koji treba biti naš stav prema pogreškama drugih ljudi?

RAZMISLITE...

- Zahvalite Bogu što radije voli nego što optužuje.
- Zapišite redak iz 1. Ivanove 3,22 na komadić papira i ga postavite na mjesto gdje ćete ga vidjeti svaki dan.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Ivan 3,16-21
- Ivan 8,1-11
- 1. Ivanova 3,19-24

djelovanje tog prekrasnog prizora: "Onemoćah, lice mi probljedje, iznakazi se, snaga me ostavi." (Daniel 10,8) Tako dirnuta duša zamrzt će svoju sebičnost, gnušati se svojega samoljublja, i pod utjecajem Kristove pravednosti težiti za čistoćom srca koja je u skladu s Božjim zakonom i Kristovim karakterom.

Bog ne smatra da svi grijesi imaju iste posljedice.

30

Pavao kaže da je "... po pravednosti koja dolazi od Zakona" — ako se uzme u obzir samo formalno ispunjavanje propisa — bio "besprijekoran" (Filipljanima 3,6). Ali, kad je upoznao duhovni karakter Zakona, shvatio je da je grešnik. Prema slovu Zakona, onako kako ga ljudi primjenjuju u životu, Pavao se suzdržavao od grijeha; ali kad je upoznao dubinu svetih pravila Zakona, i vidio sebe onako kako ga Bog gleda, ponizno se poklonio i priznao svoju krivnju. Rekao je: "Da, ja sam nekoć živio kad nije bilo Zakona. Ali kad dođe zapovijed, grijeh poče živjeti, a ja umrieh." (Rimljanima 7,9) Kad je shvatio duhovnu narav Zakona, grijeh mu se razotkrio u svoj svojoj odvratnosti, i njegove je oholosti nestalo.

Bog ne smatra sve grijehе jednako velikima. Po Njegovoj ocjeni, slično kao i po ljudskoj, postoje stupnjevi krivnje. Ali ma kako beznačajno ovo ili ono zlo djelo može izgledati u ljudskim očima, pred Bogom ni jedan jedini grijeh nije mali. Ljudski sudovi su pristrani i nesavršeni, ali Bog sve ocjenjuje onako kako stvarno jest. Pijanca preziru i kažu da ga njegov grijeh isključuje iz Neba, dok oholost, sebičnost i zavist prečesto prolaze bez ukora. Međutim, ti su grijesi Bogu posebice mrski zato što se suprote dobroti Njegova karaktera i ozračju nesebične ljubavi koja vlada bezgrešnim svemirom. Netko tko upadne u koji od teških grijeha može osjetiti svoju sramotu i bijedu i potrebu za Kristovom milošću, ali oholost ne osjeća

nikakve potrebe i srce se zatvara za Krista i beskrajne blagoslove koje On donosi.

Carinik koji se molio: "Bože, smiluj se meni grešniku!" (Luka 18,13) smatrao je sebe vrlo pokvarenim čovjekom, a i drugi su ga gledali istim očima; ali on je osjetio potrebu i sa svojim teretom krivnje i srama došao pred Boga tražeći Njegovu milost. Otvorio je svoje srce milostivom utjecaju Božjega Duha da ga oslobodi sile grijeha. Farizejeva pak hvalisava, samodopadna molitva pokazivala je kako je njegovo srce zatvoreno utjecaju Svetoga Duha. Udaljivši se od Boga, nije ni primjećivao svoju pokvarenost koja je bila u potpunoj suprotnosti sa savršenstvom božanske svetosti. Nije osjećao nikakve potrebe pa nije ništa ni primio.

Kad uvidite svoju grešnost, ne čekajte da se popravite. Koliko ima onih koji misle da nisu dovoljno dobri da dođu Kristu! Očekujete li da ćete se popraviti svojim vlastitim naporima? "Može li Etiopljanin promijeniti kožu svoju? Ili leopard krzno svoje? A vi, možete li činiti dobro, navikli da zlo činite?" (Jeremija 13,23) Samo Bog nam može pomoći. Ne trebamo čekati na čvršću uvjerenost, na bolje prilike, na svetiji karakter. Sami ionako ništa ne možemo učiniti. Moramo doći Kristu onakvi kakvi jesmo.

Neka se nitko ne zavarava mislju da će Bog po svojoj velikoj ljubavi i milosrđu ipak spasiti i one koji su odbili Njegovu milost. Neizmijerna težina grijeha može se procijeniti jedino u svjetlosti križa. Ljudi koji tvrde da je Bog predobar da bi odbacio grešnika, trebaju pogledati na Golgotu. Upravo zato što nije bilo drugog načina da se čovjek spasi, što bez te žrtve ljudski rod nije mogao uteći od sramotne sile grijeha i ponovno uspostaviti zajednicu sa svetim bićima — bilo je dakle nemoguće ponovno živjeti duhovnim životom — upravo zato je Krist preuzeo na sebe krivnju neposlušnih i trpio umjesto grešnika. Ljubav, muke i smrt Božjeg Sina svjedoče nam o

31

32

strahovitoj veličini grijeha i govore nam da nema oslobođenja od njegove moći niti nade u bolji život, osim u pokoravanju duše Kristu.

Nepokajani se ponekad izgovaraju, gledajući na one koji misle da su kršćani: "I ja sam dobar koliko i oni. Oni ne pokazuju ništa više samoodricanja, umjerenosti ili budnosti od mene. I njima su užici i popustljivost prema grijehu dragi kao i meni!" I tako se oni služe manama drugih kao isprikom za vlastito zanemarivanje dužnosti. Ali grijesi i mane drugih ne opravdavaju nikoga, jer nam Gospodin nije za uzor dao grešne ljude. Kao Uzor nam je dan neokaljani Božji Sin, i oni koji se tuže na nepravedan život takozvanih kršćana trebali bi živjeti boljim životom i pružiti plemenitiji primjer. Ako su njihova shvaćanja o tome što kršćanin treba činiti tako uzvišena, nije li onda i njihov grijeh utoliko veći? Oni znaju što je pravo, a ipak odbijaju činiti tako.

Čuvajte se oklijevanja! Ne odgađajte odluku da odbacite svoje grijeha i da uz Isusovu pomoć očistite svoje srce. Tisuće i tisuće su pogriješile upravo u tome — na njihovu vječnu štetu. Ne želim trošiti riječi na rasprave o kratkoći i nesigurnosti života, ali oklijevanje da se pokorimo preklinjućem glasom Božjeg Svetoga Duha — i naše ostajanje u grijehu — strahovito su nedovoljno shvaćena opasnost, jer oklijevanje upravo to znači.

33 Ma kako ga neznatnim smatrali, grijehu možemo popuštati samo uz rizik da budemo izgubljeni za vječnost. Ono što ne pobijedimo, svladat će nâs i izazvati našu propast.

Adam i Eva su uvjerali sebe da neznatno djelo poput kušanja zabranjenog ploda ne može imati tako strašne posljedice na koje ih je upozorio Bog. Ali to neznatno djelo bilo je prijestup Božjeg nepromjenjivog i svetog Zakona; ono je odvojilo čovjeka od Boga i otvorilo ustave te su smrt i neizreciva patnja preplavili svijet. S naše se Zemlje kroz duga stoljeća uzdižu stalni krikovi boli, i sva stvorenja zajednički uzdišu i

bolno pate od posljedica čovjekove neposlušnosti. I samo Nebo osjetilo je čovjekovu pobunu protiv Boga. Golgota je spomenik divne Žrtve kojom se morao okajati prijestup božanskog Zakona. Ne smatrajmo grijeh neznatnim!

👉 Svaki prijestup, svako zanemarivanje ili odbacivanje Kristove milosti ostavlja svoje posljedice na nama. Ono otvrdnjuje srce, oslabljuje volju, otupljuje um, i ne samo što nas čini manje spremnima, već i manje sposobnima da poslušamo nježne pozive Božjeg Svetog Duha.

Mnogi umiruju probudenu savjest mislju da se mogu vratiti sa zlog puta kad god to

zažele, da se mogu igrati pozivima milosti a ipak ostati trajno osjetljivi prema njihovu utjecaju. Iako su prkosili Duhu milosti, iako su svoj utjecaj stavili u Sotoninu službu, oni

misle da će ipak moći promijeniti smjer svojega života u trenutku strašne krize. Ali to nije tako lako učiniti. Iskustva i odgoj tijekom života tako temeljito oblikuju karakter da u tjeskobi samo rijetki požele biti slični Isusu.

Samo jedna karakterna mana, samo jedna grešna želja, ako se uporno gaji, može na kraju poništiti sav utjecaj Evandjelja. Svako popuštanje grijehu pojačava odbojnost duše prema Bogu. Čovjek, koji je uporan u svojoj nevjernosti i koji je tupo ravnodušan prema božanskoj istini, žanje ono što je sâm posijao. U Bibliji nema strašnije opomene protiv igranja sa zlom od opomene mudrog čovjeka upućene grešniku: "... sapet će ga užad njegovih grijeha" (Izreke 5,22).

Krist je spreman osloboditi nas grijeha, ali nas na to ne prisiljava. Ako je naša volja zbog stalnog prestupanja potpuno podčinjena zlu i mi se ne *želimo* osloboditi, ako ne *želimo* prihvatiti Njegovu milost — što bi On još mogao učiniti? Svojim

**Ljubav i patnja i smrt
Božjega Sina samo
potvrđuju grozotu i
opakost grijeha.**

34

namjernim odbacivanjem Njegove ljubavi mi upropaštavamo sami sebe. "Pazite! Sad je pravo vrijeme, sad je dan spasenja!" (2. Korinćanima 6,2) "Danas kad čujete glas Njegov, ne otvrdnite srca svoja...!" (Hebrejima 3,7.8)

POS LJEDICE G RIJEHA

MOLIM, NEKA ME NETKO VOLI!

Sharon je odrasla kao kršćanka, ali je imala malo pravih prijatelja. Zavidjela je drugim djevojkama koje su izlazile s mladićima. Osjećala se neprivačnom i osamljenom. Ljudi su zanemarivali sve što je pokušavala. Nadvladana odbacivanjem, izgubila je zanimanje za školu i vjeru.

Žudeći za prihvaćanjem i želeći da nekome pripada, slijepo se zaljubila. Phil je imao tijelo kao glumac Arnold Schwarzenegger, bio je vrhunski atletičar i vozio je plamenocrveni *porsche*.

Kako se razvijala njihova veza, tako su se razvijale i Philove ruke. Sharon je uskoro odbacila svoju strogu uzdržljivost i pristala na Philove zahtjeve za predbračnim životom. Boreći se protiv prigovora savjesti, ipak je održavala tu vezu, jer se bojala povratka u kolotečinu osamljenosti. Nažalost, stekla je glas lake djevojke i uskoro zatrudnjela.

Osamljenost je bolna, ali Bog se brine. Sotona nas još više kuša kad naš pogled nije usmjeren na Krista. Označeni ulomak (pogledajte (9) na stranici 33) dat će vam predodžbu o tome koliko je važno prihvatiti Kristovu milost.

- Kako Kristova milost može pomoći Sharon da nadvlada osjećaj osamljenosti?
- Kad smo povrijeđeni, što sve sadrži predaja Svetom Duhu?

RAZMISLITE...

- Kad osjećate da ste stavljeni na kušnju, napišite pismo Isusu i izložite Mu svoju borbu i kušnje.
- Započnite bilježiti molitveni dnevnik, s traženjima i s odgovorima na molitvu.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 16
- Psalam 37,3-5
- Jakov 4,17

“Čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je u srcu” (1. Samuelova 16,7) — u ljudskom srcu, ispunjenom proturječnim osjećajima radosti i tuge; u nemirnom, obijesnom srcu, u kojemu ima toliko prljavštine i prijevare. On poznaje njegove pobude, njegove prave namjere i ciljeve. Pođite k Njemu sa svojom ukaljanom dušom, onakvom kakva jest! Poput psalmista, otvorite sve njezine kutove svevidećem oku, i uzviknite: “Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje: pogledaj, ne idem li putem pogubnim, i povedi me putem vječnim!” (Psalam 139,23.24) 35

Mnogi prihvaćaju samo intelektualnu religiju, samo formu pobožnosti koja ne traži čišćenje srca. Neka vaša molitva bude: “Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni.” (Psalam 51,10) Budite pošteni prema svojoj duši! Budite tako ozbiljni i tako ustrajni kao da je riječ o vašemu prolaznom životu. To je pitanje koje se između Boga i vaše duše mora riješiti za vječnost. Ako nemate ništa drugo osim lažne nade, vi srljate u sigurnu propast.

Proučavajte Božju riječ uz molitvu. Ta Riječ vam objavljuje velika načela svetosti, iz Božjeg zakona i iz Kristovog života, bez kojih “nitko neće vidjeti Gospodina” (Hebrejima 12,14). Ona osvjeđava u grijeh i jasno otkriva put spasenja. Poslušajte je kao Božji glas koji govori vašoj duši.

Kad uvidite svu strahotu grijeha, kad shvatite svoje pravo stanje, nemojte se prepuštati očaju! Krist je došao spasiti upravo grešnike. Nije na nama da izmirimo Boga sa sobom, već je — o, čudesne li ljubavi! — sâm Bog u Kristu “pomirio svijet sa sobom” (2. Korinćanima 5,19). Svojom nježnom ljubavlju On priziva k sebi srca svoje zalutale djece. Nijedan zemaljski roditelj ne bi mogao biti toliko strpljiv prema manama i pogreškama svoje djece, kao što je Bog strpljiv s onima koje želi spasiti. Nitko ne bi mogao usrdnije pozivati prestupnika. Ljudske usne se nikad nisu nježnije obraćale odlutalome. Sva Njegova

obećanja i sve Njegove opomene zapravo su uzdasi neizrecive ljubavi.

- 36 Kad vas Sotona bude uvjeravao da ste veliki grešnik, gledajte svojega Otkupitelja i govorite o Njegovim zaslugama. Gledanje u Njegovu svjetlost doista će vam pomoći. Priznajte svoj grijeh, ali kažite neprijatelju da "Krist Isus dođe na svijet da spasi grešnike" (1. Timoteju 1,15) i da i vi možete biti spašeni Njegovom nenadmašnom ljubavlju. Isus je Šimunu postavio pitanje o dvojici dužnika. Jedan je svojemu vjeroniku dugovao mali iznos, a drugi mu je bio dužan vrlo mnogo. Ali gospodar je oprostio obojici. Krist je upitao Šimuna koji će dužnik više voljeti svojega gospodara. Šimun je odgovorio: "Držim, onaj kome je više oprostio." (Luka 7,43) Mi smo bili veliki grešnici, ali Krist je umro da bi nam bilo oprašteno. Dovoljno je da Krist svojemu Ocu u našu korist iznese zasluge svoje žrtve. Oni kojima je najviše oprostio, ljubiti će Ga najviše i stajat će najbliže Njegovu prijestolju da Ga slave zbog Njegove velike ljubavi i neizmjerne žrtve. Upravo onda kad najpotpunije shvatimo Božju ljubav, najbolje uviđamo i zloćudnost grijeha. Kad vidimo duljinu ljestava koje su nam spuštene, kad makar donekle shvatimo veličinu žrtve koju je Krist dao zbog nas, nježnost i skrušenost omekšat će i naše srce.

PRIZNANJE

“Tko skriva svoje grijehе, nema sreće, a tko ih ispovijeda i odriče ih se, milost nalazi.” (Izreke 28,13) 37

10 Uvjeti za dobivanje Božje milosti su jednostavni, pravedni i razumljivi. Da bismo dobili oprost grijehа, Gospodin ne zahtijeva od nas da se izlažemo mukama. Ne moramo odlaziti na duga i zamorna hodočašća, ili obavljati mučne pokore da bismo svoju dušu preporučili nebeskom Bogu ili okajali svoje prijestupe; nego onaj tko priznaje i ostavlja svoj grijeh dobiva milost.

Apostol kaže: “Ispovijedajte grijehе jedan drugomu i molite jedan za drugoga da ozdravite!” (Jakov 5,16) Priznajte svoje grijehе Bogu, koji vam jedini može oprostiti, a svoje pogreške jedni drugima. Ako ste uvrijedili svojega prijatelja ili susjeda, trebate priznati svoju krivnju, a njegova je dužnost da vam od srca oprost. Zatim trebate potražiti oprost i od Boga, jer je brat kojega ste povrijedili Božje vlasništvo; ranjavajući njega, zgriješili ste i njegovu Stvoritelju i Otkupitelju. Taj se slučaj iznosi pred jedinog pravog Posrednika, našega Velikog svećenika, “koji je iskusan u svemu (kao i mi), samo što nije sagriješio”, koji suosjeća “s našim slabostima...” (Hebrejima 4,15) i može nas očistiti od svakog traga bezakonja.

Bog ne očekuje od nas da ispaštanjem zaslužimo oprost naših grijehа.

Oni koji priznanjem krivnje nisu ponizili svoju dušu pred Bogom, nisu ispunili ni prvi uvjet da budu primljeni. Ako se nismo istinski i neopozivo pokajali, ako u dobroj poniznosti

38

duše i skrušenosti srca, grozeći se svojega bezakonja, nismo priznali svoje grijeha, nikada nismo doista tražili oprost grijeha. A ako nikada nismo tražili oprost, nismo se ni izmirili s Bogom. Jedini razlog što nismo primili oprost prošlih grijeha jest naša nespremnost da ponizimo svoje srce i ispunimo uvjete Riječi

O P R O S T

LOV NA NEBO

Kriminalac je u bijegu. Straža se okuplja zbog potjere. Pravac im pokazuje pas tragač čiji je nos tri milijuna puta osjetljiviji od ljudskoga.

Psi tragači nisu za uporabu pri običnom sportskom lovu. Prema riječima jednoga dresera, koristiti psa tragača za lov na zeca bilo bi kao “vozikati ferrarija kojekud — vrlo nepraktično”. Nos psa tragača previše je specijaliziran i ne smije se koristiti za bilo što. Ovi psi pamte određeni miris, i nemilosrdno gone njegova vlasnika. Ukoliko ih ne obuzdaju, psi nastavljaju lov do potpune iscrpljenosti.

Neki ljudi slični su ovim goničima. Jedan rječnik opisuje takvog pojedinca kao “osobu koja progoni strogo i nemilosrdno”.

Božji oprost ne dobiva se lovom na Boga. On dolazi k vama, On ne bježi. Ako želite vratiti svoj život na putove Njegovih zamisli, onda Mu jednostavno prepustite svoju borbu. Okanite se potjere i prihvatite Njegovu ljubav prema vama. Označeni ulomak (pogledajte **10** na stranici 37) pokazuje kako učiniti prvi korak.

- Što mislite da Bog osjeća kad Ga Njegova djeca zamole za oprost?
- Što vas trenutačno u vašem životu prisiljava da “lovite” Božji oprost?

RAZMISLITE...

- Upalite svijeću. Plamen predstavlja grijeh. Ugasite svijeću. To je oprost.
- “Govorite sebi” zapisujući svoje misli o praštanju. Postoji li neki tajni razlog koji vam oprost čini tako teško prihvatljivim?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 52
- Ivan 8,1-11
- 1. Ivanova 1,9

istine. O tome smo dobili izričite upute. Priznanje javnih ili tajnih grijeha mora biti iskreno i jasno izraženo. Ono se od grešnika ne smije iznuđivati. Ono se ne smije izražavati olako i nepromišljeno, i ne smije se nasilno tražiti od onih koji nisu doboko svjesni odvratne naravi grijeha. Priznanje koje je poteklo iz dubine duše naći će svoj put do beskrajno sažaljivog Boga. Psalmist kaže: "Blizu je Jahve onima koji su skršena srca, a klonule duše spasava." (Psalam 34,19)

Pravo priznanje je uvijek izričito i odnosi se na određene grijeha. Neki grijesi su takve naravi da se mogu priznati samo Bogu, neki su zla djela koja se moraju priznati onima koji su zbog njih pretrpjeli štetu, a neki mogu biti javni grijesi koji se moraju javno priznati. Ali sva priznanja moraju biti jasna i potpuna, i moramo priznati upravo one grijeha za koje smo krivi.

U Samuelove dane Izraelci su odlutali od Boga. Trpjeli su posljedice grijeha zato što su izgubili vjeru u Boga, izgubili su sposobnost da vide Njegovu silu i mudrost u upravljanju narodom, izgubili su povjerenje u Njegovu sposobnost da brani i obrani svoje djelo. Odbacili su velikog Vladara svemira i zaželjeli su isti oblik vladavine kao i okolni narodi. Prije nego što su stekli mir, dali su određeno priznanje: "... jer smo svim svojim grijesima dodali zlo tražeći sebi kralja." (1. Samuelova 12,19) Morali su priznati upravo onaj grijeh za koji su bili krivi. Njihova nezahvalnost tištila im je dušu i odvajala ih od Boga.

11 Bog ne može uvažiti priznanje bez iskrenog pokajanja i popravljanja. U životu se moraju vidjeti odlučne promjene, sve što vrijeđa Boga mora se odbaciti. To će biti posljedica istinskog žaljenja zbog grijeha. Djelo koje moramo obaviti mi sami, jasno nam je otkriveno: "Operite se, očistite. Uklonite mi s očiju djela opaka, prestanite zlo činiti! Učite se dobrim djelima: pravdi težite, ugnjetenom pritecite u pomoć, siroti pomozite do pravde, za udovu se zauzmite." (Izaija

1,16.17) "Vrati [li bezbožnik] zalog, plati oteto, i stane živjeti po zakonima života, ne čineći bezakonja — živjet će, neće umrijeti." (Ezekiel 33,15) Pavao o plodu pokajanja kaže: "Pazite samo koliku je gorljivost proizvela u vama ta ista žalost

ŽIVOTNE PROMJENE

UČINI TO!

1992. godine, na Otvorenom prvenstvu Francuske, 21-godišnji Jim Courier pobijedio je drugi put zaredom u natjecanju muških singlova. Osamnaest mjeseci prije toga nije se plasirao ni među deset najboljih svjetskih tenisača. Ali znao je da može biti svjetski igrač broj jedan i odlučio je potruditi se oko toga.

Promijenio je trenera i počeo s opsežnim pripremama i vježbama. Taj se izbor isplatio. Prva njegova veća pobjeda bila je 1991. na Otvorenom prvenstvu Francuske, a 1992. godine osvojio je i Otvoreno prvenstvo Australije. Jim Courier pokazao je teniskom svijetu da može biti prvak. Izvršio je nužne promjene kako bi postigao cilj.

Ono što je učinio Jim Courier da bi postao najboljim tenisačem svijeta uvelike je slično onome što mi moramo učiniti kad izaberemo slijediti Krista. Moramo izvršiti promjene.

To se ne događa time što ćete reći da ste kršćanin. Čitajte označeni ulomak (pogledajte na stranici 39). On vam može dati ideju o tome što učiniti kako biste pokazali iskrenu želju da slijedite Krista.

- Prema ovoj knjizi, zašto priznanje nije prihvatljivo bez promjene?
- Koje promjene morate izvršiti da biste poboljšali svoje prijateljstvo s Bogom?

RAZMISLITE...

- Načinite popis promjena za koje smatrate da ih morate učiniti kako biste pokazali iskrenu vjeru.
- Trudite se ovoga tjedna oko neke posebne promjene. Zamolite Boga da vam daruje snagu. Zamolite povjerljivog prijatelja ili člana obitelji da se moli za vas.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 51,10-13
- Ezekijel 18,30.31
- Filipljanima 4,8

koja je po promisli i volji Božjoj! Štoviše! Koliko opravdavanje! Koliko ogorčenje! Koliki strah! Koliku čežnju! Koliki žar! Koliku kaznu! Svime ste pokazali da ste nedužni." (2. Korinćanima 7,11)

12 Kad grijeh umrtvi moralnu osjetljivost, onaj tko čini zlo ne uviđa nedostatke svojega karaktera niti shvaća strahotu zla

G R E Š N O S T

VELIKA LJUBIČASTA POGREŠKA

Kad se to dogodilo, Matt je bio vozač tek tjedan dana. S vozačkom obukom i ispitom vožnje što ga je imao iza sebe mislio je da je spremniji i sposobniji od bilo kog na cesti. Ali nitko mu nije dopuštao da vozi.

Njegovi su roditelji nedavno nabavili dva automobila istog proizvođača. Majčin je bio crven, očev plav. Matt je brižljivo čekao, i došla je njegova velika prilika. Otac ga je podsjetio da bude oprezan. I doista je bio. Oprezno je zaobilazio. Oprezno je vozio uzbrdo. Svojom vozačkom sposobnošću zadivio je samoga sebe. Hladnokrvno se vraćao, primijetivši da je obitelj na okupu. "Evo moje prilike", mislio je Matt, "zadivit ću ih svojom sposobnošću pretjecanja!"

Matt je projurio oko crvenog auta i oštro skrenuo udesno. Preoštro. Svježe ljubičaste ogrebotine na jednom i na drugom automobilu naučile su ga puno o vožnji.

Glupo? Da. Grešno? Da, stoga što biti grešan znači misliti samo o sebi. Grijeh vas naročito vodi u to da činite nešto za što ćete kasnije zaključiti da je glupo. Označeni ulomak (pogledajte **12** na stranici 41) upozorit će vas kako vas grijeh može odvesti u nevolju.

- Što je bilo sebično ili grešno u neopreznj vožnji?
- Što bi bio dobar lijek za samouvjerenost?

RAZMISLITE...

- Učinite nešto u kući iako niste zamoljeni.
- Načinite popis pet ljudi za koje ovog tjedna možete učiniti nešto nesebično.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Izreke 14,12
- Jeremija 17,9
- Matej 5,21-22

koje je učinio; i ako se ne pokori osvjedočavajućoj sili Svetoga Duha, ostat će djelomično slijep prema svom grijehu. Njegova priznanja nisu iskrena niti ozbiljna. Svakom priznanju svoje krivnje on dodaje opravdavanje kao ispriku za svoje ponašanje govoreći da nikada ne bi učinio ono za što je kriv da ga na to nisu nagnale određene okolnosti.

Nakon što su Eva i Adam pojeli zabranjeni plod, obuzeo ih je strah i užas.

Nakon što su jeli od zabranjenoga ploda, Adama i Evu je ispunio osjećaj srama i užasa. Isprva su razmišljali samo o tome kako da opravdaju svoj grijeh i izbjegnu smrtnu kaznu koje su se užasavali. Kad ih je

Gospodin ispitivao o njihovu grijehu, Adam je odgovorio prebacujući krivnju djelomice na Boga, a djelomice na svoju družicu: "Žena koju si stavio uza me — ona mi je dala sa stabla, pa sam jeo." Žena je prebacila krivnju na zmiju: "Zmija me prevarila, pa sam jela." (Postanak 3,12.13) Zašto si Ti načinio zmiju? Zašto si dopustio da uđe u Eden? Eva je u svojoj ispriku za učinjeni grijeh uključila ta pitanja smatrajući Boga odgovornim za njihov pad. Duh samoopravdanja potječe od oca laži i javlja se u svim Adamovim sinovima i kćerima. Takva priznanja nisu nadahnuta božanskim Duhom i Bog ih ne može prihvatiti. Pravo pokajanje navodi čovjeka da sâm ponese svoju krivnju i da je prizna bez varanja ili licemjerja. Kao jadni carinik, koji se nije usuđivao podignuti ni očiju prema nebu, on

41 će uzviknuti: "Bože, smiluj se meni grešniku!" (Luka 18,13) Oni koji stvarno priznaju svoju krivnju bit će opravdani, jer će se Isus svojom krvlju založiti za dušu koja se kaje.

Primjeri pravog pokajanja i poniznosti, zapisani u Božjoj riječi, otkrivaju nam spremnost na priznanje bez isprike za grijeh ili pokušaja samoopravdavanja. Pavao se nije pokušavao

zaštititi; on svoj grijeh slika najtamnijim bojama, ne trudeći se umanjiti svoju krivnju. On kaže: "Kao što sam osobno mnoge svete zatvarao u tamnice, pošto sam na to od velikih svećenika bio ovlašten, tako sam, kad su bili osuđivani na smrt, to odobravao. Po svim sinagogama prisiljavao sam ih, više puta kažnjavanjem, da izgovaraju grdnje protiv Boga i u svome prekomjernom bijesu na njih progonio sam ih čak u tuđe gradove." (Djela 26,10.11) Nije oklijevao izjaviti da "Krist Isus dođe na svijet da spasi grešnike. Od njih sam prvi ja". (1. Timoteju 1,15)

Ponizno i slomljeno srce, ukroćeno istinskim pokajanjem, uvidjet će, iako ne potpuno, kolika je Božja ljubav i cijena Golgote; i kao što sin priznaje voljenom ocu, tako će i pravi pokajnik iznijeti sve svoje grijeh pred Boga. Jer, u Bibliji piše: "Ako priznajemo svoje grijeh, vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijeh i očistiti nas od svake nepravednosti." (1. Ivanova 1,9)

POSVEĆENJE

43 Bog je obećao: "Tražit ćete me i naći me jer ćete me tražiti svim srcem svojim." (Jeremija 29,13)

Moramo predati Bogu cijelo srce, inače se nikada nećemo moći promijeniti i ponovno postati slični Njemu. Po svojoj naravi mi smo daleko od Boga. Sveti Duh ovako opisuje naše stanje: "... bili ste mrtvi zbog svojih prekršaja i grijeha..." (Efežanima 2,1) i "sva je glava bolna, srce iznemoglo; od pete do glave nigdje zdrava mjesta..." (Izaija 1,5.6) Mi smo se zapleli u Sotoninu mrežu, a on ljude "... žive drži u ropstvu da vrše njegovu volju" (2. Timoteju 2,26). Bog nas želi iscijeliti i osloboditi. Ali, budući da to zahtijeva potpunu promjenu i obnovu cijelog našega bića, moramo se potpuno predati Njemu.

Borba protiv samoga sebe najveća je borba koja se ikada vodila. Odricanje od samoga sebe i podređivanje svega Božjoj volji ne ide bez borbe. Duša se mora pokoriti Bogu prije no što se može preporoditi i postati sveta.

Božja vladavina nije utemeljena, kao što bi to Sotona htio prikazati, na slijepom pokoravanju, na nerazumnom ograničavanju. Ona se poziva na razum i savjest. Stvoriteljev poziv bićima koja je stvorio jest: "Hajde, dakle, da se pravdamo..." (Izaija 1,18) Bog ne utječe silom na volju svojih stvorenja. On ne može prihvatiti izraze štovanja koji nisu dragovoljni i svjesni. Iznudena pokornost spriječila bi svaki pravi razvitak uma ili karaktera i načinila bi od čovjeka obični stroj. To nije Stvoriteljeva namjera. On želi da čovjek, vrhunsko djelo Njegove stvaralačke sile, dostigne najviši stupanj razvoja. Stoga pred nas postavlja visinu blagoslova do koje nas svojom

44

milošću želi uzdignuti. On nas poziva da Mu se predamo kako bi mogao izvršiti svoju volju u nama, a nama prepušta da odlučimo hoćemo li biti oslobođeni robovanja grijehu i uživati uzvišenu slobodu Božjih sinova.

13 Dajući sebe Bogu, mi moramo bezuvjetno odbaciti sve što bi nas moglo odvojiti od Njega. Zato Spasitelj i kaže: "Tako,

I D O L I

SAMO ZA ZAPOSLENE

Na parkiralištu tvrtke koja opslužuje zrakoplove pojavila se krava. Nekoliko zaposlenika pokušalo ju je vratiti na zelenu livadu, k drugim kravama. Ali njihove odore imale su crvene košulje. Izazvana, krava aktivirala je automatska vrata, pojurila za jednim službenikom kroz hodnik i upala u ravnateljev ured. Službenik je pobjegao kroz zadnja vrata, zatvorio nenajavlvenu kravu u ravnateljev ured i telefonom zatražio pomoć. Tijekom tri sata 350 kg teška krava demolirala je uredske stolove, uništila zidove i pogazila cvijeće. Kad je stigla pomoć, premorena nezvana gošća mirno je izišla iz ureda i ušla u kamion koji ju je čekao.

Pokušajte uklanjanja idolopoklonstva iz našeg života katkad izvedemo s pola srca. To je slično nošenju crvene košulje dok pokušavamo otjerati kravu. Prije nego što to saznamo, davao već zanemari natpis "Samo za zaposlene" i nepokolebljivo upada u ured našega ravnatelja. Ako smo doista ozbiljni, prvo što moramo učiniti jest potpuna predaja, kako bismo idolopoklonstvo sasvim odbacili. O tome govori označeni ulomak (pogledajte **13** na stranici 45).

- Zašto u srcu kršćanina ima mjesta samo za Isusa?
- Koja vrsta idolopoklonstva se može naći i u vašem životu?

RAZMISLITE...

- Potražite u novinama i časopisima primjere idolopoklonstva koji predstavljaju prijetnju kršćanskom životu.
- Pročitajte neku pjesmu o odanosti Isusu. Razmišljajte o tome.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Jošua 7
- Izreke 16,3
- 1. Petrova 1,13-16

dakle, tko se god između vas ne odreče svega svoga imanja, ne može biti moj učenik." (Luka 14,33) Moramo se odreći svega što bi moglo odvratiti naše srce od Boga. Mamon je idol mnogih. Ljubav prema novcu i želja za bogatstvom jesu zlatni lanac koji mnoge ljude veže uz Sotonu. Neki obožavaju ugled i svjetovnu čast. Drugima je idol život ispunjen sebičnom dokolicom i neopterećen odgovornostima. Ali ti se ropski okovi moraju raskinuti. Ne možemo napola pripadati Gospodinu, a napola svijetu. Nismo Božja djeca — ako to nismo potpuno.

45 Ima onih koji tvrde da služe Bogu, iako žele sami, u svojoj sili, držati Božji zakon, izgraditi pravedan karakter i osigurati spasenje. Njihova srca nisu pokrenuta dubokim razumijevanjem Kristove ljubavi, već obveze kršćanskog života ispunjavaju kao uvjete koje im je Bog postavio da bi mogli zadobiti Nebo. Takva je vjernost bez ikakve vrijednosti. Kad u srcu bude boravio Krist, duša će biti tako ispunjena Njegovom ljubavlju i tako radosna u zajednici s Njime da će prionuti uz Njega. Gledajući Njega zaboravit će sebe. Ljubav prema Kristu bit će izvor djelovanja. Oni koji osjećaju silu Božje ljubavi ne pitaju kako bi se sa što manje truda moglo zadovoljiti Božje zahtjeve. Ne traže najniža mjerila, već im je cilj da budu u savršenom skladu s voljom svojega Otkupitelja. S iskrenom čežnjom oni žrtvuju sve i pokazuju zanimanje primjereno vrijednosti cilja za kojim teže. Priznavanje Krista — bez takve duboke ljubavi — prazno je pričanje, suhi formalizam, teški jaram.

Smatrate li da je prevelika žrtva predati Kristu sve? Upitajte se: "Što je Krist dao za mene?" Da bi nas otkupio, Božji Sin dao je sve — život, ljubav i muke. Možemo li mi, iako nedostojni tako velike ljubavi, uskratiti Njemu svoje srce? Cijelog života, u svakom trenutku, mi smo uživali blagoslove Njegove milosti, i upravo je to razlog što ne možemo potpuno shvatiti dubinu neznanja i bijede iz koje nas je izbavio. Možemo li gledati Njega, probodenog zbog naših grijeha, a ipak svjesno

postupati suprotno svoj Njegovoj ljubavi i žrtvi? Gledajući beskrajno poniženje Gospodara slave, hoćemo li prigovarati što možemo ući u život samo uz borbu i poniženje?

Mnoga ohola srca pitaju: "Zašto se moram pokajati i poniziti prije no što mogu biti siguran da me je Bog prihvatio?"

N E Š T O B O L J E

SPLETKA JE PROPALA

Početak šesnaestog stoljeća Michelangelo je bio vodeći umjetnik u Italiji i po nalogu pape Julija oblikovao mu ju grobnicu. Kad je masivna građa bila djelomično dovršena, dva njegova umjetnička rivala, Bramante i Raphael, uvjerali su papu da bi bila velika nesreća ako bi se grobnica dovršila za njegova života. Predložili su da se Michelangelu dodijeli oslikavanje stropa kapele koju je papa izgradio. Budući da Michelangelo nije imao iskustva u ovoj vrsti slikanja, nadali su se da će naškoditi njegovoj slavi.

Nakon mnogo negodovanja, Michelangelo je ipak započeo oslikavanje. Pet godina kasnije dovršen je strop Sikstinske kapele i potvrđen njegov status najvećeg živog umjetnika.

Premda možemo misliti da znamo što želimo činiti, Bog ima još bolje namjere za našu dobrobit. Čitajte označeni ulomak (pogledajte **14** na stranici 48) kako biste otkrili o kakvoj se dobrobiti radi.

- Koliko se Božji plan za vaš život razlikuje od Raphaelove i Bramanteove spletke protiv Michelangela?
- Što je nagrada za onoga koji slijedi Božje želje?

RAZMISLITE...

- Prisjetite se vremena u svom životu kad ste morali učiniti neočekivane promjene planova. Koliko puta su se te promjene preokrenule u boljitak?
- Razgovarajte s nekimiskusnim kršćaninom koji osjeća kako ga je Bog vodio u životu. Upitajte ga koliko je život bio drukčiji prije i poslije uspostavljanja veze s Bogom.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Job 42,10
- Filipljanima 2,5-11
- Hebrejima 12,5.6
- 1. Petrova 5,6.7

46 Skrećem vam pozornost na Krista. On je bio bezgrešan, i još više — bio je nebeski Knez; ali "postao je grijehom" zbog čovjeka i zbog ljudskog roda. "I među zlikovce bio ubrojen, da grijeha mnogih ponese na sebi i da se zauzme za zločince." (Izaija 53,12)

14 A čega se mi to odričemo kad sve damo? Grijehom oskrvnutog srca koje Isus treba očistiti, oprati svojom krvlju i spasiti svojom nenadmašnom ljubavlju! I opet ljudi misle da je teško odreći se svega! Stid me je slušati kad se o tome govori, stid me je o tome pisati.

Bog ne traži da se odrekneмо ičega što bismo mogli zadržati za svoje dobro. U svemu što čini On ima pred očima dobro svoje djece. Kad bi barem svi oni, koji nisu izabrali Krista, mogli shvatiti da im On nudi nešto neizmjerно bolje od onoga što sami žele! Čovjek čini najveću štetu i nepravdu vlastitoj duši kad misli ili radi protivno Božjoj volji. Nema prave radosti na putu što ga je zabranio Onaj koji zna što je najbolje i koji svojim stvorenjima želi dobro. Put prijestupa je put bijede i propasti.

Zabluda je misliti da Bog rado gleda patnje svoje djece. Čovjekova sreća na srcu je cijelom Nebu. Naš nebeski Otac nijednom svojem stvorenju ne uskraćuje radosti. Božanski propisi zahtijevaju od nas da ne popuštamo onim željama koje bi izazvale patnje i razočaranja što bi nam zatvorili vrata sreće i Neba. Otkupitelj svijeta prihvaća ljude onakve kakvi jesu, sa svim njihovim nedostacima, manama i slabostima, i On će ih ne samo očistiti od grijeha i otkupiti svojom krvlju, već i zadovoljiti čežnje srca svih onih koji uzimaju Njegov jaram i nose Njegovo breme. On namjerava darovati mir i odmor svima koji dolaze k Njemu tražiti kruh života. On od nas traži da ispunjavamo samo one dužnosti koje će naše korake odvesti do vrhunaca blaženstva, do kojih neposlušni nikada neće doprijeti. Pravi radosni život duše počinje kad se u nju useli Krist, nada slave.

47

15 Mnogi pitaju: “Kako se mogu predati Bogu?” Želite se predati Njemu, ali vam nedostaje moralne snage, robujete sumnji i sputani ste navikama svojega grešnog života. Vaša obećanja i odluke slične su kulama od pijeska. Ne možete upravljati svojim mislima, pobudama i osjećajima. Svijest da ste

I Z B O R

PRVI KORAK

Myles Horton odrastao je među siromašnim gorštacima Appalachia. “Ništa se neće promijeniti,” rekao je Horton samome sebi “dok to mi ne promijenimo!” Vjerovao je da siromašni radnici moraju upravljati svojim životima i uvjetima. Ali kako?

Horton se bavio pitanjima društvene pravde i posjetio je danske pučke škole, koje su pokušavale pomoći običnim ljudima. Ali sva njegova želja ostala je samo nada, sve do božićne noći 1931. Horton je zapisao bilješku samome sebi: “Ono što moraš učiniti jest — vratiti se, naći obično mjesto, naseliti se tamo i ostati ondje. Počni s ovim i pusti neka raste.”

Kako je kasnije opisao, “petogodišnje breme se odriješilo, i otišao sam spavati, pitajući se zašto je toliko dugo trajalo. Sve se činilo tako jednostavnim i jasnim — način da se započne bio je da se jednostavno započne.” I tako je rođena škola Highlander.

Postoji moć u procesu donošenja odluke i postupanju po njoj. Mi moramo učiniti više od puke želje da se predamo Bogu. Moramo Ga moliti da preuzme upravljanje. Označeni ulomak (pogledajte **15** na stranici 49) pokazat će vam kako da to učinite.

- Kakva je sličnost između problema Mylesa Hortona i onoga što mi moramo učiniti kako bismo se prepustili Bogu?
- Koje odluke donesene danas utječu na vas sve do kraja vašeg života?

RAZMISLITE...

- Predočite si nekoga tko je paraliziran neodlučnošću.
- Učinite za nekoga nešto što nikada prije niste učinili.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Jošua 24,15
- Psalam 51,10
- Matej 14,22-31

prekršili obećanja i iznevjerili zadane riječi slabi vaše povjerenje u vlastito poštenje i navodi vas na pomisao da vas Bog ne može primiti; ali ne trebate očajavati. Trebate shvatiti što je prava snaga volje. To je vladajuća sila u čovjekovoj naravi, sposobnost odlučivanja ili biranja. Sve ovisi o pravilnoj uporabi

Pravilnom uporabom volje vi možete posve izmijeniti svoj život.

volje. Bog je čovjeku dao vlast da bira, i na njemu je da se njome posluži. Ne možete sami promijeniti svoje srce, ne možete sami od sebe posvetiti Bogu osjećaje svojega srca; ali

možete odlučiti i odabrati da Mu služite! Možete Mu predati svoju volju. Tada će On djelovati u vama da hoćete i činite ono što je Njemu ugodno. Tako će cijelo vaše biće biti stavljeno pod upravu Kristovog Duha, središte svih vaših osjećaja bit će On, i vaše će misli biti u skladu s Njime.

48 Težnja za dobrotom i svetošću dobra je sama po sebi, ali, ako se zaustavite samo na njoj, neće vam biti ni od kakve koristi. Mnogi će propasti iako namjeravaju i čeznu biti kršćanima. Oni nisu došli dotle da svoju volju pokore Bogu. Zato i ne odlučuju postati kršćani.

Budete li se pravilno služili svojom voljom, u vašem će životu doći do potpune promjene. Ako svoju volju pokorite Kristu, udružiti ćete se sa silom koja je iznad svih poglavarstava i vlasti. Imat ćete silu odozgo da ostanete postojani, i stalnim pokoravanjem Bogu bit ćete osposobljeni da živite novim životom, životom vjere.

VJERA I PRIHVAĆANJE

Kad Sveti Duh probudi vašu savjest, vidjet ćete samo nešto od strahote grijeha i njegove sile, nešto od njegove krivnje i jada, i počete ga se gnušati. Shvatit ćete da vas je grijeh odvojio od Boga, da ste u vlasti sile zla. Što se više budete borili da se oslobodite, to ćete više uvidati svoju bespomoćnost. Vaše su pobude grešne, vaše je srce nečisto. Vidjet ćete da vam je život pun sebičnosti i grijeha. Čeznut ćete za oprostom, za očišćenjem, za oslobođenjem. Što biste mogli učiniti da postignete sklad s Bogom i sličnost Njemu?

49

16 Vama je potreban mir: nebeski oprost, mir i ljubav u srcu. To se ne može kupiti novcem ili postići razumom, do toga se ne može doći mudrošću. Ne možete se nadati da ćete to ikada osigurati vlastitim naporom. Ali Bog vam to nudi kao dar, "bez novaca i bez naplate" (Izaija 55,1). Sve je to vaše ako samo pružite ruku i uzmete. Gospodin kaže: "Budu l' vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna." (Izaija 1,18) "Dat ću vam novo srce, nov duh udahnut ću u vas!" (Ezekiel 36,26)

Priznali ste svoje grijeha i u srcu ih odlučili odbaciti. Odlučili ste se predati Bogu. Pođite sada k Njemu, molite Ga da opere vaše grijeha i da vam daruje novo srce! Vjerujte tada da On to čini *zato što je tako obećao*. To je pouka koju je Isus naučavao dok je bio na Zemlji: mi moramo vjerovati da stvarno primamo dar koji nam je Bog obećao — i tada on postaje naš. Isus je liječio ljude od bolesti kad su imali vjere u Njegovu moć: pomagao im je u onome što su mogli vidjeti, da bi ih potaknuo da Mu vjeruju i u onome što ne mogu vidjeti, vodio ih je da povjeruju u Njegovu moć da prašta grijeha. On je to otvoreno

50

izjavio prigodom liječenja oduzetoga: “Ali neka znadete da *Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijeh*: Ustani — reče tada uzetome — i hajde svojoj kući!” (Matej 9,6) Evanđelist Ivan govori o Kristovim čudima: “A ova su opisana da trajno vjerujete da je Isus Mesija, Sin Božji, te da vjerujući imate život po Njemu.” (Ivan 20,31)

Iz jednostavnih biblijskih izvještaja o tome kako je Isus liječio bolesne možemo naučiti nešto o tome kako treba

P R A Š T A N J E

OPROŠTENI SUDAR

Jim je zaustavio svoj *plymoth horizon* na semaforu, iza novog novcatog BMW-a i počeo čitati svoj popis poslova koje treba obaviti. Iznenada, osjetio je da su se kola potresla. Podigao je pogled kako bi vidio o čemu je riječ. BMW je zadnjim dijelom udario u njegov auto!

Spremao se viknuti na vozača, ali je shvatio kako vozač BMW-a nije uopće ništa skrivio — bila je to Jimova krivica. Nesvjesno je podigao nogu s kočnice i udario u stražnji dio BMW-a.

Jim je čekao da vozač BMW-a iziđe, provjeri svoj auto i kaže mu da istupi. Ali, sekunde su prošle, upalilo se zeleno svjetlo — i BMW je otišao. Jimu se oteo uzdah olakšanja. Naučio je novo značenje praštanja — i dobro se osjećao!

Oprost je u označenom ulomku (pogledajte **16** na stranici 51) opisan kao Božji dar. Čitajte i pronađite kako možete imati duševni mir.

- Kad biste bili na Jimovu mjestu, biste li uopće dobili oprost ako vozač BMW-a ne bi bio od onih koji praštaju?
- Što ste osjetili kad vam je bilo oprošteno? Što vas čini zadovoljnim i spremnim da praštate drugima?

RAZMISLITE...

- Na svoja vrata stavite natpis: “Oprosti nekome danas”.
- Napišite pismo nekome koga ste držali svojim neprijateljem. Kažite mu kako želite da ponovno budete prijatelji.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Matej 18,23-35
- Luka 5,18-25
- 1. Ivanova 1,9

vjerovati u Njega za oprost grijeha. Razmotrimo izvještaj o uzetome u Bethesdi. Jadni je patnik bio bespomoćan, nije se služio svojim udovima oko trideset osam godina. Ipak mu je Isus naredio: "Ustani, uzmi svoju postelju i hoda!" (Ivan 5,8) Bolesnik je mogao reći: "Gospodine, ako me iscijeliš, poslušat ću Tvoje riječi!" Ali ne, on je vjerovao Kristovim riječima, vjerovao je da je već izliječen, i odmah je pokušao hodati; *želio je hodati*, i hodao je! Učinio je po Kristovoj riječi, i Bog mu je dao snagu. Bio je izliječen!

Kao grešnici i vi ste u sličnom položaju. Ne možete okajati svoje grijeha iz

prošlosti, ne možete promijeniti svoje srce, ne možete sebe učiniti svetima. Ali Bog obećava da će sve to učiniti za vas preko Krista. U to obećanje morate *vjerovati!* Morate priznati svoje grijeha i predati se Bogu. Morate *željeti* služiti Njemu. I čim to učinite, Bog će ispuniti riječ koju vam je dao. Ako vjerujete u obećanje — vjerujete da su vam grijesi oprosteni i da ste čisti — Bog čini tako; vi ste izliječeni, isto onako kako je Krist uzetome dao silu da hoda kad je čovjek povjerovao da je izliječen. To je tako čim u to vjerujete!

Nemojte čekati da *osjetite* da ste izliječeni, već recite: "Vjerujem, *to je tako*, ne zato što ja to osjećam, već zato što je Bog to obećao!"

Isus kaže: "Što god moleći pitate, vjerujte da ste to već primili, i bit će vam." (Marko 11,24) Uz ovo obećanje vezan je i uvjet: da se molimo u skladu s Božjom voljom. Međutim, Božja je volja da nas očisti od grijeha, da nas učini svojom djecom i da nas osposobi da živimo svetim životom. Tako se možemo moliti za te blagoslove, vjerovati da ih primamo i zahvaljivati

Svoj prošli grijeh ne možete iskupiti, svoje srce ne možete izmijeniti, sebe ne možete učiniti svetima.

51

Bogu što smo ih primili. Naša je prednost da idemo k Isusu i da se čistimo, da stojimo pred Zakonom bez ljage i mane. "Sad, dakle, nema više nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu." (Rimljanima 8,1)

52 **Neki smatraju da ispaštanjem moraju Bogu dokazati da su se promijenili, prije nego što smiju očekivati Njegove blagoslove.**

Ne pripadate sebi, kupljeni ste skupo! "Znajite da niste otkupljeni nečim raspadljivim — srebrom ili zlatom... nego skupocjenom krvi Krista kao nevina i bez mane Janjeta." (1. Petrova 1,18.19) Tim jednostavnim djelom vjerovanja Bogu Sveti Duh je začeo novi život u vašemu srcu. Vi ste se kao

dijete rodili u Božju obitelj i On vas ljubi kao što ljubi svojega Sina.

Kad ste se predali Isusu, nemojte se povlačiti i odlaziti od Njega, već iz dana u dan govorite: "Ja sam Kristov, predao sam se Njemu!" Molite Ga da vam dâ svojega Duha i da vas podržava svojom milošću. I kao što ste, dajući sebe Bogu i vjerujući u Njega, postali Njegovim djetetom, tako morate u Njemu i živjeti. Apostol kaže: "Kako ste primili Gospodina Krista Isusa, tako nastavite u Njemu živjeti." (Kološanima 2,6)

Neki, izgleda, misle da moraju biti stavljeni na kušnju, da moraju dokazati Gospodinu kako su se promijenili prije no što mogu tražiti Njegov blagoslov. Ali oni mogu tražiti Božji blagoslov već sada. Njima su potrebni Njegova milost i Kristov Duh, da im pomognu u njihovim slabostima, ili se neće moći oduprijeti zlu. Isusu je drago da dođemo k Njemu upravo takvi kakvi jesmo: grešni, bespomoćni, ovisni. Možemo doći sa svim svojim slabostima, svojim ludostima, svojom grešnošću — i pokajnički pasti pred Njegove noge! Njemu je na slavu da nas

podigne u naručje svoje ljubavi, da zavije naše rane i očisti nas od svake nečistoće.

17 I upravo se u ovome tisuće ljudi varaju: ne vjeruju da im Isus oprašta osobno, pojedinačno. Oni se ne oslanjaju na Božju riječ. Prednost je svih koji ispunjavaju uvjete da znaju kako se oprost odnosi na svaki njihov grijeh. Odbacite sumnju da se Božja obećanja odnose i na vas! Ona su upućena svakom prijestupniku koji se kaje. Krist daje snagu i milost, a anđeli

53

S U M N J A

NIŠTA ZA MENE?

“Hej, a što imaš za Dorothy?” upitao je strašljivac čarobnjaka iz Oza kad mu je ovaj već dao diplomu, lavu orden i olovnom čovjeku sat u obliku srca.

“Oh, mislim da u toj crnoj torbi nema ništa za mene,” rekla je Dorothy prije nego što je čarobnjak stigao odgovoriti.

Dorothy je u nekom smislu bila u pravu. U torbi nije bilo ničeg za nju. Ali ono što je najviše željela — ići svome domu — već joj je bilo obećano. Samo je trebala vjerovati da je to moguće. Dorothy je imala razloga za nevjericu. Čarobnjak ju je jednom prevario.

Mi, naprotiv imamo sve razloge za vjerovanje. Bog nije izmišljeni čarobnjak. On je stvaran, On ne laže i On ima obećanje na kojem se nalazi naše ime. Označeni ulomak (pogledajte **17** na stranici 55) reći će vam više.

- Smatrate li katkad, kao Dorothy, da ono što je obećano u Bibliji nije za vas? Zašto tako mislite?
- Što znači prihvaćanje Božjih obećanja?

RAZMISLITE...

- Molite Boga da vam pomogne naučiti da vi imate prava na Njegova obećanja.
- Svakog dana u tjednu prihvatite po jedno obećanje u koje vam je teško vjerovati.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Izaija 49,15,16
- Marko 9,14-29
- Marko 11,24

pomagači prenose ih svakoj duši koja vjeruje. Nitko nije tako grešan da u Kristu, koji je umro za njega, ne bi mogao naći snagu, čistoću i pravednost. Isus čeka da mu skine odjeću ukaljanu i oskrvnutu grijehom i da ga odjene u bijelu odjeću pravednosti; On ga poziva da živi, a ne da umre.

Bog ne postupa prema nama onako kao što smrtni ljudi postupaju jedni prema drugima. Njegove misli su misli milosrđa, ljubavi i najnježnije sućuti. On kaže: "Nek bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem, jer je velikodušan u praštanju." (Izaija 55,7) "Kao maglu rastjerao sam tvoje opačine i grijehе tvoje poput oblaka." (Izaija 44,22)

54 "Jer meni nije mila smrt onoga koji ima umrijeti, govori svemogući Gospod. Obratite se i živite!" (Ezekiel 18,32 — Šarić) Sotona je spreman skrenuti vaš pogled s Božjih blaženih obećanja. On želi duši oduzeti svaku iskru nade i svaku zraku svjetlosti, ali vi mu ne smijete dopustiti da to učini. Ne slušajte napasnika, već kažite: "Isus je umro da bih ja mogao živjeti. On me ljubi i ne želi da propadnem. Imam nebeskog Oca koji suosjeća sa mnom, pa iako sam zloupotrijebio Njegovu ljubav, iako sam rasuo blagoslove kojima me je obasuo, ustat ću i otići svojemu Ocu i kazati: 'Oče, sagriješih Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom. Primi me kao jednog od svojih najamnika!'" (Luka 15,18.19) Priča nam govori kako će odlutali biti primljen: "Dok je još bio daleko, opazi ga njegov otac, i sažali mu se te poleti, pade mu oko vrata i izljubi ga." (Luka 15,20)

Iako tako nježna i ganutljiva, ova usporedba ne može izraziti beskrajnu sućut nebeskog Oca. Gospodin objavljuje preko svojega proroka: "Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost." (Jeremija 31,3) Dok je grešnik još daleko od Očeve kuće i rasipa svoje imanje u stranoj zemlji, Očevo srce čezne za njim. Svaka probuđena čežnja duše da se vrati Bogu

nije ništa drugo nego nježni poziv Božjeg Duha koji preklinje, usrdno moli i nagovara odlutaloga da se vrati Očevom srcu punom ljubavi.

18 Znajući za tako dragocjena biblijska obećanja, možete li još sumnjati? Zar možete vjerovati da bi Gospodin

B O Ž J A L J U B A V

SMRTONOSNO PITANJE

Kambiz, sin Kira Velikog, bio je kralj kojemu se teško moglo udovoljiti. Volio je pitati ljude što misle o njemu. Ali ako mu se odgovor ne bi svidio, to bi moglo značiti smrt.

Grčki povjesničar Herodot izvijestio je, u petom stoljeću prije Krista, kako je neki dvoranin napokon našao pravi odgovor na jedno kobno pitanje. To je zapravo bio jedan od najdiplomatskijih odgovora u povijesti: “Mislim da nisi ravan svojemu ocu, jer ti još nemaš takvog sina kakvog je on ostavio za sobom.”

Kambiz je nakratko promislio o tom odgovoru i odlučio da poštedi život dvoraninu — vjerojatno zato jer nije znao što da misli. Vjerojatno je bilo vrlo neugodno raditi za Kambiza, pitajući se što reći ako on postavi smrtonosno pitanje.

Srećom, mi imamo Kralja koji ne postavlja opasna pitanja. On nije ćudljiv ili nepredvidljiv. Što god On učini, uvijek je učinjeno u ljubavi. Čitajte označeni ulomak (pogledajte **18** na stranici 57) da biste otkrili kako nikad ne smijete sumnjati u Isusovu ljubav prema vama.

- U čemu su Isus i Kambiz različiti?
- Kako bi Isusova ljubav prema nama trebala djelovati na naše postupanje prema drugima?

RAZMISLITE...

- Zamolite Boga da vam pomogne razviti kristoliku ljubav prema ljudima oko vas.
- Uočite suprotnosti između Isusove ljubavi i one o kojoj se pjeva u nekoj popularnoj ljubavnoj pjesmi.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 103,6-14
- Ivan 3,16
- Efežanima 2,4-7

nemilosrdno odbio ikogjeg grešnika koji čezne da Mu se vrati, koji čezne da odbaci svoje grijehе i pokajnički padne pred Njegovе noge? Odbacite takve misli! Ništa ne može više naškoditi vašoj duši od gajenja takvih shvaćanja o vašemu nebeskom Ocu. On mrzi grijeh, ali ljubi grešnika, i zato je dao sebe u Osobi Krista da mogu biti spašeni svi koji žele, i uživati vječno blaženstvo u kraljevstvu slave. Koje su se snažnije i nježnije riječi mogle pronaći od onih koje je On izabrao da bi izrazio svoju ljubav prema nama? On izjavljuje: "Može li žena

**Bezgranična sućut
približila je grešniku
veliko Srce
beskonačne ljubavi.**

zaboravit svoje dojenče, ne imat sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću." (Izaija 49,15)

Podignite pogled, vi koji sumnjate i drščete, jer Isus živi

55

da bi posredovao za nas! Zahvalite Bogu što je darovao svojega dragog Sina i molite se da Njegova smrt za vas ne bude uzaludna! Duh vas poziva danas. Dođite cijelim svojim srcem Isusu i tražite Njegov blagoslov!

Dok čitate obećanja, znajte da su ona izraz neizrecive ljubavi i milosrđa. Veliko Srce Beskrajne Ljubavi osjeća prema grešniku bezgranično sažaljenje. "U kome imamo otkupljenje njegovom krvlju, oproštenje grijeha, prema bogatstvu njegove milosti." (Efežanima 1,7) Da, samo vjerujte da je Bog vaš pomoćnik. On želi obnoviti u čovjeku svoj moralni lik. Kad Mu se približite u priznanju i pokajanju, On će se vama približiti milošću i praštanjem.

KRISTOVI SLJEDBENICI

“Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, 57
novo je, evo, nastalo.” (2. Korinćanima 5,17)

19 Netko možda neće moći točno odrediti vrijeme ili mjesto svojega obraćenja, ili navesti sve okolnosti koje su do toga dovele, ali to još ne dokazuje da nije obraćen. Krist je rekao Nikodemu: “Vjetar puše gdje god hoće. Čuješ mu šum, ali ne znaš ni odakle dolazi ni kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha.” (Ivan 3,8) Kao nevidljivi vjetar, čije se djelovanje jasno vidi i osjeća, i Božji Duh radi na ljudskom srcu. Ta obnoviteljska sila, koju nijedno ljudsko oko ne može vidjeti, začinje novi život u duši; stvara novo biće po Božjem obličju. Iako je djelo Duha nečujno i neprimjetno, posljedice su vidljive. Ako je srce obnovljeno radom Božjeg Duha, život će to posvjedočiti. Iako mi sami ništa ne možemo učiniti da promijenimo svoje srce, ili da sebe dovedemo u sklad s Bogom, iako se uopće ne smijemo osloniti na sebe ili na svoja dobra djela, naš će život pokazati stanuje li Božja milost u nama. Vidjet će se promjena u karakteru, običajima, težnjama. Vidjet će se jasna i odlučujuća razlika između onoga što smo bili i onoga što smo sada. Karakter se ne otkriva u slučajnim dobrim ili lošim djelima, već u sklonostima koje se očituju uobičajenim riječima i postupcima. 58

Istina je da se netko može naizgled besprijekorno ponašati i bez Kristove obnoviteljske sile. Želja za utjecajem u društvu i poštovanjem drugih može nekoga navesti da živi urednim životom. Samopoštovanje nas može navesti da se čuvamo zla. I sebično srce može činiti velikodušna djela. Kako onda možemo ustvrditi na čijoj smo strani?

Kome pripada naše srce? Kome su posvećene naše misli? O kome volimo razgovarati? Kome poklanjamo svoje najtoplije osjećaje i svoje najbolje snage? Ako smo Kristovi, onda su i naše misli s Njime — najdraže nam je razmišljati o Njemu. Sve što imamo i što jesmo posvećeno je Njemu. Mi želimo nositi Njegov lik, udisati Njegov duh, ispunjavati Njegovu volju i ugoditi Mu u svemu.

P R E P O R O D

DAR IZ SNOVA

Jednoga dana su Sheila i Dan primili poziv od nekoga odvjetnika na svečanu večeru u obližnjem hotelu. Bijela limuzina zaustavila se označenog dana pred kućom kako bi ih odvezla.

Obavijestili su ih da je Danov daljnji rođak umro. U oporuci je ostavio dvije povratne karte za Havaje i neku opremu za plažu. Danu i Sheili ostavljeno je u nasljedstvo samo nešto stvari za plažu: ručnici, ulje za mazanje i lopta za plažu na srebrnom tanjuru.

Vožnja limuzinom kući bila je mirna, a onda je vozač naglo skrenuo. Netko je uskočio u auto. Nepoznati im je uručio dvije karte za Havaje, sa svim plaćenim troškovima. Dan i Sheila ni danas nemaju pojma tko stoji iza tog dara iz snova.

Ali vi se možete radovati jer znate tko vam je dao dar života. Iako ne možete vidjeti Isusa licem u lice, dok On djeluje u vašem životu možete znati da je On s vama. Čitajte označeni ulomak (pogledajte **19** na stranici 59) kako biste naučili više o tihom načinu na koji vas Krist preporada.

- Što mislite, zašto Isus u vašem životu radi *bez fanfara*?
- Kako se osjećate znajući da Isus nastavlja svoj rad u vama?

RAZMISLITE...

- Zapišite tri načina na koja vam je Isus pomogao da se promijenite nabolje.
- Pošaljite mali dar nekome kome je potreban.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Ezekiel 11,19
- Djela 9,1-18
- Titu 3,3-7

Oni koji postaju nova stvorenja u Isusu Kristu donosit će i plodove Duha: "... ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjernost, krotkost, uzdržljivost" (Galaćanima 5,22.23). Oni se više neće povoditi za negdašnjim strastima, nego će vjerom Božjega Sina ići Njegovim stopama, odsajivati Njegov karakter, čistiti se kao što je i

On čist. Ono što su nekada mrzili, sada vole; a ono što su nekada voljeli, sada mrze.

Oholi i nametljivi postaju krotki i ponizna srca. Tašti i

drski postaju ozbiljni i čedni. Pijanci postaju trijezni, a raskalašeni čisti. Razmetljivi običaji i svjetovna moda potiskuju se u stranu. Kršćani ne čeznu za vanjskim ukrašavanjem, već za srcem obučeni "... u neraspadljiv nakit, krotak i miran duh — ono što je dragocjeno pred Bogom" (1. Petrova 3,3.4).

Nema nikakvog dokaza da je pokajanje iskreno ako ne dovede do potpune promjene. Ako grešnik obnovi svoj zavjet, vrati ono što je oteo, prizna svoje grijeha i počne ljubiti Boga i bližnje, može biti siguran da je prešao iz smrti u život.

Kada kao zabludjela grešna bića dođemo Kristu i dobijemo oprost i milost, u našem srcu rađa se ljubav. Svaki nam je teret lak, jer je lak jaram koji Krist nudi. Dužnost postaje užitak, a žrtva zadovoljstvo. Put koji nam je prije izgledao obavijen tamom, sada je obasjan zrakama sunca pravde.

Ljupkost Kristova karaktera vidjet će se i kod Njegovih sljedbenika. Isusu je činilo zadovoljstvo ispunjavati Božju volju. Ljubav prema Bogu i revnovanje za Njegovu slavu — to je bila snaga koja je upravljala životom našega Spasitelja. Ljubav je uljepšavala i oplemenjivala sve Njegove postupke. Ljubav potječe od Boga. Ona se ne može začeti i ne može nastati u neposvećenu srcu. Ona se nalazi jedino u srcu u kojemu vlada Isus. "Što se nas tiče, mi ljubimo, jer je on nas ljubio prije." (1.

Bez vidljive promjene života nema govora o pravom pokajanju.

Ivanova 4,19) U srcu koje je obnovljeno božanskom milošću ljubav je načelo ponašanja. Ona mijenja karakter, upravlja pobudama, vlada strastima, suzbija neprijateljstvo, oplemenjuje osjećaje. Ta ljubav, ako se gaji u srcu, uljepšava život i posvuda širi plemeniti utjecaj.

Postoje dvije zablude kojih se Božja djeca — osobito ona koja su se tek počela oslanjati na Njegovu milost — posebno

60

Poslušnost se ne dokazuje ugladenim ponašanjem, već ljubavlju koja pokreće na služenje.

moraju čuvati. Prva, o kojoj je već bilo govora, jest gledanje na svoja djela, oslanjanje na ono što djela mogu učiniti da bi nas dovela u sklad s Bogom. Onaj tko pokušava postati svet svojim djelima, vršenjem Zakona — pokušava

nemoguće. Sve što bi čovjek mogao učiniti bez Krista ukaljano je sebičnošću i grijehom. Samo nas Kristova milost preko vjere može učiniti svetima.

Druga, ništa bezopasnija krajnost, jest zabluda da vjerovanje u Krista oslobađa čovjeka vršenja Zakona i da naša djela nemaju nikakvog utjecaja na naše spasenje, budući da samo vjerom dobivamo Kristovu milost.

20 Međutim, obratimo pozornost na činjenicu da poslušnost nije samo neko formalno pokoravanje, već služenje iz ljubavi. Božji je zakon izražaj Njegove prave naravi, on je utjelovljenje velikog načela ljubavi i, prema tome, temelj Njegove vladavine i na Nebu i na Zemlji. Ako su naša srca obnovljena na Božju sliku, ako je božanska ljubav usađena u našu dušu, neće li se onda i Božji zakon ostvarivati u našem životu? Ako je načelo ljubavi usađeno u srce, ako je čovjek obnovljen na sliku Onoga koji ga je stvorio, onda je ispunjeno i novozavjetno obećanje: "Stavit ću zakone svoje u srca njihova i upisat ću ih u pamet njihovu." (Hebrejima 10,16) A ako je

Zakon upisan u srce, neće li on oblikovati život? Poslušnost — služenje i odanost iz ljubavi — pravi je znak da smo Njegovi učenici. Tako i Pismo kaže: “Jer u ovome stoji ljubav prema Bogu: da vršimo njegove zapovijedi.” (1. Ivanova 5,3) “Tko tvrdi: ‘Poznajem ga’, a ne vrši njegovih zapovijedi, lažac je, i u njemu nema istine.” (1. Ivanova 2,4) Umjesto da nas oslobodi

P O S L U Š N O S T

TREVOROVA IZJAVA O POKRIVAČIMA

11-godišnji Trevor Ferrell gledao je na televiziji izvješće o filadelfijskim beskućnicima. Nije mogao vjerovati da ljudi doista žive na ulici! Uz pomoć roditelja skupio je pokrivača koliko god je mogao pa su ih odvezli u grad.

Malo dalje od središta ugledali su ispijenu pojavu kako šćućureno sjedi na pločniku. Trevor je izišao iz auta i prišao čovjeku. “Gospodine,” rekao je, “izvolite pokrivač za vas.”

Čovjek je netremice promatrao Trevora. “Hvala ti,” rekao je zahvalno, “Bog te blagoslovio!”

Trevora su kasnije novinari zamolili da im objasni zašto on to čini. “Isus u meni tjera me da ovo činim.”

Trevor je otkrio kako je služenje tajna poslušnosti Božjim zapovijedima. Poslušnost Bogu bez Njegove ljubavi u srcu uvijek ostaje samo na pokušajima. Označeni ulomak (pogledajte (20 na stranici 62) dat će vam dublji uvid u tajnu poslušnosti.

- Što mislite, koliko bi vrijedila Trevorova pomoć beskućnicima da nije bila utemeljena na ljubavi?
- Koja je razlika između poslušnosti Bogu zato što Ga volite i poslušnosti Njemu stoga što su vas tako učili roditelji?

RAZMISLITE...

- Pročitajte, ili čak pokušajte napisati pjesmu o Božjoj ljubavi.
- Povežite se s nekom dobrotvornom organizacijom da biste naučili kako se možete uključiti u rad!

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- 1. Samuelova 15,22
- Psalam 119,33-35
- Rimljanima 5,19

61 poslušnosti, upravo nas vjera — i samo vjera — čini sudionicima Kristove milosti, što nas osposobljava da budemo poslušni.

Mi ne zaslužujemo spasenje svojom poslušnošću; ono je Božji dar koji se prima vjerom. Međutim, poslušnost je plod vjere. "A znate da se on pojavio da uzme grijeha, i znate da grijeha u njemu nema. Tko god ostaje u njemu, ne ostaje u

Spasenje ne zaslužujemo vlastitom poslušnošću, jer je ono besplatni Božji dar koji trebamo prihvatiti vjerom.

grijehu; tko god ostaje u grijehu, njega nije vidio i upoznao." (1. Ivanova 3,5.6) Evo pravog dokaza! Ako budemo u Kristu, ako Božja ljubav bude u nama, naši osjećaji, naše misli, naše namjere, naši postupci bit će u skladu s Božjom voljom koja je

izražena u propisima Njegovog svetog Zakona. "Dječice, neka vas nitko ne zavede! Tko čini što je pravedno, pravedan je kao što je on pravedan." (1. Ivanova 3,7) Pravednost je opisana mjerilom Božjeg svetog Zakona, koji je objavljen u Deset pravila sa Sinaja.

Ona takozvana vjera u Krista, koja tvrdi da oslobađa čovjeka obveze poslušnosti Bogu, nije vjera, već drskost. "Da, milošću ste spašeni — po vjeri." (Efežanima 2,8) Međutim, "tako je i s vjerom: ako nema djelâ, mrtva je u samoj sebi" (Jakov 2,17). Isus je rekao o sebi prije no što je došao na Zemlju: "Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim." (Psalam 40,9) A neposredno prije svojega ponovnog odlaska na Nebo objavio je "... kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca svog te ostajem u njegovoj ljubavi" (Ivan 15,10). Pismo kaže: "Ako vršimo njegove zapovijedi, po tom znamo da ga poznajemo... Tko tvrdi da ostaje u njemu, taj mora tako živjeti kako je on živio." (1. Ivanova 2,3.6) "Ta na to

ste i pozvani, jer je i Krist trpio za vas i ostavio vam primjer da idete njegovim stopama." (1. Petrova 2,21) 62

Uvjet za vječni život i danas je upravo onakav kakav je uvijek bio, upravo onakav kakav je bio u Raju prije pada naših praroditelja: savršena poslušnost Božjem zakonu, savršena pravednost. Kad bi se vječni život mogao dobiti pod bilo kojim drugim uvjetom, sreća cijelog svemira bila bi dovedena u opasnost. Stvorila bi se mogućnost da grijeh, sa svim posljedicama nesreće i bijede, postane besmrtn.

21 Adam je, prije pada u grijeh, poslušnošću Božjem zakonu mogao oblikovati pravedan karakter. Ali on to nije uspio učiniti, i zbog njegovoga je grijeha i naša narav postala grešna te i mi ne možemo učiniti sebe pravednima. Budući da smo grešni, nesveti, mi ne možemo biti savršeno poslušni svetom Zakonu. Mi nemamo neke svoje pravednosti kojom bismo mogli zadovoljiti zahtjeve Božjeg zakona. Međutim, Krist nam je omogućio rješenje problema. On je živio na Zemlji suočen s istim nevoljama i kušnjama s kojima se i mi suočavamo. Živio je bezgrešnim životom. Umro je za nas i sad se nudi da uzme naše grijeha i da nam daruje svoju pravednost. Ako se predate Kristu i prihvatite Ga za svojega Spasitelja, bit ćete zbog Njega proglašeni pravednima, bez obzira na svu grešnost u starom životu. Kristov će karakter stati na mjesto vašega karaktera, i vi ćete biti prihvaćeni pred Bogom kao da nikada niste grijeshili.

I više od toga: Krist mijenja srce. On vjerom boravi u vašemu srcu. Vjerom i stalnim pokoravanjem svoje volje Kristu vi trebate održavati tu vezu s Njime; i dokle god to budete činili, On će djelovati u vama da želite i činite ono što Mu je ugodno. 63
I tako možete reći: "Život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao." (Galaćanima 2,20) Tako je Isus i rekao svojim učenicima: "Jer nećete govoriti vi, nego će Duh Oca

vašega govoriti preko vas.” (Matej 10,20) I tada, kad Krist djeluje u vama, vi ćete pokazati isti duh i činiti ista djela — djela pravednosti i poslušnosti.

Prema tome, mi nemamo u sebi ničega čime bismo se mogli hvaliti. Nemamo nikakvog razloga da sebe uzdižemo. Jedini temelj naše nade jest Kristova pravednost koja nam je darovana, i ono što Njegov Duh čini u nama i preko nas.

S A V R Š E N S T V O

POKUŠAJ DA SE ČINI DOBRO

Thomas Edison je najviše pridonio izumu električne žarulje. Mnogi i ne slute da mu to tisuću puta nije uspjelo, prije nego što je došao do žarulje koja je doista svijetlila. Da se obeshrabrio svakim svojim neuspjehom, nikad ne bi ništa izumio!

“Kad želim nešto otkriti, počinjem čitati o svemu što se u prošlosti radilo u tom smjeru,” rekao je jednom prigodom. “Skupljam podatke o tisućama pokusa, kao polaznu točku, i onda ih još ja vršim na tisuće.”

Edison i njegovi pomoćnici su pretrpjeli neuspjeh tisuće puta, pokušavajući izumiti električnu bateriju. Kad ga je jedan prijatelj pokušao utješiti, Edison je odgovorio: “Zašto, čovječe, kad imam toliko rezultata? Sad poznajem nekoliko tisuća načina koji *nisu upalili!*”

Katkad vam se može činiti da unatoč svim mogućim pokušajima i dalje ne radite dobro. Srećom, Bog od vas ne očekuje da budete savršeni. Čitajte označeni ulomak (pogledajte **(21)** na stranici 65) da biste uvidjeli kako možete uspjeti — čak i onda kad pretrpíte neuspjeh.

- Zašto je ljudima nemoguće da budu savršeni?
- Na što bi sličio vaš život kad biste morali biti stalno savršeni?

RAZMISLITE...

- Razgovarajte s nekim kome se divite i čiji vam se život čini savršenim. Upitajte ga kako to uspijeva.
- Pročitajte nešto o tome kako vježbaju vrhunski atletičari.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Rimljanima 1,17
- Rimljanima 5,6-8
- Efežanima 4,17-24

Kad govorimo o vjeri, moramo znati i za jednu razliku. Postoji, naime, vjerovanje koje se potpuno razlikuje od vjere. Postojanje Boga, Njegova sila i istina Njegove Riječi — sve su to činjenice koje ni Sotona ni njegova vojska ne mogu ozbiljno poricati. Biblija kaže da "... i đavli to vjeruju i — dršću" (Jakov 2,19), ali to nije vjera. Tamo gdje se ne radi samo o vjerovanju u Božju riječ, već i o pokoravanju volje Njemu, gdje se srce podredilo Njemu, osjećaji

usmjerili prema Njemu — tamo je vjera, vjera koja kroz ljubav radi i očišćava dušu.

Tom vjerom srce se obnavlja u Božje obličje. A srce, koje se u

svojemu nepreporođenom stanju nije pokoravalo Božjem zakonu, a nije ni moglo, sada uživa u njegovim svetim propisima i uzvikuje zajedno s psalmistom: "O, kako ljubim Zakon tvoj, po cio dan o njemu razmišljam." (Psalam 119,97) Pravednost Zakona ispunila se u "... onima, koji su u Kristu Isusu" i ne hode po tijelu (Rimljanima 8,1 — Šarić).

U nama nema ničega čime bismo se mogli ponositi.

Ima i takvih koji su upoznali Kristovu ljubav koja prašta, i koji doista žele biti Božja djeca, ali su svjesni nesavršenosti svojega karaktera i grešnosti svojega života, pa su spremni posumnjati da je Sveti Duh stvarno obnovio njihovo srce. Takvima preporučujem: nemojte se povlačiti, ne dopustite da vas obuzme očaj! Često ćemo se morati bacati pred Isusove noge i plakati zbog svojih nedostataka i pogrešaka, ali se ne smijemo obeshrabriti! Ako nas je neprijatelj čak i nadvladao, Bog nas ne odbacuje, ne zaboravlja i ne odbija! Nipošto! Krist se nalazi s desne strane Bogu i osobno se zauzima za nas. Voljeni Ivan kaže: "Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika." (1. Ivanova 2,1) Nemojte zaboraviti Kristove riječi: "Jer vas sam Otac ljubi..." (Ivan

16,27) On čezne da vas vrati k sebi, da gleda kako se Njegova čistoća i svetost odražavaju u vama. I ako se samo želite pokoriti Njemu, On, koji je započeo dobro djelo u vama, nastavit će ga sve do dana Isusa Krista. Molite se usrdnije, vjerujte potpunije! Kad budemo posumnjali u svoju snagu, oslonimo se na silu svojega Otkupitelja, i tada ćemo proslavljati Onoga koji je zdravlje naše duše.

22 Što se više približavate Isusu, to ćete grešniji izgledati u svojim očima; pogled će vam biti jasniji pa ćete vidjeti oštru i

V I D J E T I S E B E

NISAM DOVOLJNO DOBAR

10-godišnji Wesley toliko je volio svog 20-godišnjeg brata Todda, da ga je u svemu pokušavao oponašati. Češljao je svoju kosu poput Todda, hodao i govorio kao on.

Katkad bi se Wesley obeshrabrio jer se u mnogočemu nije osjećao dovoljno dobrim. Nije mogao baciti košarkašku loptu tako dobro kao Todd, nije znao svirati glasovir, nije znao voziti automobil, niti okupiti dobro društvo.

Kad bi Todd provodio vrijeme s Wesleyem, to bi ovoga činilo sretnim i davalo mu želju da još više bude uz Todda, kako bi jednog dana mogao biti upravo kao on.

Vi imate starijeg brata. Njegovo je ime Isus. On želi biti s vama uvijek. On će biti sretan da vam pomogne, samo Ga zamolite.

Označeni ulomak (pogledajte **22** na stranici 68) reći će vam više.

- Što vidite u Wesleyu što bi najviše sličilo vama? A što vidite u Toddu?
- Kad se usporedite s Isusom, kako se osjećate?

RAZMISLITE...

- Priključite se nekoj udruzi za pomoć djeci u vašem gradu.
- 1 Načinite popis dobrih djela koje biste mogli učiniti uz Božju pomoć.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 147
- Luka 15,11-32
- Rimljanima 12

jasnu razliku između svojega nesavršenstva i Njegove savršene naravi. To će biti dokaz da su Sotonine opsjene izgubile svoju snagu, i da oživljujući utjecaj Božjega Duha djeluje u vama.

65

Nikakva duboko ukorijenjena ljubav prema Isusu ne može stanovati u srcu koje još nije shvatilo svoju grešnost. Duša koja je preobražena Kristovom

Što ste bliži Kristu, to će vam se više činiti da ste grešni.

milošću divit će se Njegovom božanskom karakteru, ali ako još ne vidimo svoju moralnu izopačenost, to je nepogrešiv dokaz da nismo spoznali Kristovu ljepotu i Njegovo savršenstvo.

Što manje budemo cijenili sebe, to ćemo više cijeniti beskrajnu čistoću i krasotu našega Spasitelja. Pogled na našu grešnost vodi nas k Onome koji nam može oprostiti; i kad se duša, shvativši svoju bespomoćnost, prikloni Kristu, On će se otkriti u sili. Što nas svijest o vlastitoj nemoći bude više gonila k Njemu i Božjoj riječi, to ćemo imati uzvišenije gledište o Njegovu karakteru i potpunije odražavati Njegov lik.

RAST U KRISTU

67 Promjena srca kojom postajemo Božja djeca naziva se u Bibliji rođenjem. Na drugom mjestu je uspoređena s klijanjem dobrog sjemena koje je posijao domaćin. Po istoj slici oni koji su se upravo obratili Kristu trebaju kao "tek rođena dječica" (1. Petrova 2,2) "urasti u Njega" (Efežanima 4,15) do visine rasta muškaraca i žena u Isusu Kristu. Ili, slično dobrom sjemenu koje je posijano u polju, trebaju uzrasti i donijeti rod. Izaija za njih kaže: "I zvat će ih Hrastovima pravde, Nasadom Jahvinim — na slavu njegovu." (Izaija 61,3) Te slike iz prirode pomažu nam da bolje razumijemo tajanstvene istine duhovnog života.

(23) Sva ljudska mudrost i umješnost ne mogu udahnuti život ni najmanjoj sitnici u prirodi. Biljke i životinje mogu živjeti jedino životom koji je udahnuo sâm Bog. Isto tako se samo životom od Boga začinje i duhovni život u ljudskom srcu. Ako se čovjek "odozgo ne rodi" (Ivan 3,3), ne može dobiti život koji nam je Krist svojim dolaskom želio dati.

68 Kao što je sa životom, tako je i s rastom. Bog čini da se pupoljak rascvjetava i da cvijet daje plod. Njegovom se silom sjeme razvija u "... najprije stabljiku, zatim klas — potom pun klas zrna". (Marko 4,28) Prorok Hošea kaže za Izrael: "... kao ljiljan on će cvasti" (Hošea 14,6). "Uzgajat će svoju pšenicu, vinograde gajit..." (Hošea 14,8) Isus nam kaže: "Promotrite kako rastu ljiljani!" (Luka 12,27) Biljke i cvijeće ne rastu svojim nastojanjem, svojom skrbi, svojim naporom — već uzimanjem onoga što je Bog pripremio da im služi za život. Dijete ne može pridonijeti svojem rastu nikakvom svojom brigom ili snagom. Tako ni vi ne možete osigurati svoj duhovni rast brigom ili naporom. I biljka i dijete rastu primajući iz svoje okoline ono što

im služi za život: zrak, sunčevu svjetlost i hranu. Ono što su darovi prirode životinji i biljci, to je Krist onima koji se uzdaju u Njega. On je njihovo "vječno svjetlo" (Izaija 60,19), "sunce... i štit" (Psalam 84,11). On će biti "kao rosa Izraelu". (Hošea

Č U D O Ž I V O T A

ŽIVI ZAKOPANI

Katalog tvrtke za prodaju sadnica u Michiganu potaknuo je Teresu da pomisli kako bi mogla dobiti nagradu za najljepši cvjetnjak. Tulipani, ljiljani, perunike i ruže krasile su sjajne stranice. Provela je sate premišljajući što želi, i napokon je naručila 75 tulipana i perunika.

Teresa je jedva čekala da stignu te sadnice. Kad joj je napokon uručena smeđa pošiljka, bila je razočarana. Sadnice su joj se činile sasvim uvelima! Olučna da ipak ima svoj cvjetnjak, pažljivo je slijedila upute i posadila cvijeće. Zimski snijeg prekrio je dvorište. Bilo je lako zaboraviti da je tamo vani cvijeće.

Jednog proljetnog dana ugledala je nekoliko izdanaka kako izbijaju iz zemlje. Bili su ondje! Svih 75 cvjetova izdržalo je zimu. Teresa je znala da im je samo Bog mogao dati život. To sigurno nije učinila ona.

Bog to može učiniti i s vašim duhovnim životom. Čitajte označeni ulomak (pogledajte na stranici 70). Bog je jedini koji može dati tjelesni i duhovni život.

- Zašto je važno znati tko je Darovatelj života?
- Koji vam se primjeri Božjeg stvaranja i ponovnog stvaranja osobito sviđaju?

RAZMISLITE...

- Razmislite o nekome za koga znate da je primio darove duhovnog života. Načinite popis na koji se način oni razlikuju.
- Posijte sjeme. Dok gledate znakove novoga života, razmišljajte o Onome tko daje život i o tome što trebate učiniti da biste proizveli nešto živo.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Postanak 2,7
- Ivan 3,1-8
- 2. Korinćanima 5,17

14,6) "Sići će kao rosa na travu, kao kiša što natapa zemlju." (Psalam 72,6) On je živa voda i "kruh... Božji... koji silazi s Neba i daje život svijetu" (Ivan 6,33).

Nenadmašnim darom svojega Sina Bog je okružio cijeli svijet ozračjem milosti koja je stvarna jednako kao i zrak koji se giba oko Zemljine kugle. Svi koji odluče udisati to životodavno ozračje živjet će i uzrasti do visine rasta muškaraca i žena u Isusu Kristu.

Kao što se cvijet okreće prema suncu da bi mu blistave zrake pomogle u usavršavanju ljepote i simetrije, tako se i mi moramo okrenuti Suncu pravednosti da bi nas mogla obasjati nebeska svjetlost, da bi se naš karakter mogao razvijati po Kristovu uzoru.

69 Isus je naučavao to isto: "Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne oстане na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni... Jer bez mene ne možete ništa učiniti." (Ivan 15,4.5) Da biste živjeli svetim životom, vi ovisite o Kristu kao što loza ovisi o matičnom trsu da bi rasla i donosila rod. Odvojeni od Njega, nemate života. Nemate snage oduprijeti se kušnji ili rasti u milosti i svetosti. Nastavajući u Njemu, možete napredovati. Crpeći život od Njega, nećete se sušiti niti ostati bez roda. Bit ćete kao "stablo zasadeno pokraj voda tekućica" (Psalam 1,3).

24 Mnogi smatraju da neki dio posla moraju obaviti sami. Pouzdali su se u Krista da dobiju oprost grijeha, ali se sada trude živjeti pravedno vlastitim naporima. Međutim, svaki je takav napor uzaludan. Isus kaže: "Jer bez mene ne možete ništa učiniti!" (Ivan 15,5) Naš rast u milosti, naša radost, naša korisnost — sve to ovisi o našem jedinstvu s Kristom. Zbog zajednice s Njime svakog dana i sata, zbog nastavanja u Njemu, mi rastemo u milosti. On nije samo Začetnik, već i Završitelj naše vjere! To je Krist, prvi i posljednji i uvijek. On mora biti s nama ne samo na početku i na kraju našega puta,

već i na svakom koraku kroz život. David kaže: "Jahve mi je svagda pred očima; jer mi je zdesna, neću posrnuti." (Psalam 16,8)

Pitate li: "Kako trebam nastaviti u Kristu?" Isto onako kako ste Ga primili u početku. "Kako ste primili Gospodina Krista

O V I S N O S T O B O G U

SPAŠENI IZ PODZEMLJA

Gary Lutes i njegovi sinovi Buddy i Tim ušli su u špilju New Trout u Zapadnoj Virginiji, i istraživali dio poznat kao labirint. Kad su došli do oštrog spusta, Gary je odlučio da odlože naprtnjače s hranom, vodom i pričuvnim baterijskim svjetiljkama.

Deset minuta kasnije, šezdesetak metara dublje u špilji, dok se Timova svjetiljka počela gasiti, okrenuli su se da se vrate. Onda se Timova svjetiljka potpuno ugasila. I Buddyjeva. Sve je izgledalo isto. Onda se i Garyeva svjetiljka ugasila. Ostali su ondje — izgubljeni, umorni, gladni i žedni, sve dok ih pet dana kasnije nije pronašla spasilačka ekipa.

Kao i Gary, Buddy i Tim, često pri svakodnevnom odlučivanju vjerujemo sami sebi. Označeni ulomak (pogledajte **24** na stranici 72) pokazat će vam koliko je važno biti potpuno ovisan o Bogu.

- Kad biste bili istraživači špilja, kako bi se pokazivala ovisnost o Bogu u vašemu radu?
- Koliko ste ovisni o Bogu? Molite li Mu se kad sve ide dobro, ili kad ide loše, ili sve vrijeme?

RAZMISLITE...

- Molite se Bogu i zatražite pomoć da ovisite o Njemu.
- Načinite tablicu biblijskih redaka. Upotrijebite biblijsku konkordanciju kako biste našli biblijske retke o pojmovima kao što su *vjerovati*, *voditi*, *gospodariti*, *pomoći*, itd. Odlučite koji vam tekst najjasnije govori, stavite ih u skupine i poredajte po važnosti. Objesite tablicu na vrata ili na zid.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Jošua 1,9
- 1. o Kraljevima 3,5-15
- Izreke 3,5.6
- Izaija 26,3.4

Isusa, tako nastavite u njemu živjeti." (Kološanima 2,6) "Moj će pravednik živjeti od vjere." (Hebrejima 10,38) Predali ste se Bogu da budete potpuno Njegovi, da Mu služite i da Ga slušate, i prihvatili ste Krista kao svojega Spasitelja. Niste mogli sami okajati svoje grijehе ili promijeniti svoje srce, ali ste se
70 predali Bogu vjerujući da je On zbog Krista sve to učinio za vas. Vjerom ste postali Kristovi i vjerom trebate rasti u Njemu — dajući i uzimajući. Da biste se predali Njemu i bili poslušni svim Njegovim zahtjevima, trebate *dati sve*: svoje srce, svoju volju, svoju službu. Vi morate i *uzeti sve*: puninu svih blagoslova — Krista, da stanuje u vašem srcu, da bude vaša snaga, vaša pravednost, vaš vječni Pomoćnik i da vam daruje snagu da biste bili poslušni.

Posvetite se Bogu ujutro i neka vam to bude prvi posao. Molite se: "Uzmi me, o Gospodine, da potpuno budem Tvoj! Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge. Upotrijebi me danas u svojoj službi. Budi sa mnom, i neka se cijelo moje djelo obavlja u Tebi!" Tako treba biti svakog dana. Svakog jutra posvećujte se Bogu za taj dan. Iznesite Mu sve svoje planove da Njegova providnost pokaže treba li ih ostvariti ili odbaciti. I tako ćete, iz dana u dan, svoj život predavati u Božje ruke; tako će se vaš život oblikovati i postajati sve sličniji Kristovu.

Život u Kristu je život pun spokoja. Možda u njemu neće biti zanosa osjećaja, ali će biti stalnog spokojnog povjerenja. Vi se ne uzdate u sebe, već u Krista! Vaša je slabost sjedinjena s Njegovom snagom, vaše neznanje s Njegovom mudrošću, vaša krhkost s Njegovom izdržljivošću. Ne trebate gledati sebe, ne trebate se baviti sobom — gledajte na Krista! Neka se vaše misli bave Njegovom ljubavlju, ljepotom i savršenstvom Njegova karaktera. Krist u svojem
71 samoodricanju, Krist u svojem poniženju, Krist u svojoj čistoći i svetosti, Krist u svojoj neusporedivoj ljubavi — to je tema o kojoj treba razmišljati vaša duša. Ljubeci Njega, oponašajući

Ga, potpuno se oslanjajući na Njega, preobrazit ćete se i postati slični Njemu.

Isus kaže: "Ostanite u meni!" (Ivan 15,4) Te riječi sadrže misao o odmoru, postojanosti i povjerenju. On ponovno poziva: "Dodite k meni... i ja ću vas okrijepiti." (Matej 11,28.29) Psalmistove riječi izražavaju istu misao: "Smiri se pred Jahvom i njemu se nadaj." (Psalam 37,7) Izaija kaže: "U smirenu uzdanju snaga je vaša." (Izaija 30,15) Taj odmor nije u neaktivnosti, jer je u Spasiteljevu pozivu obećanje o odmoru povezano s pozivom na rad: "Uzmite jaram moj na se... Tako ćete naći pokoj svojim dušama." (Matej 11,29) Srce koje najpotpunije počiva u Kristu bit će najozbiljnije i najmarljivije u radu za Njega.

25 Kad smo zaokupljeni sobom, naš um se okreće od Krista, Izvora snage i života. Sotona se zato stalno trudi odvratiti pozornost od Spasitelja i tako spriječiti zajednicu i vezu duše s Kristom. Svjetovna zadovoljstva, brige, nesigurnosti i životne žalosti, mane drugih ili vaše vlastite mane i nedostaci — Sotona želi skrenuti vaše

misli na nešto od toga ili na sve zajedno. Ne dajte se zavesti njegovim lukavstvima! Mnoge koji su stvarno savjesni i koji žele živjeti za Boga on vrlo često navodi da se bave svojim manama i slabostima i

Kad se bavimo sobom, odvrćamo pogled od Krista, Izvora naše snage i života.

tako, odvajajući ih od Krista, namjerava postići pobjedu. Ne smijemo stavljati sebe u središte i onda se prepuštati zabrinutosti i strahu hoćemo li biti spašeni. Sve to udaljuje dušu od Izvora naše snage. Preпустите Bogu brigu o svojoj duši i imajte povjerenja u Njega. Razgovarajte i mislite o Isusu. Neka se vaše "ja" izgubi u Njemu. Odbacite svaku sumnju, odagnajte strah. Kažite s apostolom Pavlom: "Živim — ali ne više ja, nego

72

Krist živi u meni: život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao." (Galaćanima 2,20) Oslonite se na Boga! On može sačuvati ono što ste Mu povjerali. Ako se prepustite

O D V R A Ć A N J E

REMEK-DJELO MAZEPOVE

U dobi od 67 godina Galina Mazepova predala je Ruskoj akademiji znanosti doktorski rad od 477 stranica. Iz njezinog rada vrijedno je zamijetiti dvoje. Prvo, tema — vrsta rakova dugih jedan i pol milimetar, koji žive na dnu Bajkalskog jezera u Sibiru. Drugo, vrijeme koje je utrošila za istraživanje — 24 godine. Mazepova tvrdi da će nastaviti proučavanje tih rakova sve do kraja života.

Teško je zamisliti bilo što beznačajnije od tih malenih oklopnjaka na dnu nekog jezera u Sibiru.

Kakav je samoprijegor i usredotočenost na zadaću morala imati Mazepova! Dakako da je tijekom dugih godina bilo trenutaka kad se nalazila u kušnji da promijeni temu. U najmanju ruku, mogla je proširiti svoja istraživanja na proučavanje cijelog jezera! Ali nju ništa nije moglo odvratiti od njezine zadaće.

Većinu nas je lako odvratiti čak i od važnijih stvari nego što su sitni rakovi. Razmislite, primjerice, o svemu što vas odvrća od razmišljanja o Isusu. Označeni ulomak (pogledajte **25** na stranici 75) predlaže vam načine borbe protiv ovih odvrćanja.

- Što mislite da će u svakom razgovoru s Galinom Mazepovom vjerojatno iskrsnuti kao tema? Ima li u tome kakve pouke za kršćane?
- Što vas najviše odvrća od Isusa?

RAZMISLITE...

- Procijenite svoj tjedni raspored. Koliko vremena obično izdvajate za razmišljanje o Isusu i duhovnim vrijednostima?
- Naučite napamet neki tekst iz Biblije koji vam pomaže da se usmjerite na Isusa i Njegovu ljubav.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Matej 14,22-33
- Marko 4,13.18
- 2. Korinćanima 4,16-18

Njegovim rukama, On će učiniti da nadmoćno pobjeđujete u Onome koji vas je ljubio.

Kad je Krist uzeo čovjekovu narav, povezao se s ljudskim rodnom vezom ljubavi koju nikakva sila nikad neće moći raskinuti, osim čovjek sâm. Sotona će nam stalno podmetati svoje mamce da bi nas naveo da tu vezu prekinemo, da se namjerno odvojimo od Krista. Upravo tu trebamo biti budni, truditi se i moliti da nas ništa ne navede da izaberemo drugog gospodara, jer to uvijek ovisi o našoj slobodnoj volji. Neka naše oči uvijek gledaju Krista, i On će nas sačuvati. Gledajući Isusa, mi smo sigurni. Ništa nas ne može istrgnuti iz Njegove ruke. Gledajući stalno Njega "... preobražavamo se u tu istu sliku, uvijek sve slavniju, jer dolazi od Gospodina, od Duha". (2. Korinćanima 3,18)

Upravo su tako prvi učenici postali slični svojem dragom Spasitelju. Kad su čuli Isusove riječi, osjetili su potrebu za Njime. Oni su Ga tražili, našli i slijedili. Bili su s Njime u kući, za stolom, nasamo, u prirodi. Bili su s Njime kao učenici s Učiteljem, svakog dana primajući s Njegovih usana pouke o svetoj istini. Gledali su u Njega kao sluge u svojega gospodara da doznaju svoju dužnost. Ti učenici bili su ljudi koji su "patili kao i mi". (Jakov 5,17) I oni su morali voditi borbu s grijehom. Da bi živjeli svetim životom, bila im je potrebna ista milost.

Čak ni Ivan, omiljeni učenik koji je najpotpunije odražavao Spasiteljevu sliku, nije sâm po sebi imao tu ljepotu karaktera. On ne samo da je bio nametljiv i častohlepan, već i žestok i kivan na sve koji su ga vrijeđali. Ali, kad se upoznao s karakterom božanskog Sina, postao je svjestan svojih nedostataka i ta ga je spoznaja učinila poniznim. Snaga i strpljivost, sila i nježnost, veličanstvo i krotkost — koje je svakog dana gledao u životu Božjeg Sina — ispunili su njegovu dušu divljenjem i ljubavlju. Iz dana u dan Krist je sve više privlačio njegovo srce, sve dok on nije, ispunjen ljubavlju prema Učitelju,

izgubio sebe iz vida. Njegova gnjevna i častoljubiva narav došla je pod utjecaj Kristove preobražavajuće sile.

Preporučajući utjecaj Svetoga Duha obnovio je njegovo srce. Sila Kristove ljubavi preobrazila je njegov karakter. To je prava posljedica sjedinjenja s Isusom. Kad Krist boravi u srcu, sva narav se mijenja. Kristov Duh i Njegova ljubav omekšavaju srce, obuzdavaju dušu i uzdižu misli i želje prema Bogu i Nebu.

74 Nakon što je Krist uzašao na Nebo, Njegovi sljedbenici osjećali su kao da je On i dalje s njima; da je osobno nazočan, pun ljubavi i svjetla. Spasitelj Isus, koji je hodao i razgovarao s njima, molio se s njima, izgovarao riječi nade i utjehe njihovim

srcima, odnesen je od njih na Nebo, dok se vijest mira još čula s Njegovih usana, i Njegov glas odjeknuo je iz oblaka anđela koji su Ga

Ako Krist živi u srcu, sve biće se mijenja.

okružili: "Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta."

(Matej 28,20) Uzašao je na Nebo u ljudskom obliku. Znali su da se On nalazi pred Božjim prijestoljem i da je ostao njihov Prijatelj i Spasitelj, da je Njegova ljubav ostala nepromijenjena i da se On i nadalje izjednačuje s napaćenim čovječanstvom. On iznosi pred Boga zasluge svoje dragocjene krvi, pokazuje ranjene ruke i noge da bi podsjetio na cijenu koju je platio za one koje je izbavio. Znali su da je uzašao na Nebo da im pripravi mjesto i da će opet doći da ih uzme k sebi.

Kad su se okupili nakon uzašašća, žarko su željeli iznijeti svoje molbe Ocu u Isusovo ime. Ispunjeni svetim strahopoštovanjem, prignuli su se u molitvi ponavljajući obećanje: "Zaista, zaista, kažem vam, ako što zamolite od Oca u moje ime, dat će vam. Do sada niste ništa u moje ime molili. Molite i primit ćete da vaša radost bude potpuna!" (Ivan 16,23.24) Pružali su ruku vjere sve više i više, s moćnim obrazloženjem: "Isus Krist koji je umro — još bolje: koji je

uskrsnuo — koji je s desne strane Bogu i koji posreduje za nas.” (Rimljanima 8,34) Dan Pedesetnice donio im je prisutnost Utješitelja, o kojemu je Krist rekao da će “biti u vama” (Ivan 14,17). Dodao je: “Vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.” (Ivan 16,7) Otad je Krist trebao stalno Duhom prebivati u srcu svoje djece. Njihova veza s Njime postala je tješnja negoli kad je On osobno bio s njima. Svjetlost, ljubav i sila Krista koji je stanovao u njima sjala je iz njih, tako da su se ljudi divili gledajući ih i “... prepoznali su u njima Isusove pratitelje” (Djela 4,13).

75

Sve što je Krist bio svojim učenicima, On želi biti i svojoj današnjoj djeci. U svojoj posljednjoj molitvi, okružen malom skupinom učenika, On je rekao: “Ne molim samo za njih nego i za one koji će po njihovoj riječi vjerovati u me.” (Ivan 17,20)

Isus se molio za nas i tražio da i mi budemo sjedinjeni s Njime, kao što je On sjedinjen sa svojim Ocem. Kakve li povezanosti! Spasitelj je o sebi rekao: “Sin ne može ništa sam od sebe učiniti...” (Ivan 5,19); “Otac koji boravi u meni čini svoja djela!” (Ivan 14,10) Prema tome, ako Krist stanuje u našem srcu, On “proizvodi u vama i htijenje i djelovanje da mu se možete svidjeti” (Filipljanima 2,13). Mi ćemo raditi kao što je radio On; očitovat ćemo isti duh. I tako, ljubeći Njega i boraveći u Njemu, dostići ćemo “... da sve uraste u njega koji je Glava, u Krista” (Efežanima 4,15).

ŽIVOT I RAD

77 Bog je izvor života, svjetlosti i radosti cijelom svemiru. Kao svjetlosne zrake Sunca, kao vodena struja koja izbija iz živog izvora, od Njega se izlijevaju blagoslovi na sva Njegova stvorenja. I gdje god je u srcima ljudi život od Boga, izlijeva se na druge u obliku ljubavi i blagoslova.

Naš Spasitelj nalazio je radost u podizanju i otkupu grešnika. Da bi to postigao, nije svoj život smatrao previše dragocjenim, već je pretrpio križ ne mareći za sramotu. Anđeli su također stalno na poslu, skrbeći za sreću drugih. U tome je njihova radost. Ono što bi sebično srce moglo smatrati ponižavajućom službom — služenje bijednima i po karakteru i položaju nižima od njih — to je djelo bezgrešnih anđela. Duh Kristove ljubavi koja je žrtvovala sebe, to je duh koji prožima Nebo i sačinjava samu srž nebeskog blaženstva. To je duh što će ga imati Kristovi sljedbenici, djelo koje će oni obavljati.

Kad Kristova ljubav ispunjava srce, ona se ne može skriti, kao što se ne može skriti miomiris. Njezin sveti utjecaj osjećat će svi s kojima se budemo susretali. Kristov duh u srcu sličan je izvoru u pustinji koji teče da bi osvježio, i u onima koji su blizu smrti probudio želju da se napiju vode života.

78 Ljubav prema Isusu pokazat ćemo željom da radimo kao što je On radio — na blagoslov i uzdizanje čovječanstva. Ona će navoditi na ljubav, nježnost i sućut prema svim stvorenjima o kojima skrbi naš nebeski Otac.

Spasiteljev život na Zemlji nije bio ispunjen dokolicom i ugađanjem sebi; On je ulagao stalne, ozbiljne, neumorne napore da spasi izgubljeno čovječanstvo. Od jaslca do Golgote išao je putom samoodricanja; nije tražio da bude oslobođen

mučnih zadataka, teških putovanja, iscrpljujuće brige i rada. Rekao je da Sin Čovječiji "... nije došao da mu služe, nego da on služi i da dadne svoj život kao otkup mjesto svih" (Matej 20,28). To je bio najuzvišeniji cilj Njegova života. Sve drugo je bilo manje važno i podređeno tome. Njegovo jelo i piće bilo je da ispuni Božju volju i završi Njegov posao. U svojem radu nije isticao sebe niti tražio osobne koristi.

Tako će i oni koji su dobili Kristovu milost biti spremni prinijeti svaku žrtvu da bi i drugi, za koje je On umro, mogli primiti nebeski dar. Oni će učiniti sve što je u njihovoj moći da svojim boravkom u svijetu načine svijet što boljim. Taj duh je pravi rod istinski obraćene duše. Čim netko dođe Kristu, u njegovu se srcu rađa želja da objavi drugima kakvog je dragocjenog Prijatelja stekao u Isusu. Spasonosna i posvećujuća istina ne može ostati zatvorena u njegovu srcu. Ako smo odjeveni u Kristovu pravednost, ako smo ispunjeni radošću Njegova Duha koji u nama

prebiva, ne možemo ostati na miru. Ako smo iskusili i vidjeli kako je dobar Gospodin, imat ćemo o čemu govoriti. Poput Filipa, kad je našao Spasitelja,

pozvat ćemo i druge k Njemu. Trudit ćemo se da im prikazemo svu Kristovu privlačnost i nevidljivu stvarnost svijeta koji će doći. U nama će plamtjeti želja da idemo putom kojim je Isus prošao. Duboko ćemo čeznuti da i drugi oko nas ugledaju "Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta" (Ivan 1,29).

26 Napori da budemo blagoslov drugima donosit će blagoslov i nama. Upravo nam je zato Bog i pružio priliku da sudjelujemo u planu spasenja. On je ljudima osigurao prednost da dobiju dio u božanskoj naravi i da, sa svoje strane, šire blagoslove svojim bližnjima. To je najviša čast, najveća radost koju je Bog mogao dati ljudima. Oni koji ovako postaju

Krist u srcu je poput miomirisa koji se ne može sakriti.

79

suradnici u djelu ljubavi, dolaze u najveću blizinu svojega Stvoritelja.

Vijest Evanđelja i cijelo djelo službe ljubavi Bog je mogao povjeriti nebeskim anđelima. Mogao se poslužiti i drugim sredstvima da bi ostvario svoju namjeru. Ali je u svojoj neograničenoj ljubavi odlučio nâs učiniti svojim suradnicima,

POMAGANJE DRUGIMA

MALI ALI MOĆAN

Ebb Clarence Aaby je stogodišnjak — i stopostotno aktivan!

Ovaj skupljač metalnog otpada, visok oko 140 centimetara, svakodnevno pješači oko pet kilometara kako bi skupio aluminijski otpad. Nosi kuku kojom pretražuje kontejnere u College Placeu, u Washingtonu, gdje živi.

Stojeći na vrhovima prstiju, Ebb je taman toliko visok da može pogledati preko ruba kontejnera punog smrdljivih otpadaka. On koristi svoju kuku za izvlačenje metalnih komada, koje zatim jedan po jedan spušta u plastičnu vreću koju vuče za sobom.

Zašto to čini? On vjeruje u pomaganje drugima, bez obzira na cijenu. Novac koji dobiva od prodaje aluminijskih komada koristi za pomaganje studentima da dobiju kršćansku naobrazbu.

Ebb uviđa kako mu se trud isplatio kad su drugi sretni. Isus nam pomaže da osjetimo unutarnje zadovoljstvo u pomaganju drugima. Djelomice zbog toga mi i volimo toliko pomagati. Čitajte označeni ulomak (pogledajte **26** na stranici 81) da biste otkrili kako pomaganje drugima zapravo pomaže nama.

- Kakav uzvrat čini Ebbovu žrtvu isplativom?
- Kada osjećate da vam je život najispunjeniji?

RAZMISLITE...

- Razgovarajte s nekim tko uživa u služenju drugima. Upitajte ga kako biste se i vi mogli uključiti u takvu službu.
- Žrtvujte jedan sat u danu kako biste nekom pomogli.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 41,1-3
- Matej 25,34-40
- Luka 6,38

Kristovim i anđeoskim suradnicima, kako bismo mogli uživati blagoslove, radost, duhovnu okrepu i plodove te nesebične službe.

Bolje ćemo se razumjeti s Kristom ako budemo imali zajednicu s Njime u Njegovim mukama. Svaka žrtva koja se prinosi zbog dobra drugih jača duh dobrotvorstva u davateljevu srcu, približava ga sve više Otkupitelju svijeta, koji je "od bogataša postao siromah da vi postanete bogataši njegovim siromaštvom" (2. Korinćanima 8,9). Život nam može biti na blagoslov jedino ako tako ispunjavamo nakanu s kojom nas je Bog stvorio. 80

Ako budete pošli raditi onako kako je to Krist naložio svojim učenicima, ako budete zadobivali duše za Njega, osjetit ćete potrebu za dubljim duhovnim iskustvom i većim duhovnim znanjem i bit ćete gladni i žedni pravednosti. Vi ćete se u molitvi boriti s Bogom, vaša će vjera ojačati i sve obilnije ćete piti s izvora spasenja. Protivljenje i nevolje na koje budete nailazili vodit će vas k Bibliji i molitvi. Vi ćete rasti u milosti i u spoznaji Krista i stjecati bogato iskustvo.

Duh nesebičnog rada za bližnje daje karakteru dubinu, stabilnost i Kristovu ljepotu, a onome tko ga ima donosi mir i sreću. Težnje postaju uzvišenije, nema više mjesta tromosti ili sebičnosti. Oni koji ovako razvijaju kršćanske vrline rast će i jačati u radu za Boga. Imat će sposobnost jasnog duhovnog opažanja, postojanu i sve veću vjeru, i bit će sve silniji u molitvi. Božji Duh, djelujući na njihov duh, izaziva u duši sveti sklad kao odgovor na božanski dodir. Oni koji se tako posvete nesebičnom naporu za dobro drugih, najsigurnije grade vlastito spasenje.

Jedini način da netko raste u milosti jest da se nesebično prihvati posla što nam ga je Krist dao — da, prema mjeri svojih sposobnosti, pomaže i bude na blagoslov onima kojima je potrebna naša pomoć. Snaga se stječe vježbanjem; aktivnost je

81 osnovni uvjet života. Oni koji pokušavaju živjeti kršćanskim životom pasivno prihvaćajući blagoslove koje im Božja milost daje, ne čineći ništa za Krista, jednostavno pokušavaju živjeti i

Naš Spasitelj je veći dio svog života proveo u Nazaretu, mukotrpno radeći u tesarskoj radionici.

hraniti se bez rada. A u duhovnom, isto kao i u tjelesnom životu, to uvijek dovodi do degeneracije i raspadanja. Čovjek koji bi odbio svoje udove izlagati naporu, uskoro bi izgubio svaku sposobnost da se njima

služi. Tako i kršćanin koji ne vježba snage što ih je dobio od Boga, ne samo da neće rasti u Kristu, nego će izgubiti i onu snagu koju već ima.

Kristova Crkva je od Boga dobila zadaću spašavanja ljudi. Njezino je poslanje da svijetu odnese Radosnu vijest. To je obveza svakog kršćanina. Svaki pojedinac, u skladu s darovima i prilikama koje ima, treba ispuniti Spasiteljev nalog. Kristova ljubav koja nam je otkrivena čini nas dužnicima svima koji ne poznaju Krista. Bog nam je dao svjetlo, ne samo za nas same, već i za sve njih.

Da su Kristovi sljedbenici bili svjesni svoje dužnosti, bilo bi ih na tisuće u neznabožaćkim zemljama u kojima danas samo jedan propovijeda Evanđelje. I svi oni koji se ne bi mogli osobno prihvatiti tog posla, ipak bi ga podupirali svojim novčanim sredstvima, svojim srcem i svojim molitvama. Osim toga, i u kršćanskim zemljama bi se mnogo ozbiljnije radilo s ljudima.

Da bismo radili za Krista, ne moramo ići u neznabožaćke zemlje, ili čak napuštati uski krug svojega doma ako nas dužnost uz njega veže. Mi možemo raditi u krugu doma, u crkvi, među onima s kojima se družimo i onima s kojima nas vežu poslovne veze.

Veći dio svojega života na Zemlji naš Spasitelj je proveo strpljivo radeći u tesarској radionici u Nazaretu. Anđeli su pratili Gospodara života dok je rame uz rame hodao sa seljacima i radnicima, koji Ga nisu prepoznavali niti Mu odavali čast. On je jednako vjerno obavljao svoje poslanje kad je radio kao skromni obrtnik, kad je liječio bolesne ili hodao po vjetrom uzburkanim valovima Galilejskog jezera. Prema tome, i u najskromnijim životnim dužnostima i na najnižim položajima možemo ići i djelovati s Isusom.

82

Apostol kaže: "Neka svatko, braćo, ostane s Bogom u onom stanju u kojem ga je zatekao poziv." (1. Korinćanima 7,24) Poslovni čovjek može tako voditi svoje poslove da svojom vjernošću proslavi svojega Učitelja. Ako je pravi Kristov sljedbenik, tad će svoju religiju unositi u sve što čini i ljudima otkrivati Kristov duh. Mehaničar može biti vrijedan i vjeran predstavnik Onoga koji je naporno radio baveći se svojim skromnim životnim pozivom među galilejskim brdima. Svi oni koji se zovu Kristovim imenom trebaju raditi tako da navedu i druge da, videći njihova dobra djela, slave Stvoritelja i Otkupitelja.

27 Mnogi su odbijali iskoristiti svoje darove u Kristovoj službi opravdavajući se da drugi imaju mnogo više sposobnosti i prednosti. Proširilo se mišljenje kako se samo od posebno talentiranih može zahtijevati da svoje sposobnosti posvete službi za Boga. Mnogi su počeli smatrati da su talenti dani samo određenoj izabranoj skupini, a da su ostali isključeni, pa prema tome nisu ni pozvani sudjelovati u naporima i u nagradama. Međutim, u Kristovoj usporedbi nije tako prikazano. Kad je gospodar kuće sazvao svoje slugе, svakome je dao posao.

U duhu ljubavi možemo i najskromnije životne dužnosti obavljati "kao Gospodinu" (Kološanima 3,23). Ako je u srcu Božja ljubav, ona će se očitovati i u životu. Oko sebe ćemo širiti

83

ugodno Kristovo ozračje, svojim utjecajem oplemenjivati druge i biti im na blagoslov.

Nemojte čekati posebne prigode ili izvanredne sposobnosti da počnete raditi za Boga. Ne brinite se o tome što će svijet misliti o vama. Ako je vaš svakodnevni život svjedočanstvo čistoće i iskrenosti vaše vjere, ako su vaši bližnji sigurni da im

T A L E N T I

ALBERTOVE SPOSOBNOSTI

“Albert je vrlo loš učenik,” glasio je nastavnikov izvještaj. “Umno je spor, vrlo je nedrušten i uvijek odsutan duhom. Time kvari ostale u razredu. Bilo bi dobro za sve kad bismo ga ispisali iz škole.”

Unatoč takvom nepovoljnom izvještaju, mladi je Albert ipak ostao u školi. Uspio je završiti školu, nastaviti studij i započeti uspješnu karijeru znanstvenika. Mnogo godina kasnije neki je ministar napisao pismo skupini vodećih svjetskih znanstvenika. Tražio je od svakog da nabroji 14 najvećih znanstvenika svih vremena. Kad su prispjeli odgovori, među njima nije bilo ni dva istovjetna. Bez obzira na sve, jedno se ime pojavilo na svakom popisu — Albert Einstein. Isti Albert koji je mnogo godina ranije bio otpisan kao “vrlo slab učenik” i “umno spor”!

Bog je dao Albertu Einsteinu veliki dar. Bog svakome daje jedinstvene sposobnosti. Čitajte označeni ulomak (pogledajte **27** na stranici 85) da biste vidjeli kako Bog vrednuje vaš poseban dar.

- Jeste li otkrili koji je vaš osobiti dar?
- Kakve biste promjene u svijetu mogli izvršiti kad biste iskoristili svoj dar?

RAZMISLITE...

- Načinite popis svega što biste voljeli raditi. Zatim potcrtajte one djelatnosti u kojima biste se mogli istaknuti kad biste doista radili na njima.
- Pitajte roditelje, prijatelje, ili svog omiljenog profesora — što misle koji je vaš osobiti dar.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Matej 25,14-30
- Rimljanima 12,6-8
- 1. Korinćanima 3,5-9

želite biti na blagoslov, vaši napori nikad neće biti potpuno uzaludni.

Najskromniji i najsiromašniji Isusovi učenici mogu biti na blagoslov drugima. Možda i neće biti svjesni da čine neko naročito dobro, ali će svojim nesvjesnim utjecajem pokrenuti valove blagoslova koji će se širiti i produbljivati, a oni sve do dana konačnog obračuna neće ni znati za njihove blagoslovljene posljedice. Oni ne osjećaju niti znaju da čine nešto veliko. Od njih se ne traži da se muče brigom oko uspjeha. Oni samo trebaju ići mirno naprijed, vjerno obavljajući djelo što im ga je dodijelila Božja providnost, i njihov život neće proći uzalud. Njihova će duša postajati sve sličnija Kristu jer su oni Božji suradnici u ovom životu i tako se pripremaju za uzvišeniji rad i nepomućene radosti u životu koji će doći.

Pokrenuti ljubavlju i najneugledniju službu možemo obaviti kao Gospodinu.

POZNAVANJE BOGA

85 **M**nogobrojni su putovi kojima nam se Bog objavljuje i kojima nas dovodi u vezu sa sobom. Priroda se neprestano obraća našim osjetilima. Iskreno srce ganuto je Božjom ljubavlju i slavom koje se otkrivaju u djelima Njegovih ruku. Osjetljivo uho čuje i shvaća poruke koje Bog upućuje preko prirode. Zelena polja, veličanstveno drveće, pupoljci i cvjetovi, oblak što prolazi, kiša koja pada, potok koji žubori, krasote neba — sve to govori našem srcu i poziva nas da se upoznamo s Onim tko je sve stvorio.

Naš je Spasitelj za svoje dragocjene pouke uzimao primjere iz prirode. Drveće, ptice, cvijeće u dolinama, brežuljke, jezera, prekrasno nebo i događaje i okolnosti iz svakodnevnog života povezao je s riječima istine da bismo se što češće sjećali Njegovih pouka, čak i usred tjeskobnih briga kojima je ispunjen čovjekov teški život.

Bog bi želio da se Njegova djeca dive Njegovim djelima i da uživaju u jednostavnoj i tihoj ljepoti kojom je ukraasio naš zemaljski dom. Bog je ljubitelj ljepote, ali više od svake vanjske privlačnosti voli ljepotu karaktera; On bi želio da njegujemo čistoću i jednostavnost, tihe vrline cvijeća.

86 Kad bismo samo htjeli slušati, Božja djela stvaranja pružila bi nam dragocjene pouke o poslušnosti i povjerenju. Od zvijezda što putuju svojim nevidljivim stazama određenim smjerom kroz prostor iz stoljeća u stoljeće, pa sve do najmanjeg atoma — sve u prirodi pokorava se volji svojega Stvoritelja. A Bog se brine o svemu i održava sve što je stvorio. Onaj koji u svojoj ruci drži nebrojene svjetove u beskrajnom prostoru, istodobno skrbi za potrebe malog smeđeg vrapca što bezbrižno

živka svoju jednostavnu pjesmicu. Nebeski Otac nježno bdije nad svima — nad ljudima koji odlaze na svoj svakodnevni teški rad i nad onima koji se mole, nad onima koji navečer idu na počinak i nad onima koji ujutro ustaju, nad bogatašem koji se gosti u svojoj palači i nad siromahom koji u oskudici okuplja svoju djecu za stolom. Nema prolivene suze koju Bog nije vidio. Nema smiješka koji On nije opazio.

O, kad bismo u to potpuno vjerovali, oslobodili bismo se svih nepotrebnih briga. Naš život ne bi bio tako pun razočaranja, jer bismo sve svoje male i velike brige predali u ruke Bogu kojega ne zbunjuje njihova množina niti preopterećuje njihova težina. Mi bismo tada uživali u duševnom miru kakvog mnogi već dugo nisu osjetili.

Dok vaša osjetila uživaju u privlačnoj ljepoti Zemlje, mislite o svijetu koji će doći, svijetu koji nikad neće znati za zlokobnu snijet grijeha i smrti, u kojemu lice prirode više neće biti prekriveno sjenkom prokletstva. Pokušajte zamisliti dom spašenih, ali znajte da će on biti mnogo slaviji od svega što bi čak i najbujnija mašta mogla predstaviti. U raznovrsnim Božjim darovima u prirodi vidimo tek najslabiji odsjaj Njegove slave. U Bibliji piše: "Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube." (1. Korinćanima 2,9)

Pjesnik i prirodoslovac mogu mnogo pričati o prirodi, ali samo kršćanin uživa u ljepoti Zemlje s najvećim poštovanjem, jer prepoznaje djelo ruku svojega Oca, vidi Njegovu ljubav u cvijetu, u grmu, u drvetu. Nitko ne može potpuno cijeniti svrhu brijega i doline, rijeke i jezera ako ih ne gleda kao izražaj Božje ljubavi prema čovjeku.

Ako smo samo spremni poslušati, svijet koji je Bog stvorio naučit će nas poslušnosti i povjerenju.

28 Bog nam govori preko djelâ svoje providnosti i preko utjecaja svojega Duha na naše srce. Iz prilika i okolnosti, iz promjena koje se svakodnevno odigravaju oko nas, možemo

S L U Š A J U Ć I B O G A

TAJNA KOTAČA

Tajnovite oznake južnoameričkih domorodaca stoljećima su bile nepoznanica za zapadno društvo. Što su bili ti čudnovati kameni krugovi i kocke položeni po zemlji? Drevni religijski ostaci? Magije vračeva? Možda dijelovi kakva obreda?

Jedna od ovih tajni leži na vrhu visoravni Wyoming. Krug od niza kamenova okružuje gomilu kamenja koja je njegovo središte, i 28 kamenih crta zrakovito se prostiru iz te gomile, poput žbica kotača. Početkom sedamdesetih godina astronom John Eddy napokon je otkrio kôd. Stojeći na pojedinim točkama kotača, uvidio je da kamenje točno označava izlazak i zalazak Sunca najdužeg dana u godini, s ucrtanim zvijezdama vidljivim neposredno prije i poslije ljetnog suncostaja. Kotač je zapravo bio kalendar! Izradili su ga drevni astronomi prije mnogo stoljeća. Domoroci su vjerojatno upotrebljavali ovaj svojevrсни *opservatorij* kako bi odredili kad se trebaju okupiti na ljetne trgovačke sajmove.

Promatrajući načine djelovanja u našem životu, shvaćajući kako Bog radi i ravnajući se prema biblijskim istinama, možemo prevesti neke od životnih tajni u logične, božanske poruke. Proučite označeni ulomak (pogledajte **28** na stranici 90) kako biste naučili važnost duhovne “opservacije”.

- Koje bi vam kvalitete trebale da ste drevni astronomi? A koje vam trebaju kao osobama koje istražuju Božju volju?
- Gdje i kako možete čuti Božji glas?

RAZMISLITE...

- Promatrajte večeras zvijezde.
- Kako vas one potiču na razmišljanje o tome što znači biti Božje dijete?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Postanak 45,4-8
- Job 11,7-20
- Psalam 37

izvući dragocjene pouke ako je naše srce otvoreno da ih shvati. Prateći djela Božje providnosti, psalmist kaže: "Puna je zemlja dobrote Jahvine." (Psalam 33,5) "Tko je mudar, nek o svemu tom razmišlja i nek uvidi dobrotu Jahvinu!" (Psalam 107,43)

Bog nam govori u svojoj Riječi. U njoj se najjasnije otkriva Njegov karakter, Njegovo postupanje prema ljudima i veliko djelo otkupljenja. U njoj nam je izložena povijest patrijarhâ, proroka i drugih svetih ljudi iz

davnine. Bili su to ljudi koji su "patili kao i mi" (Jakov 5,17). Mi ih gledamo kako se bore s obeshrabrenjem koje i nas obuzima, kako poput nas padaju u kušnjama i kako ipak hrabro ustaju i pobjeđuju

**Želite li se osobno
upoznati sa
Spasiteljem,
proučavajte sustavno
Sveta pisma.**

Božjom milošću. Tako gledajući stječemo hrabrost u svojoj težnji 88
za pravednošću. I dok čitamo o dragocjenim iskustvima koja su stekli, o svjetlosti, ljubavi i blagoslovima u kojima su uživali, o djelu koje su obavili milošću što im je bila udijeljena, duh koji je njih nadahnjivao rasplamsava i u našem srcu plamen svetog natjecanja, želje da im budemo slični po karakteru te da poput njih hodimo s Bogom.

Isus je rekao za starozavjetne spise, a koliko se više to odnosi na novozavjetne: "I upravo ona [Pisma] svjedoče za me." (Ivan 5,39) Pisma svjedoče u korist Otkupitelja, Onoga u kojemu je središte svih naših nada u vječni život! Da, cijela Biblija govori o Kristu. Od prvog izvještaja o stvaranju: "... i ništa što je postalo nije bez nje postalo" (Ivan 1,3) pa sve do završnog obećanja: "... dolazim uskoro" (Otkrivenje 22,12), mi čitamo o Njegovim djelima i slušamo Njegov glas. Ako se želite upoznati sa Spasiteljem — proučavajte Sveto pismo!

Napunite svoje srce Božjim riječima. One su živa voda što gasi vašu goruću žeđ. One su živi kruh s Neba. Isus objavljuje:

“Ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nećete imati života u sebi!” (Ivan 6,53) A onda sâm objašnjava: “Riječi koje sam vam ja rekao jesu duh i život.” (Ivan 6,63) Naše tijelo izgrađeno je od onoga što jedemo i pijemo; i kako je to u tjelesnom životu, tako je i u duhovnom: ono o čemu

razmišljamo udahnuje raspoloženje i snagu našoj duhovnoj naravi.

Biblija nije pisana samo za stručnjake; dapače, namijenjena je i običnom puku.

Otkup grešnika tema je u koju bi i anđeli htjeli zaviriti; njome će se baviti i o njoj će pjevati otkupljeni tijekom

- 89 beskrajnih vjekova vječnosti. Nije li stoga i sada vrijedna pozornog razmišljanja i proučavanja? Isusovo beskrajno milosrđe i Njegova beskrajna ljubav, žrtva koju je prinio zbog nas — sve nas poziva na najozbiljnije i najsvečanije razmišljanje. Trebali bismo se baviti karakterom našega dragog Otkupitelja i Posrednika! Trebali bismo razmišljati o poslanju Onoga koji je došao spasiti svoj narod od njihovih grijeha. I dok budemo tako razmatrali nebeske teme, naša vjera i ljubav postajat će sve jači, a naše molitve sve ugodnije Bogu jer će u njima biti sve više vjere i ljubavi. One će biti razborite i vatrene. Naše povjerenje u Isusa bit će sve čvršće i svakoga dana stjecat ćemo živa iskustva s Njegovom silom kojom “može zauvijek spasavati one koji po njemu dolaze k Bogu” (Hebrejima 7,25).

Dok budemo razmišljali o Spasiteljevu savršenstvu, poželjet ćemo se potpuno preobraziti da se u nama obnovi Njegov bezgrešni lik. Naša će duša biti gladna i žedna da postane slična Onome koga obožava. Što se naše misli budu više bavile Kristom, to ćemo više o Njemu govoriti drugima i potpunije Ga predstavljati svijetu.

Biblija nije pisana samo za teologe; naprotiv, namijenjena je običnim ljudima. Velike istine potrebne za spasenje otkrivene

su u njoj jasno kao dan, i nitko neće pogriješiti niti zaći s puta, osim onih koji se povode za svojim osobnim mišljenjem umjesto za jasno otkrivenom Božjom voljom.

Ne smijemo se povoditi za tvrdnjama bilo kojega čovjeka o onome što uči Pismo, već moramo sami za sebe proučavati Božju riječ. Ako dopustimo drugima da umjesto nas misle, osakatit ćemo svoju snagu i ograničiti svoje sposobnosti. Ako plemenite snage uma ne razvijamo razmišljanjem o temama koje su vrijedne da se njima bavimo, one mogu tako zakržljati da možemo izgubiti sposobnost razumijevanja dubokog značenja Božje riječi. Um će se razvijati ako ga zaposlimo istraživanjem međusobne povezanosti biblijskih tema, uspoređivanjem navoda s navodom, duhovne istine s duhovnom istinom.

90

29 Ništa nije korisnije za jačanje uma od proučavanja Pisma. Nijedna druga knjiga nema toliku snagu da uzdigne misli i oživi sposobnosti kao Biblija svojim dubokim, oplemenjujućim istinama. Kad bi Božju riječ proučavali onako kao što treba, ljudi bi se odlikovali širinom uma, plemenitošću karaktera i čvrstinom namjera, što se danas rijetko susreće.

Međutim, malo se koristi može izvući iz užurbanog čitanja Pisma. Netko može pročitati cijelu Bibliju, a opet ne uočiti njezinu ljepotu ili shvatiti njezino duboko i tajnovito značenje. Mnogo je korisnije proučavati jedan ulomak sve dok njegovo značenje ne postane potpuno jasno i njegov odnos prema planu spasenja očit, negoli čitati mnoga poglavlja bez neke određene namjere i bez stjecanja korisnih pouka. Neka Biblija bude s vama! Kad vam se pruži prilika, čitajte je, urezujte tekstove u svoje pamćenje! Čak i dok hodate ulicama možete pročitati poneki ulomak, razmišljati o njemu i tako ga urezivati u pamćenje.

30 Ne možemo steći mudrost bez ozbiljnog, pozornog proučavanja i molitve. Neki dijelovi Pisma su doista tako jasni

da ih nitko ne može pogrešno shvatiti; ali ima i takvih čije značenje ne leži na površini i ne vidi se na prvi pogled. Tekst se mora uspoređivati s tekstem. Mora se pomnijivo istraživati, uz molitvu i razmišljanje. Takvo proučavanje bit će bogato nagrađeno. Kao što rudar otkriva žile dragocjene rudače

I N T E L I G E N C I J A

JE LI ON PRAVI?

Scott je imao skoro 15 godina, a njegova strast bili su automobili. Prijatelji su ga zvali *Mehaničar*. Njegov je san bio načiniti vlastito vozilo prije nego što dođe vrijeme da dobije vozačku dozvolu. To bi bilo ono pravo! Bio je toliko zauzet čitanjem o najnovijim rezultatima s utrka i razgovorima sa svojim prijateljima o najnovijim modelima automobila da nije imao vremena za posjet svom umirovljenom susjedu.

“Starci nisu ono pravo!” mislio je Scott, sve dok nije otkrio kako je stari gospodin Gutierrez nekoć dizajnirao automobile. Scott je napokon shvatio da bi ga djedica iz susjedstva mogao naučiti mnogočemu bolje od ikoga drugog. Otkrio je da mu dizajner može pomoći u onome što ga zanima znatno više nego drugi izvori iz kojih je tražio savjete.

Označeni ulomak (pogledajte (29 na stranici 93) govori kako nam Biblija, knjiga našega Konstruktora, može pomoći mnogo više nego drugi izvori mudrosti koji se bore za našu pozornost.

- Zašto katkad previdimo da je Biblija izvor umnog usavršavanja?
- Kako proučavanje Biblije može ojačati naš um?

RAZMISLITE...

- Izdvojite svakodnevno petnaestak minuta za proučavanje svoje omiljene biblijske teme.
- Usporedite što o istom predmetu govore vaša omiljena televizijska emisija ili knjiga, i Biblija.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 111,10
- Propovjednik 1,13.14; 2,26
- Ivan 1,1-5
- Jakov 1,5; 3,17

skrivene ispod zemljine površine, tako će i onaj tko ustrajno proučava Božju riječ kao da traži zakopano blago, pronaći istine najveće vrijednosti skrivene od pogleda nemarnog tragača. Nadahnute riječi, ako se ozbiljno prime k srcu, postat će poput potokâ koji teku s izvora života.

PROUČAVANJE BIBLIJE

KAKVO OTKRIĆE!

12. lipnja 1971. godine je Don Kincaid, 25-godišnji ronilac i podvodni fotograf, skočio u vodu kraj Key Westa u Floridi. Blizu dna naišao je na nešto zlatno što je virilo iz pijeska.

“Odmah sam ga zgrabio. Bila je to neka vrsta lančića,” sjeća se. “Na zelenom svjetlu izgledao je kao jeftini bakar.”

Kincaid, jedan od lovaca na blago, našao je komad olupine španjolske galije *Nuestra Señora de Atocha*, koja je potonula kraj Florida Keysa 1622. godine. Čak dvadeset godina skupina ljudi tragala je za potonulim brodom.

Poslije prvog otkrića trebale su im godine da pronađu ostatak blaga. Bilo je rasijano na više od osamnaest kilometara, ponešto od toga desetak metara pod vodom i još nekoliko metara ispod pijeska. Na kraju, kad su iznijeli sve zlato, srebro, dragulje i umjetnine na površinu, ono je imalo ukupnu vrijednost od četiristo milijuna dolara.

Jeste li ikada razmišljali o Bibliji kao moru prepunom zakopana blaga? Označeni ulomak (pogledajte **30** na stranici 93) govori kako, kroz molitvu i pažljivo proučavanje, možete otkriti znanja o Bogu.

- U čemu je proučavanje Biblije slično Donovu lovu na blago?
- Kako je Biblija izmijenila vaš život?

RAZMISLITE...

- Otvorite Bibliju i naučite napamet neki ohrabrujući redak.
- Potcrtajte u bojama biblijske retke koji su vam važni! Zapišite na marginama svoja pitanja i reakcije. Učinite od svoje Biblije razgovor između vas i Boga.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 119
- Matej 4,4
- Luka 6,46-49
- 2. Timoteju 3,10-17

Bibliju nikada ne smijemo proučavati bez molitve. Prije no što otvorimo njezine stranice, trebamo tražiti prosvjetljenje Svetoga Duha, i ono će nam biti darovano. Kad je Natanael došao k Isusu, Spasitelj je uzviknuo: "Evo pravoga Izraelca, bez lukavstva!" Natanael je rekao: "Odakle me poznaješ?" A Isus je odgovorio: "Prije nego te Filip pozvao — vidio sam te pod smokvom." (Ivan 1,47.48) Isus će i nas vidjeti na tajnim mjestima molitve ako od Njega budemo tražili prosvjetljenje da možemo spoznati istinu. Anđeli iz svijeta svjetlosti bit će s onima koji ponizna srca traže da im Bog pokaže put.

Sveti Duh uzdiže i proslavlja Spasitelja. Njegova je dužnost da nam predstavi Krista, čistoću Njegove pravednosti i veliko spasenje koje imamo u Njemu. Isus kaže: "On će mene proslaviti, jer će uzeti od onog što je moje i to objaviti vama." (Ivan 16,14) Duh istine je jedini uspješni učitelj božanske istine. Koliko je samo Bog ljubio ljudski rod kad je dao svojega Sina da umre za njega i odredio svojega Duha da bude ljudima Učitelj i stalni Vodič!

PREDNOSTI MOLITVE

Bog nam govori preko prirode i objave, preko Providnosti i 93
utjecaja svojega Duha. Ali sve to nije dovoljno: prijeko je
potrebno da i mi pred Njime otvorimo svoje srce. Da bismo
duhovno živjeli i imali duhovnu snagu, moramo održavati živu
vezu sa svojim nebeskim Ocem. Naše se misli mogu baviti
Njime — mi možemo razmišljati o Njegovim djelima, o
dokazima Njegova milosrđa, o Njegovim blagoslovima — ali
sve to još nije u punom smislu riječi održavanje veze s Njim. Da
bismo stupili u vezu s Bogom, moramo poželjeti ispričati Mu
nešto iz svojega stvarnog života.

Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Ne zbog toga
što Bogu trebamo otkriti što smo, već zato da bismo sebe
osposobili da Ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već
nas uzdiže k Njemu.

Kad je bio na Zemlji, Isus je svoje učenike učio kako da se
mole. On im je preporučao da sve svoje dnevne potrebe iznesu
Bogu i da sve svoje brige bace na Njega. Obećanje koje je dao
njima, da će im molitve biti uslišane, dao je i nama.

Dok je boravio među ljudima, Isus je i sâm često molio.
Naš se Spasitelj izjednačio s nama u našim potrebama i
slabostima te tako postao ponizan i usrdni molitelj koji od Oca
traži novu snagu da krene dalje, osposobljen za dužnost i
kušnjju. On je naš primjer u svemu. On je brat u našim
slabostima "koji je iskusan u svemu (kao i mi), samo što nije
sagrijehio" (Hebrejima 4,15), a kao bezgrešan po svojoj naravi 94
grozio se grijeha i izdržao duševne borbe i patnje u svijetu
punom grijeha. Kao čovjek smatrao je molitvu svojom
potrebom i svojom prednošću. U razgovoru sa svojim Ocem

nalazio je utjehu i radost. Ako je Spasitelj ljudi, Božji Sin, osjećao potrebu za molitvom, koliko više bi slabi i grešni smrtnici morali biti svjesni potrebe za stalnom usrdnom molitvom.

Naš nebeski Otac čeka da izlije na nas obilje svojih blagoslova. Naša je prednost da možemo obilno piti s izvora beskrajne ljubavi. Nije li onda čudno što se tako malo molimo! Bog je spreman i željan čuti iskrenu molitvu svojega najskromnijeg djeteta, ali je ipak tako očito da se

Molitva je povjeravanje Bogu kao Prijatelju.

ustručavamo iznijeti Mu svoje potrebe! Što nebeski anđeli mogu misliti o jadnim bespomoćnim ljudskim bićima koja se suočavaju s kušnjama, o bićima prema kojima Božje srce osjeća bezgraničnu ljubav i spremno im je darovati više no što mogu iskati i zamisliti, a koja se tako malo mole i imaju tako malo vjere? Anđelima je drago klanjati se Bogu, oni vole biti blizu Njega. Razgovor s Bogom smatraju najvećom radošću. A sinovi ove Zemlje, kojima je tako potrebna pomoć što im je jedino Bog može dati, izgledaju zadovoljni bez svjetlosti Njegova Duha, bez pratnje Njegove nazočnosti.

Tama Zloga obavija one koji zanemaruju molitvu. Neprijatelj ih šapatom kuša navodeći ih na grijeh, samo zato što se ne služe prednošću koju im je Bog dao božanskom ustanovom molitve. Zašto Božji sinovi i kćeri oklijevaju moliti, kad je molitva ključ u rukama vjere koji otvara nebeske riznice u kojima se čuvaju neograničena bogatstva Svemoćnoga? Ako se ne budemo neprestano molili i budno bdjeli, izložit ćemo se opasnosti da postanemo nemarni i da skrenemo s pravog puta. Neprijatelj se stalno trudi da nam zapriječi put k prijestolju milosti, kako usrdnom molitvom i vjerom ne bismo dobili milost i snagu da se odupremo kušnji.

Postoje određeni uvjeti koje moramo ispuniti ako želimo da Bog čuje naše molitve i da ih usliša. Jedan od prvih uvjeta je svijest da nam je Njegova pomoć potrebna. On je obećao: "Jer na žednu ću zemlju vodu izliti, i po tlu sušnome potoke." (Izaija 44,3) Oni koji su gladni i žedni pravednosti, koji čeznu za Bogom, mogu biti sigurni da će se nasititi. Srce se mora otvoriti utjecaju Duha, jer inače ne može primiti Božji blagoslov.

Naša velika potreba sama je po sebi dokaz koji govori u našu korist. Ali moramo tražiti od Gospodina da nam to učini. On kaže: "Molite, i dat će vam se!" (Matej 7,7) "On koji čak nije poštedito vlastitog Sina, već ga predao za sve nas, kako nam neće dati sve ostalo s njime?" (Rimljanima 8,32)

Ako u svojem srcu gajimo bezakonje, ako smo prionuli uz bilo koji nama poznati grijeh, Gospodin nas neće čuti; ali molitva pokajničke, skrušene duše uvijek će biti prihvaćena. Kad ispravimo sva zla kojih smo svjesni, možemo biti uvjereni da će Bog odgovoriti na naše molbe. Naše zasluge nas nikada neće preporučiti Božjoj naklonosti — mi ćemo se spasiti Kristovom dostojnošću, očistit ćemo se Njegovom krvlju. Ipak, i sami moramo nešto pridonijeti, moramo ispuniti uvjete da bismo bili prihvaćeni.

Drugi uvjet uspješne molitve jest vjera. "Jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže." (Hebrejima 11,6) Isus je rekao svojim učenicima: "Što god moleći pitate, vjerujte da ste to već primili, i bit će vam." (Marko 11,24) Jesmo li Isusa uhvatili za riječ?

31 Obećanje je široko i neograničeno, i vjeran je Onaj koji ga je dao. I kad ne primimo baš ono što smo tražili, u vrijeme kad smo se molili, i dalje moramo vjerovati da nas je Gospodin čuo i da će odgovoriti na naše molitve. Mi smo tako podložni zabudama i tako kratkovidni da ponekad tražimo i ono što nam ne bi bilo na blagoslov, pa nam naš nebeski Otac u svojoj ljubavi odgovara na molitve tako što nam daje ono što

će nam poslužiti na najviše dobro — ono što bismo i sami poželjeli kad bi naš pogled bio božanski prosvijetljen i kad bismo mogli vidjeti stvarnost onakvom kakva jest. Kad izgleda da nam molitve nisu uslišane, moramo se držati obećanja, jer će vrijeme uslišanja sigurno doći i mi ćemo primiti blagoslov

ODGOVORI NA MOLITVU

TOČNO NA VRIJEME

C. M. Fields bila je odlučna da pošalje svoje šestero djece u crkvenu školu, unatoč tome što ju je suprug napustio i odbio joj pomoći. Svake godine kad bi se približavalo vrijeme upisa, ona se molila: “Gospodine, pomози mi da upišem djecu.” Svakog ljeta borila se da isplati prošlogodišnju školarinu, prije nego što bi uspjela namaknuti novac za sljedeću godinu.

Često nije znala odakle dolazi novac, niti kada će doći. Ponekad su djeca započinjala školu kasnije, dok su skupila novac za školarinu. Nosili su staru odjeću i jeli oskudnu hranu. Ali su uvijek imali i opstajali.

Višegodišnje iskustvo s upisivanjem u školu osnažilo je njezinu djecu u pouci kojoj ih je željela naučiti: “Božji odgovor možda ne stiže kad želiš, ali stiže uvijek točno na vrijeme.”

Čitajte označeni ulomak (pogledajte **31** na stranici 99) da vidite kako Bog radi u sličnim uvjetima.

- Što mislite, zašto Bog katkad čeka do posljednje minute ili čak kasnije, da bi odgovorio na molitvu?
- Što tražite ako zahtijevate da Bog na vašu molitvu odgovori na osobit način? Zašto je to pogrešno?

RAZMISLITE...

- Razgovarajte s prijateljem o slučaju kad je Božji odgovor na molitvu bio bolji ili drukčiji od vašeg traženja.
- Nabrojite barem tri slučaja kad je Isus svojim odgovorima na njihova traženja iznenadio ljude.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 84,11
- Izaija 55,8.9
- Jeremija 29,11

koji nam najviše odgovara. Ali prava je drskost zahtijevati da molitva uvijek bude uslišana onako kako smo željeli i da uvijek dobijemo upravo ono što smo tražili. Bog je premudar da bi se varao i predobar da bi pravednicima uskratio bilo koje dobro! I zato se bez straha oslonite na Njega, čak ako odgovor na molitve i ne dobijete odmah! Oslonite se na Njegovo sigurno obećanje: "Molite, i dat će vam se!" (Matej 7,7)

Ako se budemo povodili za svojim sumnjama i strahovanjima, ako budemo pokušavali razriješiti sve ono što nam izgleda nejasno — dok još nemamo vjere — naša će se nesigurnost samo produbiti i povećati. Ali ako dođemo k Bogu osjećajući se bespomoćni i ovisni, kakvi zapravo i jesmo, te u vjeri, ponizno i s povjerenjem iznesemo svoje potrebe Onome koji sve zna i čijemu pogledu ništa na svijetu nije skriveno, koji svime upravlja svojom voljom i svojom riječju, On će moći i htjeti uslišati naš vapaj i učinit će da u našim srcima zasja svjetlost. Iskrena molitva dovodi nas u vezu s umom Beskonačnoga. Možda u tom trenutku nemamo nikakav siguran dokaz da se lice našega Otkupitelja nadvija nad nama s mnogo sućuti i ljubavi, ali je ipak tako. Možda nećemo osjetiti Njegov vidljivi dodir, ali Njegova je ruka nad nama s mnogo ljubavi i nježnog sažaljenja.

Kad od Boga tražimo milosti i blagoslove, naša srca moraju biti nadahnuta duhom ljubavi i praštanja. Kako bismo se mogli moliti: "I otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima svojim!" (Matej 6,12) — ako istodobno nismo spremni praštati drugima? Ako očekujemo da Bog čuje naše molitve, moramo praštati drugima isto onako kao što očekujemo da nama bude oprošteno.

Među uvjetima za uslišanje je i ustrajnost u molitvi. Ako želimo rasti u vjeri i iskustvu, moramo se stalno moliti. Moramo biti "u molitvi ustrajni" (Rimljanima 12,12). "U molitvi ustrajte; u njoj bdijte sa zahvaljivanjem!" (Kološanima 4,2) Petar opominje

vjernike: "... budite umjereni i trijezni da se možete posvetiti molitvi" (1. Petrova 4,7). Pavao upućuje: "... u svemu iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti" (Filipijanima 4,6). Juda kaže: "Vi... ljubljeni... molite se uz suradnju Duha Svetoga! Očuvajte sami sebe u ljubavi Božjoj..."

T A J N A M O L I T V A

SKORO SAM GA UBIO

Dr. Ben Carson, neurokirurg koji je prvi uspješno razdvojio sijamske blizance spojene tjemenima, sjeća se kako je kao petnaestgodišnjak pokušao nožem probosti svojeg prijatelja.

On i Bob slušali su radio. Bob je promijenio postaju i Ben je planuo. Zgrabio je nož iz zadnjeg džepa, škljocnuo i otvorio ga te zamahnuo prema prijateljevom trbuhu. Nož je na čudesan način udario u kopču Bobovih hlača, a oštrica se slomila i pala na pod.

Ben je bio zaprepašten. "Ža... žao mi je," promrmljao je i otrčao kući. Spustio se na rub kade, osjećajući se slabo zbog svijesti da je pokušao ubiti svojeg prijatelja. "Gospodine," molio se Ben, "moraš mi ublažiti narav. Ako to Ti ne učiniš, nikad neću biti slobodan od nje!"

Nakon višesatnih molitava toga dana, Ben kaže kako više nema problema s naglošću. Zapravo, prijatelji ga zovu Nježni Ben.

Molitva ne djeluje uvijek trenutačno, kao u Benovu slučaju, ali ona je naša veza s nebeskim Ocem koji može učiniti sve. Označeni ulomak (pogledajte na stranici 103) govori nam o sili koju nam daje tajna molitva.

- Što mislite, zašto je došao odgovor na Benovu molitvu?
- Za koju slabost ili kušnju trebate Boga da vam pomogne u njezinom savlađivanju?

RAZMISLITE...

- Izaberite svoje tajno mjesto za razgovor s Bogom.
- Ubilježite u svoj *dnevnik molitve* za što se molite i kako vam Bog odgovara na molitve.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Daniel 6
- Jona 2
- Marko 1,35
- Luka 22,39-46

(Juda 20.21) Neprestana molitva je neprekidna zajednica duše s Bogom, tako da život od Boga teče u naš život; a iz našega života čistoća i svetost teku natrag k Bogu. 98

Potrebna je i revnost u molitvi; ničemu ne smijete dopustiti da omete vašu molitvu. Uložite svaki napor da održite vezu između Isusa i svoje duše. Iskoristite svaku prigodu da idete na mjesta određena za molitvu. Oni koji se doista trude održavati vezu s Bogom, vidjet će se na molitvenim skupovima, vjerni u izvršavanju svoje dužnosti, iskreni i željni da požanju sve moguće blagoslove. Oni će iskoristiti svaku priliku da se izlože zrakama svjetlosti s Neba.

32 Trebamo se moliti u obiteljskom krugu, ali iznad svega ne smijemo zanemariti osobnu molitvu, jer je to život duše. Duša ne može napredovati ako se zanemaruje molitva. Obiteljska ili javna molitva sama po sebi nije dovoljna. Neka se duša u samoći otvori pred ispitivačkim Božjim okom. Tajnu molitvu treba čuti samo Bog koji sluša molitve. Nijedno znatiželjno uho ne treba čuti sadržaj takvih molitava. Pri tajnoj molitvi duša je slobodna od utjecaja okoline, slobodna od uznemiravanja. Smireno, a ipak usrdno, duša traži Boga. Utjecaj koji struji od Onoga koji vidi što je tajno i čije je uho otvoreno da čuje molitvu koja izlazi iz srca, bit će ugodan i trajan. Smirenom, jednostavnom vjerom duša održava vezu s Bogom i prikuplja zrake božanske svjetlosti da bi se ojačala i održala u sukobu sa Sotonom. Bog je naš tvrdi grad.

Molite se "u svojoj sobi" (Matej 6,6). Dok se bavite svojim svakodnevnim poslom, neka se vaše srce često obraća Bogu. Tako je Henok hodio s Bogom. Te tajne molitve podižu se kao skupocjeni miris prema prijestolju milosti. Sotona ne može svladati onoga tko je tako utvrđen u Bogu. 99

Nema vremena niti mjesta koje ne bi bilo prikladno za upućivanje molitve Bogu. Ne postoji ništa što bi nas moglo spriječiti da podignemo svoje srce u duhu iskrene molitve. U

mnoštvu na ulici, zaokupljeni poslovnim obvezama, možemo uputiti molitvu Bogu i zatražiti božansko vodstvo, kao što je to učinio Nehemija dok je iznosio svoj zahtjev pred kralja Artakserksa. "Soba" za razgovor može se naći ma gdje se mi nalazili. Vrata našega srca moraju biti stalno otvorena, stalno se mora podizati poziv Isusu da dođe i boravi u našoj duši kao nebeski gost.

Iako oko nas može vladati zaraženo, pokvareno ozračje, ne moramo udisati njegova kužna isparavanja, već možemo živjeti u čistom zraku Neba. Ako svoju dušu iskrenom molitvom uzdignemo u Božju blizinu, možemo zatvoriti svaki prilaz nečistim maštanjima i nesvetim mislima. Oni koji su otvorili svoje srce da od Boga prime potporu i blagoslov, hodat će u svetijem ozračju od ovoga zemaljskog i održavat će stalnu vezu s Nebom.

Nama su potrebni jasniji pojmovi o Isusu i potpunije shvaćanje vrijednosti vječnih stvarnosti. Ljepota svetosti treba ispuniti srce Božje djece, a da bi se to moglo postići, moramo tražiti da nam Bog razjasni ono što je nebesko.

100 Neka se naša duša otvori i uzdigne kako bi nam Bog mogao dati da udišemo nebesko ozračje. Moramo se držati tako blizu Boga da se pri svakoj neočekivanoj kušnji naše misli okreću k Njemu isto tako prirodno kao što se cvijet okreće prema Suncu.

 Iznesite Bogu svoje potrebe, svoje radosti, svoje tuge, svoje brige i svoja strahovanja. Vi Ga ne možete preopteretiti, ne možete Ga zamoriti. Onaj tko je izbrojao vlasi na vašoj glavi nije ravnodušan prema potrebama svoje djece. "Jer Gospodin je pun samilosti i milosrđa." (Jakov 5,11) Njegovo srce puno ljubavi ganuto je našim žalostima, čak i kad samo govorimo o njima. Iznesite Mu sve što zbunjuje vaš um. Onome koji u svojoj ruci drži svjetove i upravlja svim poslovima svemira ništa nije preteško nositi. Njemu nije neznatno ništa od onoga

što se bilo kako tiče našeg mira. Nema nijednog poglavlja u našem iskustvu koje bi Mu bilo premračno za čitanje; nema problema koji bi Mu bio pretežak za razrješenje. Nema nesreće koja bi pogodila Njegovo najmanje dijete, nema brige koja bi mučila dušu, nema radosti koja bi razgalila, nema iskrene molitve koja bi poletjela s usana — da naš nebeski Otac ne vidi i da se odmah ne zainteresira. “On liječi one koji su srca

B O Ž J A B R I G A

ZAKAŠNJENJE NA BROD

Ispunjavao se san Ann i Lyndelle — obilazak Europe. Ali dio toga sna naizgled se pretvarao u košmar. Theo, Annin prijatelj i njihov vodič rekao je djevojkama kako nema načina da stignu na vrijeme u Rotterdam i ukrcaju se na brod. Doduše, to nije bilo pitanje života i smrti, ali je prijetilo nepotrebnim trošenjem njihovog ograničenog novca i vremena.

Theo se podsmjehnuo njihovu prijedlogu da se mole, ali budući da su već kasnili, nije se usprotivio. Nakon molitve su se požurili i, kao što je Theo predvidio, stigli su u Rotterdam sa zakašnjenjem. Kad su došli u luku, brod je i dalje bio tamo.

Je li Theo zakasnio na brod zato što nije shvatio da se Bog brine za svaku sitnicu iz našeg života? Označeni ulomak (pogledajte **33** na stranici 104) govori kako ništa nije preveliko ili premalo da to ne bismo predali Bogu.

- Kako biste objasnili Theu zašto brod nije krenuo na vrijeme?
- O čemu biste trebali govoriti Bogu? Što vas u tome sprečava?

RAZMISLITE...

- Potražite riječ *molitva* u nekom rječniku. Razlikuje li se ponuđena definicija od vašeg razumijevanja molitve?
- Mogli biste se sa skupinom svojih prijatelja sastajati jednom tjedno i moliti se za posebne potrebe.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- 1. Samuelova 2,1-10
- Matej 7,7-11
- Luka 18,1-8
- Jakov 5,16

skrušena i povija rane njihove." (Psalam 147,3) Odnos između Boga i svake duše tako je osoban i potpun, kao da nema nijedne druge duše na Zemlji s kojom bi dijelio svoju brižnu pažnju, nijedne druge duše za koju bi dao svojega ljubljenoga Sina.

101 Isus je rekao: "U taj dan molit ćete u ime moje. Ne kažem vam da ću ja moliti za vas, jer vas sâm Otac ljubi..." (Ivan 16,26.27) "Nego sam ja vas izabrao... da vam dadne Otac što god zamolite u moje ime." (Ivan 15,16) Ali moliti se u Isusovo ime znači mnogo više nego samo spomenuti Njegovo ime na početku i na kraju molitve. To znači moliti se po Isusovu umu i duhu, vjerujući Njegovim obećanjima, oslanjajući se na Njegovu milost i čineći Njegova djela.

Bog ne traži ni od koga među nama da postane pustinjač ili redovnik i da se povuče iz svijeta kako bi se posvetio bogoštovlju. Naš život mora biti sličan Kristovu životu između planine i mnoštva. Onaj tko ne čini ništa drugo osim što se moli, uskoro će se prestati moliti, ili će se njegove molitve pretvoriti u praznu naviku. Kad se ljudi povuku iz društvenog života, s područja svoje kršćanske dužnosti i nošenja križa, kad prestanu ozbiljno raditi za svojega Učitelja koji je ozbiljno radio za njih, nemaju se više za što moliti, nemaju više poticaja za molitvu. Njihove molitve postaju osobne i sebične. Oni se više ne mogu moliti za potrebe čovječanstva ili za izgradnju Kristova kraljevstva, niti tražiti snagu za rad.

34 Kad zanemarujemo predost međusobnog druženja, jačanja i hrabrenja u službi Bogu, mi gubimo. Istine Njegove riječi gube tada svoju jasnoću i važnost za nas. Naša srca više nisu prosvijetljena niti potaknuta njihovim posvećujućim utjecajem, i mi duhovno slabimo. U našem druženju mi kao kršćani mnogo gubimo zbog nedostatka međusobne naklonosti. Onaj tko se zatvara sâm u sebe, ne zauzima položaj koji mu je Bog odredio. Pravilno njegovanje društvenih oblika naše naravi

zblizava nas s drugima i pomaže nam da se razvijemo i ojačamo u služenju Bogu.

Kad bi se kršćani međusobno družili i kad bi razgovarali o Božjoj ljubavi i dragocjenim istinama otkupljenja, njihova bi se srca osvježila i oni bi se uzajamno okrijepili. Mi bismo svakog dana morali bolje upoznavati svojega nebeskog Oca i stjecati nova iskustva s Njegovom milošću — i tad bismo željeli govoriti o Njegovoj ljubavi. A kad bismo to činili, naša bi se srca

102

ODLAZAK U CRKVOU

JE LI TO VAŽNO?

Denise je odlučila poći u crkvu, iako je bila sigurna da je nitko neće ni zamijetiti. Tek što je ušla, predstavilo joj se nekoliko djevojaka. Kad su shvatile da se doselila u njihov kraj, pozvale su je na ručak.

Druženje je bilo zanimljivo i živo. Denise je osjetila posebnu bliskost prema Connie, s kojom je dijelila bol koju je i sama iskusila zbog nedavne rastave roditelja. Denise je znala sve o rastavi. Suosjećala je s Connie i uputila joj nekoliko ohrabrujućih riječi.

Dok je mislila o svojoj skorašnjoj odluci da ne ide u crkvu toga dana, shvatila je kako je odlazak u crkvu ipak važan. Božja je zamisao bila da imamo posebno mjesto gdje ćemo se susretati s Njim i sa svojim prijateljima. Stoga nas On poziva u crkvu. U njoj nas očekuje On. Označeni ulomak (pogledajte 34 na stranici 106) upozorava nas što gubimo kad ne idemo u crkvu.

- Što mislite, kako bi na budućnost mlade Denise utjecao njezin izbor da ostane kod kuće?
- Kako se možete posvetiti bogoslužju?

RAZMISLITE...

- Pronađite nekoga tko je u crkvu došao sâm i učinite da bude sretan što je došao.
- Razgovarajte s nekima od svojih prijatelja. Pitajte ih što misle o redovitom dolaženju u crkvu.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Izlazak 20,8-11
- Matej 12,9-13
- 1. Korinćanima 3,8,9

zagrijala i ohrabrila. Kad bismo više mislili i razgovarali o Isusu, a manje o sebi, bili bismo mnogo češće u Njegovom društvu.

Kad bismo o Bogu mislili samo onoliko koliko imamo dokaza da se On brine o nama, On bi bio uvijek u našim mislima i mi bismo uživali govoriti o Njemu i slaviti Ga. O prolaznim stvarima razgovaramo zato što se za njih zanimamo. O svojim prijateljima govorimo zato što ih volimo, naše radosti i naše tuge povezane su s njima. Ipak, imamo neizmjereno više razloga ljubiti Boga nego svoje zemaljske prijatelje. Trebalo bi nam biti najprirodnije da na prvo mjesto u svojim mislima stavimo Njega, da govorimo o Njegovoj dobroti i pričamo o Njegovoj sili. Bogati darovi kojima nas je obasuo nisu nam dani da bi toliko zaokupili našu pozornost i ljubav da više nemamo čime uzvratiti Bogu; oni bi nas trebali stalno podsjećati na Njega i povezati nas vezama ljubavi i zahvalnosti s našim nebeskim Dobročiniteljem. Mi živimo preblizu zemaljskim nizinama. Uzdignimo oči prema otvorenim vratima nebeskog Svetišta, u kojemu svjetlost Božje slave obasjava lice Isusa Krista koji "... može zauvijek spasavati one koji po njemu dolaze k Bogu..." (Hebrejima 7,25)

103 Trebalo bi više slaviti Boga "... za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim" (Psalam 107,8). Naša se pobožnost ne smije izražavati samo traženjem i primanjem. Nemojmo uvijek misliti o svojim potrebama, a nikada o blagoslovima koje primamo. Nije točno da se previše molimo, već smo previše štedljivi u zahvaljivanju. Stalno primamo Božju milost, a kako malo zahvalnosti izražavamo, kako malo hvalimo Boga za sve što je učinio za nas!

U stara vremena Gospodin je naredio Izraelcima, kad se budu okupili na bogoslužje: "Blagujte ondje, vi i vaše obitelji, u nazočnosti Jahve, Boga svoga; veselite se svime što su vaše ruke namaknule i što vam je Jahve, Bog vaš, blagoslovom udijelio."

(Ponovljeni zakon 12,7) Ono što se čini na slavu Bogu treba se činiti radosno, uz pjesme slavljenja i zahvaljivanja, a ne žalosno i zlovoljno.

Naš Bog je nježni, milostivi Otac. Bogoštovlje se ne bi smjelo smatrati nekom žalosnom, otužnom službom. Trebao bi nam biti užitak služiti Bogu i sudjelovati u Njegovom djelu. Bog ne želi da se Njegova djeca, kojoj je osigurao tako veliko spasenje, ponašaju kao da je On neki strogi, sitničavi nadzornik. On je njihov najbolji Prijatelj, i kad se okupe na bogoslužje, On želi biti s njima, blagoslivljati ih i tješiti, ispunjavati njihova srca radošću i ljubavlju. Gospodin želi da Njegova djeca u

Služiti Bogu i učinkovito surađivati u Njegovom djelu treba nam biti zadovoljstvo.

bogoštovlju nalaze utjehu, i da im rad za Njega donese više zadovoljstva nego poteškoća. On želi da oni koji dolaze na bogoslužje odnesu sa sobom dragocjene misli o Njegovoj skrbi i ljubavi, kako bi bili puni radosti u svakodnevnom životu i imali razloga da u svemu postupaju pošteno i vjerno.

Moramo se okupiti oko križa. Krist, i to razapet, treba biti predmet našega razmišljanja, razgovora i naših najradosnijih osjećaja. Trebamo pamtiti svaki blagoslov koji smo primili od Boga, i kad shvatimo veličinu Njegove ljubavi, trebamo biti spremni sve povjeriti ruci koja je za nas prikovana na križ.

Duša se može približiti Nebu na krilima hvalospjeva. U nebeskim dvorima Boga slave pjesmom i glazbom; dok izražavamo svoju zahvalnost, i mi usklađujemo svoje bogoštovlje s bogoštovljem nebeskih vojski. "Pravo me štuje onaj koji prinosi žrtvu zahvalnu" — kaže Bog (Psalam 50,23). Pred svojega Stvoritelja dođimo radosno i sa štovanjem, sa "zahvalnicama i glasom hvalospjeva" (Izaija 51,3)!

104

ŠTO UČINITI SA SUMNJOM

105 **M**noge, a posebno one koji su u kršćanskom životu mladi, često uznemiruje ono što ih navodi na nevjerovanje. U Bibliji ima mnogo redaka koje oni ne mogu objasniti ili razumjeti, a Sotona se time koristi da bi pokolebao njihovu vjeru u Pismo kao Božju objavu. Oni pitaju: "Kako mogu upoznati pravi put? Ako je Biblija doista Božja riječ, kako se mogu osloboditi tih sumnji i zabuna?"

Ako nam ne pruži dovoljno dokaza na kojima možemo temeljiti svoju vjeru, Bog nikad ne traži da vjerujemo. Njegovo postojanje, Njegov karakter, istinitost Njegove Riječi, sve je to potvrđeno mnogim dokazima koji su upućeni našem razumu. Ipak, Bog nikad nije uklonio mogućnost sumnje. Naša vjera mora počivati na osobnom osvjedočenju, a ne na nabranjanju dokaza. Oni koji žele sumnjati, imat će priliku; a oni koji stvarno žele upoznati istinu, naći će obilje dokazne građe na koju mogu položiti svoju vjeru.

Ograničenom umu nemoguće je u potpunosti shvatiti karakter ili djela Beskonačnoga. I najoštrijem i najobrazovanijem umu sveto Biće uvijek će ostati obavijeno velom tajanstvenosti. "Možeš li dubine Božje proniknuti, dokučiti savršenstvo Svesilnoga? Od neba je više: što još da učiniš? Od Šeola dublje: što još da mudruješ?" (Job 11,7.8)

106 Apostol Pavao uzvikuje: "O, dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božjega! Kako su nedokučive njegove odluke i kako neistraživi njegovi putovi!" (Rimljanima 11,33) "Oblak i tama ovijaju njega, pravda i pravo temelj su prijestolja njegova." (Psalam 97,2) Mi možemo shvatiti Njegovo postupanje s nama i pobude koje Ga pokreću toliko da možemo razabrati

bezgraničnost Njegove ljubavi i milosti koje su sjedinjene s beskrajnom silom. Od Njegovih nakana možemo razumjeti onoliko koliko je za nas dobro da znamo; a za sve što je više od toga moramo se osloniti na svemoćnu ruku i na srce puno ljubavi.

POZNAVANJE BOGA

PTIČJI JEZIK

Snježna oluja uhvatila je sve nespremnima. “Pretpostavljam da danas nitko neće ići u školu,” mislio je Brian i počeo razgrtati snijeg s pločnika. Izenadio se kad je čuo nekoliko tupih udaraca o prozor. Je li netko bacio grude? Ne, bilo je to malo jato ptica koje su se izgubile u oluji i tražile zaklon.

“Trebaju im pomoći,” pomislio je odmah. “Smrznut će se po ovom nevremenu.” Otvorio je vrata ostave i upalio u njoj svjetlo. Ali ptice su se držale dalje od ostave. Posipao je mrvice po putu do ostave. Ni to ih nije zanimalo. Napokon, pokušao ih je potjerati unutra. Ali one su se razbježale.

“Zar ne znaju da im pokušavam pomoći?” pitao se. “Kad bih samo mogao govoriti njihovim jezikom!” Odustao je i ostavio ih u snijegu. “Jedini način na koji bih ih mogao spasiti bio bi kad bih i ja mogao postati pticom,” pomislio je. Onda mu je sinulo. Vjerojatno je i Bog osjećao to isto prema ljudima.

Čitajte označeni ulomak (pogledajte **35** na stranici 112) da biste otkrili koliko je Bog uzvišeniji nego što mi to uopće možemo zamisliti!

- Zašto je Bog, koga ne možemo niti pojmiti, umro za nas?
- Kako poznavanje Boga utječe na vaš način života?

RAZMISLITE...

- Promatrajte zalazak sunca na kraju dana. Što vam on kazuje o Božjoj ljubavi prema vama?
- Pomozite nekom djetetu da bolje upozna Boga. Što trebate reći ili učiniti?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Izaija 1,18
- Ivan 17,3
- Rimljanima 8,38.39

35 Božja riječ, kao i karakter njezinog božanskog Autora, sadrži tajne koje ograničena bića nikad neće moći potpuno shvatiti. Pojavljivanje grijeha na svijetu, Kristovo utjelovljenje, novorođenje, uskrsnuće i mnogi drugi biblijski predmeti, predočavaju tajne, preduboke da bi ih ljudski um mogao objasniti ili čak potpuno shvatiti. Ali, nemamo razloga sumnjati u Božju riječ samo zato što ne možemo razumjeti tajne Božje providnosti. I u svijetu prirode stalno smo okruženi nepojmljivim tajnama. I najskromniji oblici života tajna su koju ni najmudriji filozofi ne mogu objasniti. Na sve strane nailazimo na čuda koja nadmašuju moć našega shvaćanja. Smijemo li onda biti iznenađeni što i u duhovnom svijetu ima tajni koje ne možemo dokučiti? Poteškoća je zapravo u slabosti i ograničenosti ljudskog uma. Bog nam je u Pismu pružio dovoljno dokaza o božanskoj naravi Svetih spisa i ne smijemo sumnjati u Njegovu Riječ samo zato što ne možemo razumjeti sve tajne Njegove providnosti.

Apostol Petar kaže da u Pismu postoje "teško razumljiva mjesta, koja neuki i nepostojani ljudi izvrcu... na svoju vlastitu propast" (2. Petrova 3,16). Teško razumljivim mjestima u Pismu koristili su se nevjernici kao dokazom protiv Biblije; ali, naprotiv, ona snažno potvrđuju da je Biblija božanski nadahnuta. Kad bi Biblija izvješćivala o Bogu na lako shvatljiv način i kad bi Njegovo veličanstvo mogli razumjeti ograničeni umovi, tad ona ne bi nosila nepogrešivi pečat božanskog autoriteta. Veličina i tajanstvenost tema o kojima ona govori trebaju nas nadahnuti vjerom u Bibliju kao Božju riječ.

Biblija otkriva istinu s takvom jednostavnošću i tako je savršeno prilagođuje potrebama i težnjama ljudskog srca da to zadivljuje i očarava i najobrazovanije umove i istodobno osposobljava skromne i neuke da upoznaju put spasenja. Ipak, te jednostavne istine odnose se na tako uzvišene i dalekosežne teme i tako su beskrajno iznad moći ljudskog shvaćanja da ih

možemo prihvatiti samo zato što ih je objavio Bog. I plan spasenja nam je otkriven tako da svaka duša može vidjeti koje korake pokajanja treba učiniti prema Bogu, koje korake vjere prema Gospodinu Isusu Kristu, da bi se spasila onako kako je to Bog odredio. Ispod tih lako razumljivih istina leže tajne koje skrivaju Božju slavu, tajne koje nadmašuju moći uma koji ih istražuje, a ipak iskrenog tražitelja istine nadahnjuju strahopoštovanjem i vjerom. Što netko više istražuje Bibliju, to se više produbljuje njegova uvjerenost da je to Riječ živoga Boga, i njegov se razum klanja veličanstvu božanske objave.

**Budući da ne mogu
proniknuti u sve tajne,
skeptik i nevjernik
odbacuju Božju riječ.**

108

Priznati nemoć potpunog shvaćanja velikih istina Biblije znači samo priznati činjenicu da je ograničeni um nesposoban shvatiti bezgranično, da čovjek svojim ograničenim ljudskim znanjem ne može razumjeti namjere Sveznajućeg.

Budući da ne mogu proniknuti u sve njezine tajne, sumnjičavci i nevjernici odbacuju Božju riječ; a ni svi oni koji kažu da vjeruju Bibliji nisu slobodni od ovakve opasnosti. Apostol kaže: "Pazite, braćo, da se slučajno u koga od nas ne nađe pokvareno, nevjerno srce, tako da otpadne od Boga živoga." (Hebrejima 3,12) Pravo je da duboko istražujemo biblijska učenja i da ispitujemo "dubine Božje" (1. Korinćanima 2,10) onoliko koliko su otkrivene u Bibliji. Ono "što je sakriveno, pripada Jahvi, Bogu našem", a ono što je otkriveno "nama i sinovima našim zauvijek" (Ponovljeni zakon 29,28). Međutim, Sotona nastoji izopačiti istraživačke sposobnosti ljudskog uma. Prigodom razmatranja biblijskih istina do izražaja dolazi svojevrсна gordost, jer ljudi postaju nestrpljivi i osjećaju se poraženima ako ne mogu svaki navod iz Pisma objasniti na svoje zadovoljstvo. Smatraju da bi ih previše

ponizilo priznanje da nisu sposobni shvatiti Božju riječ. Nisu spremni strpljivo čekati dok Bog ne nađe za dobro da im otkrije istinu. Misle da je dovoljna njihova ljudska mudrost da bez ičije pomoći shvate Pismo, a budući da to ne uspijevaju, odriču Bibliji njezin autoritet. Istina je da mnoge teorije i učenja, za koje se općenito smatra da proistječu iz Biblije, nemaju nikakvog temelja u njezinu naučavanju, i zapravo se suprote

Bog želi da istina Njegove Riječi proširuje vidike Njegove djece.

cjelokupnom glasu nadahnuća. Sve je to u mnogim umovima izazvalo sumnju i zbunjenost. Međutim, za to ne treba optuživati Božju riječ, već čovjekovo izvrtnje Pisma.

Kad bi stvorenim bićima bilo moguće savršeno razumjeti Boga i Njegova djela, ona bi, postigavši taj cilj, izgubila svaku mogućnost da dalje otkrivaju istinu, rastu u spoznaji i dalje razvijaju um i srce. Bog više ne bi bio najviši, a čovjek bi, dostigavši granicu znanja i sposobnosti, prestao napredovati. Zahvalimo Bogu što nije tako! Bog je beskrajn, u Njemu "se nalazi sakriveno sve blago mudrosti i znanja" (Kološanima 2,3). Ljudi bi mogli cijelu vječnost stalno istraživati, stalno učiti, a opet nikad ne iscrpsti riznice Božje mudrosti, dobrote i sile.

Bog želi da se Njegov narod već u ovom životu stalno sve više upozna s istinama Njegove Riječi. Postoji samo jedan način da se stekne to znanje. Božju riječ možemo razumjeti jedino kad nas prosvijetli isti Duh preko kojega je Riječ bila dana. "Tako nitko ne zna Božjih tajna, osim Božjega Duha... jer Duh sve ispituje, čak i dubine Božje." (1. Korinćanima 2,11.10) Spasitelj je svojim sljedbenicima obećao: "A kada dođe on, Duh Istine, uvest će vas u svu istinu... jer će uzeti od onog što je moje i to objaviti vama." (Ivan 16,13.14)

Božja je namjera da čovjek razvija svoje sposobnosti rasuđivanja, a proučavanje Biblije jača i oplemenjuje um bolje od bilo kojega drugog proučavanja. Međutim, moramo se čuvati obožavanja razuma, jer je podložan ljudskim slabostima i nedostacima. Ako ne želimo da nam Pismo bude nerazumljivo, tako da ni najjasnije istine ne možemo shvatiti, moramo imati jednostavnost i vjeru malog djeteta, biti spremni učiti i usrdno se moliti za pomoć Svetoga Duha. Svijest o Božjoj sili i mudrosti te našoj nesposobnosti da shvatimo Njegovu veličinu treba nas nadahnuti poniznošću, i mi bismo trebali otvarati Njegovu Riječ sa svetim strahopoštovanjem, kao da stupamo u Njegovu blizinu. Kad otvorimo Bibliju, naš razum mora priznati Autoritet koji je veći od našeg, a srce i um moraju se pokloniti pred velikim JA SAM. 110

Mnogi tekstovi nam se čine preteški i nejasni, ali će ih Bog učiniti jasnima i razgovijetnima onima koji ih se trude razumjeti. Međutim, bez vodstva Svetoga Duha uvijek ćemo biti skloni izvrtnju Pisma ili pogrešnom tumačenju. Mnogo puta čitanje Biblije ne donosi nikakve koristi, a često nanosi i ozbiljnu štetu. Kad se Božja riječ otvara bez štovanja i molitve, kad misli i osjećaji nisu posvećeni Bogu, ili nisu u skladu s Njegovom voljom, um je zamračen sumnjom i tijekom samog proučavanja Biblije nevjerovanje raste. Neprijatelj preuzima upravu nad mislima i predlaže nepravilna tumačenja. Kad god se ljudi, bez obzira na stupanj svojega obrazovanja, riječju i djelom ne trude biti u skladu s Bogom, postaju skloni pogrešnom razumijevanju Pisma, i stoga ne možemo imati povjerenja u njihova tumačenja. Oni koji pretražuju Pisma da bi našli proturječnosti, nemaju duhovne oštroumnosti. Takvo iskrivljeno gledanje navest će ih da i u onome što je potpuno jasno i jednostavno nađu razlog za sumnju i nevjerovanje. 111

🕒 Iako oni to možda prikrivaju, pravi razlog sumnje i nevjerovanja u većini slučajeva jest ljubav prema grijehu.

Učenja i ograničavanja koja sadrži Božja riječ nisu dobrodošla oholom srcu koje voli grijeh, a oni koji ne žele poslušati njezine zahtjeve spremni su posumnjati u njezin autoritet. Da bismo dokučili istinu, moramo je iskreno željeti upoznati i biti je

S U M N J A

PRIJATELJSKO UNIŠTAVANJE

Od prvih dana škole Lili i Tess dijelile su sve, od odjeće do tajnih ljubavi. Onda je jednoga dana Tess došla u školu, a Lili nije htjela razgovarati s njom. Sve vrijeme provela je s drugom prijateljicom. Što je još gore, Lili je o njoj govorila laži i ismijavala je pred svima. Tess je plakala i pisala pisma Lili, trudeći se doznati u čemu je pogriješila. Ali joj Lili nikad nije odgovorila.

Sredinom njihovog školovanja u gimnaziji Lili je opet počela razgovarati s Tess. Te godine ponovno su postale najbolje prijateljice — sve dok je jednog dana, bez ikakva upozorenja, Lili opet nije odbacila. Okretala je glavu kad god bi ugledala Tess. Prijateljima je opet o njoj pričala laži. “Zašto mi to čini?” pitala se Tess. “Mislila sam da ćemo zauvijek ostati prijateljice.”

Kad se Lili napokon ponovno okrenula, Tess više nije imala povjerenja u Lili i nije željela biti ponovno povrijeđena.

Sumnja u osobu može uništiti odnos. Ne znate možete li joj vjerovati. Je li vas uvreda ikad natjerala da posumnjate u Boga? Bog vam nikada neće okrenuti leđa. Označeni ulomak (pogledajte (36 na stranici 115) otkriva vam odakle zapravo potječe sumnja u Boga.

- Kako se osjećate kada tko sumnja u vašu iskrenost?
- Kako nas ljudski postupci mogu nagnati da posumnjamo u Boga?

RAZMISLITE...

- Kad sljedeći put vidite dugu, razmislite o Božjem obećanju Noi u Postanku 9,13-17.
- Načinite popis svih obećanja koje ste dali u skorije vrijeme. Jeste li ih održali?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Postanak 28,15
- Psalam 33,4
- Matej 28,20

spremni poslušati. Svi koji pristupaju proučavanju Biblije u tom duhu naći će obilje dokaza da je ona Božja riječ i razumjet će njezine istine koje će ih učiniti "mudrima za spasenje" (2. Timoteju 3,15).

Krist je rekao: "Ako tko htjedne vršiti volju njegovu, znat će da li je moja nauka od Boga ili ja govorim sam od sebe." (Ivan 7,17) Umjesto da zanovijetate i sumnjate u ono što ne razumijete, slijedite svjetlost koja vas već obasjava, pa ćete dobiti još veću svjetlost. Kristovom milošću izvršite svaku dužnost koja vam je dosad jasno pokazana, pa ćete dobiti sposobnost razumijevanja i izvršavanja onih koje vam još nisu jasne.

Postoji dokaz koji je dostupan svima, i najobrazovanijima i najneukijima — dokaz iskustva. Bog nas poziva da osobno provjerimo istinitost Njegove Riječi i vjerodostojnost Njegovih obećanja. On nam preporučuje: "Kušajte i vidite kako dobar je Jahve!" (Psalam 34,9) Umjesto da se oslanjamo na nečije riječi, trebamo ispitivati sami. On objavljuje: "Molite i primit ćete!" (Ivan 16,24) Njegova obećanja će se ispuniti. Ona nikad nisu iznevjerila i nikad ne mogu iznevjeriti! I dok se budemo približavali Isusu i radovali se u obilju Njegove ljubavi, sumnja i mrak će nestati pred svjetlošću Njegove nazočnosti.

Apostol Pavao kaže da nas Bog "... istrgnu iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo svoga ljubljenog Sina" (Kološanima 1,13). A svaki onaj koji je prešao iz smrti u život "potvrđuje da je Bog istinit". (Ivan 3,33) Takav može posvjedočiti: "Bila mi je potrebna pomoć i našao sam je u Isusu. Svaka moja potreba bila je zadovoljena, utoljena je glad moje duše, i Biblija je za mene objava Isusa Krista. Pitate li zašto vjerujem u Isusa? — Zato što mi je On božanski Spasitelj! Zašto vjerujem Bibliji? — Zato što sam ustvrdio da je to glas kojim Bog govori mojoj duši!" Dakle, sami sebi možemo posvjedočiti da je Biblija istinita i da je Krist Božji Sin. Mi znamo da se ne povodimo za lukavo sročnim bajkama.

Petar opominje braću: "Štoviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista!" (2. Petrova 3,18) Kad Božji narod bude rastao u milosti, sve će jasnije razumijevati Božju riječ. On će u njezinim svetim istinama pronalaziti novu svjetlost i novu ljepotu. To se

Bog nas poziva da se osobno uvjerimo u istinitost Njegove Riječi.

pokazivalo kroz povijest Crkve u svim vjekovima, i tako će biti sve do kraja. "A pravednička je staza kao svjetlost svanuća, koja je sve jasnija do potpunog dana." (Izreke 4,18)

113 Mi možemo vjerom gledati u vječnost i uhvatiti se za Božje obećanje da će se ljudski razum razviti, ljudske sposobnosti sjediniti s božanskima, a svaka duševna snaga doći u izravan doticaj s Izvorom svjetlosti. Možemo se radovati što će tad biti razjašnjeno sve ono što nas je u Božjoj providnosti zbunjivalo, da će sve ono što nam je bilo teško shvatljivo dobiti svoje objašnjenje; a tamo gdje smo svojim ograničenim razumom nailazili samo na zbrku i izjalovljene namjere, vidjet ćemo najsavršeniji i najljepši sklad. "Sad vidimo u ogledalu, nejasno, a onda ćemo licem u lice. Sad nesavršeno poznajem, a onda ću savršeno spoznati kao što sam spoznat." (1. Korinćanima 13,12)

RADOSNI U GOSPODINU

Božja djeca pozvana su da budu Kristovi predstavnici i da objave Gospodinovu dobrotu i milost. Kao što je Isus otkrio pravi Očev karakter nama, i mi moramo otkriti Krista svijetu koji još nije upoznao Njegovu nježnu i milosrdnu ljubav. "Kao što ti mene posla u svijet" — kaže Isus — "i ja njih poslah u svijet... Ja u njima, a ti u meni... da svijet upozna da si me ti poslao..." (Ivan 17,18.22.23) Apostol Pavao poručuje Isusovim učenicima: "Očito je da ste vi pismo Kristovo... koje poznaju i čitaju svi ljudi." (2. Korinćanima 3,3.2) Kroz svako svoje dijete Isus šalje poslanicu svijetu. Ako ste Kristov sljedbenik, On kroz vas šalje pismo vašoj obitelji, mjestu ili ulici u kojoj živite. Isus koji boravi u vama želi progovoriti srcima onih koji Ga još ne poznaju. Možda oni ne čitaju Bibliju i ne čuju glas koji govori s njezinih stranica. Oni u Božjim djelima ne vide Njegovu ljubav. Ali ako ste pravi Isusovi predstavnici, može se dogoditi da preko vas budu navedeni da shvate bar djelić Njegove dobrote i budu pridobiveni da Ga ljube i da Mu služe. 115

Kršćani su postavljeni da budu svjetlonoše na putu prema Nebu. Oni trebaju na svijet odsjajivati svjetlost kojom ih je Krist obasjao. Trebaju živjeti takvim životom i razviti takav karakter da drugi, gledajući njih, steknu ispravno mišljenje o Kristu i Njegovoj službi.

Ako doista predstavljamo Krista, prikazat ćemo službu Njemu u privlačnom svjetlu. Kršćani sjetne i žalosne duše, koji se tuže i gundaju, svojim bližnjima pogrešno prikazuju Boga i kršćanski život. Oni ostavljaju dojam kako Bogu nije drago da Njegova djeca budu sretna, i time lažno svjedoče protiv našeg nebeskog Oca. 116

Sotona likuje kad Božju djecu uspije navesti na nevjernost i malodušnost. On uživa kad vidi da nemamo povjerenja u Boga, kad sumnjamo u Njegovu spremnost i snagu da nas spasi. Drago mu je kad nas uspije navesti da mislimo kako će nam Bog djelima svoje providnosti nanijeti štetu. Sotonin je posao prikazati Gospodina kao biće bez samilosti i sažaljenja. On iskrivljuje istinu o Bogu. Naše misli želi zaokupiti pogrešnim shvaćanjima o Bogu pa, umjesto da se bavimo istinom o našem nebeskom Ocu, prečesto svoj um zapošljavamo onim što je Sotona izmislio o Njemu te sramotimo Boga svojim nepovjerenjem i gundanjem protiv Njega. Sotona stalno pokušava učiniti vjerski život sumornim. Želi ga prikazati mučnim i teškim, i kad kršćanin u svojem životu odaje takav oblik religije, on zapravo svojim nevjerovanjem podupire Sotoninu laž.

117 Hodeći svojim životnim putom, mnogi se bave vlastitim pogreškama, neuspjesima i razočaranjima, i njihova su srca puna boli i obeshrabrenja. Dok sam boravila u Europi, pisala mi je jedna vjernica koja se upravo tako ponašala i stoga bila u dubokom očaju. Tražila je da joj uputim neku riječ ohrabrenja. Nakon što sam pročitala pismo, usnila sam san kako se nalazim u vrtu, i netko — vjerojatno vlasnik vrta — vodio me je njegovim stazama. Brala sam cvijeće i uživala u njegovu mirisu kad je spomenuta vjernica, koja je išla pokraj mene, svratila moju pozornost na neko ružno trnje koje joj je zasmetalo pri hodu. Žalila se i tužila. Idući za vodičem, ona i nije hodala stazom, već kroz grmlje i trnje. "Oh!" — jadala se ona — "nije li žalosno što je ovaj divan vrt nagrđen trnjem?" Vodič joj je odgovorio: "Ostavi trnje na miru, jer će te ono samo raniti! Beri ruže, ljiljane i karanfile!"

Nije li u vašemu iskustvu bilo i nekih svijetlih točaka? Niste li doživjeli neke dragocjene trenutke kad vam je srce treperilo od radosti odzivajući se tako Božjem Duhu? Kad pregledavate

poglavlja svojega životnog iskustva, zar ne nailazite i na ugodne stranice? Ne rastu li Božja obećanja, slično mirisnom cvijeću, uzduž vašega puta na svakom koraku? Nećete li dopustiti da njihova ljepota i milina ispune vaše srce radošću?

Grmlje i trnje samo će vas ranjavati i žalostiti, i — budete li

POZITIVNO MIŠLJENJE

NAJVEĆI GUBITNIK

Izvjestitelji s utakmica američkog bejzbola biraju svake godine po jednog bacača lopte iz Nacionalne lige i jednog iz Američke lige za Youngovu nagradu, nazvanu po bacaču koji je dobio 511 mečeva u razdoblju od 1890. do 1911. godine — rekord koji zasigurno nikad neće biti oboren. Cy Young bio je nemilosrdni igrač koji je vjerovao u sebe, i danas slovi kao najbolji igrač svih vremena.

Isto tako, Cy Young je postigao još jedan rekord, koji također zasigurno nikad neće biti oboren. Izgubio je 315 mečeva! Može se reći da je bio najveći gubitnik koji je ikada igrao bejzbol. Da je Cy Young provodio vrijeme brinući se zbog svojih poraza, mogao se obeshrabriti i slomiti.

Provodite li vrijeme u nastojanju da bolje izgledate, ili budete popularniji, ili pametniji? Mnogo je bolje usredotočiti se na riječi koje je napisao apostol Pavao: “Sve mogu u onome koji mi daje snagu.” (Filipljanima 4,13) Označeni ulomak (pogledajte (37 na stranici 120) ohrabrit će vas da zadržite pogled na pozitivnim stvarima.

- Otkuda potječe osjećaj manje vrijednosti i što u svezi s time možete učiniti?
- Umjesto na slabe točke, na što biste se trebali usredotočiti?

RAZMISLITE...

- Napišite popis svojih pozitivnih osobina i kako ih Krist može upotrijebiti da od vas načini uspješnu osobu.
- Pročitajte životopis nekoga tko je u životu imao gubitaka, a ipak postao uspješnim. Čemu se možete poučiti na njegovom iskustvu?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Rimljanima 8,17
- 2. Korinćanima 4,15-18
- Filipljanima 3,13.14

jedino to brali i pokazivali drugima — nećete li time prezreti Božju dobrotu i spriječiti druge oko sebe da idu životnom stazom?

Nije mudro skupljati sve neugodne uspomene iz prošlosti, nepravde i razočaranja, razgovarati o njima i tužiti se na njih sve dok nas ne svlada obeshrabrenost. Obeshrabrena duša puna je mraka, ona onemogućuje božanskoj svjetlosti da sjaji iz njezinog srca i tako baca sjenku na put svojih bližnjih.

118 Zahvalimo Bogu na blistavim prizorima koje nam je pokazao. Prikupimo sve blagotvorne dokaze Njegove ljubavi, tako da ih neprestano možemo gledati: Božjeg Sina kako napušta prijestolje svojega Oca odijevajući svoju božansku narav ljudskom da bi mogao izbaviti čovjeka od Sotonine sile; Njegovu pobjedu zbog nas, koja je čovjeku otvorila Nebo i omogućila ljudskom pogledu da zaviri u prostore u kojima Božanstvo boravi i otkriva svoju slavu; grešni rod uzdignut iz ponora propasti u koji ga je grijeh bacio, koji je ponovno doveden u vezu s beskrajnim Bogom i koji je, nakon što je izdržao božansku kušnju vjerom u Otkupitelja, odjeven u Kristovu pravednost i uzdignut na Njegovo prijestolje. To su prizori o kojima Bog želi da razmišljamo!

Kad ostavljamo dojam da sumnjamo u Božju ljubav i da nemamo povjerenja u Njegova obećanja, sramotimo Boga i žalostimo Njegovog Svetoga Duha. Kako bi se osjećala majka kad bi se njezina djeca stalno tužila na nju, kao da im ne želi dobro, a ona se cijelog života trudila za njihovo dobro i okruživala ih udobnošću? Kad bi djeca posumnjala u njezinu ljubav, to bi slomilo njezino srce. Kako bi se osjećao bilo koji roditelj kad bi djeca tako postupala prema njemu? A što naš nebeski Otac može misliti o nama ako nemamo povjerenja u Njegovu ljubav koja Ga je navela da žrtvuje svojega jedinorođenog Sina da bismo mi imali život? Apostol piše: "On koji čak nije poštedio vlastitog Sina, već ga predao za sve nas,

kako nam neće dati sve ostalo s njime?" (Rimljanima 8,32) A ipak, koliko njih govori svojim djelima, iako ne i riječima: "Bog time nije mislio na mene. Možda On voli druge, ali mene ne voli!"

119

Sve to nanosi štetu vašoj duši, jer svakom sumnjičavom riječju vi pozivate Sotonu da vas kuša, ona u vama jača naklonost prema sumnji i njome ožalostujete anđele koji vam služe. Kad vas Sotona kuša, nemojte izreći nijednu sumnjičavu ili mračnu riječ. Ako odlučite otvoriti vrata njegovu došaptavanju, vaš će se um ispuniti nepovjerenjem i buntovničkim sumnjičenjima. Ako svoje osjećaje još i izrazite, svaka sumnja koju ste izrekli ne samo da ostavlja trag na vama, već postaje i sjeme koje će nicati i donositi rod u životu drugih te se možda nikad neće moći poništiti utjecaj vaših riječi. Možda ćete se vi sami i oporaviti od napadaja kušnji i izvući iz Sotonine zamke, ali drugi, koji su se pokolebali vašim utjecajem, možda se neće moći oduprijeti nevjernosti kojom ste ih nadahnuli. Kako je stoga važno da govorimo samo ono što ulijeva duhovnu snagu i život!

Anđeli pažljivo slušaju sve što svijetu govorite o svojem nebeskom Učitelju. Stoga govorite o Njemu kao o Onome koji živi da bi vas zastupao pred Ocem. Kad se rukujete s prijateljem, neka se s vaših usana i iz vašega srca čuje hvaljenje Boga. To će njegove misli usmjeriti prema Isusu.

Svi imaju teško podnošljivih nevolja i boli i teško podnošljivih kušnji. Nemojte o svojim poteškoćama govoriti smrtnicima kakvi ste i sami, već sve iznesite pred Boga u molitvi. Držite se pravila da nikad ne izgovarate nijednu riječ sumnje ili obeshrabrenja. Svojim riječima nade i svete radosti možete mnogo učiniti da osokolite život drugih i poduprete njihove napore.

120

38 Mnoge su hrabre duše, bolno pritisnute kušnjom, u opasnosti da pokleknu u borbi sa samima sobom i sa silama zla. Nemojte ih obeshrabriti u njihovoj teškoj borbi. Razvedrite

ih riječima ohrabrenja i nade, koje će im dati snagu da krenu naprijed. Tako će Kristova svjetlost zračiti iz vas. “Ni jedan od vas ne živi samom sebi.” (Rimljanima 14,7) Našim nesvjesnim utjecajem drugi mogu biti ohrabreni i ojačani, ili obeshrabreni i odgurnuti od Krista i istine.

O H R A B R E N J E

RAVNO U RIJEKU

Grbavi kit Humphrey imao je loš osjećaj za usmjeravanje. Napravio je pogrešan okret u Pacifiku i zalutao je u zaljev San Francisco. Onda je iz zaljeva krenuo ravno u jedan pritok.

Znajući da neće preživjeti na tom putu, znanstvenici i građani pokušali su zastrašiti zalutaloga kita kako bi se vratio. Zveketali su cijevima i pravili jaku podvodnu buku. Ali to je samo zbunilo Humphreya, koji je nastavio plivati rijekom.

Napokon se netko sjetio jednog pokusa u kojem su se koristile snimljene “pjesme kitova” kako bi se privukli drugi kitovi. Znanstvenici su snimke pjesama kitova puštali s broda koji je išao za Humphreyem. Humphrey se okrenuo prema glasovima kitova i slijedio poznate glasove, vraćajući se rijekom u Pacifik.

Kad vi napravite pogrešan okret, što vam najviše pomaže — oštro kritiziranje ili ohrabrenje prijatelja? Označeni ulomak (pogledajte **38** na stranici 123) ukazuje na važnost pozitivnog utjecaja.

- Koji odgovor na prijateljev problem slič “zveketanju cijevima”, a koji “pjesmi kitova”?
- Kojom vrstom nenamjernog utjecaja utječete na svoje prijatelje?

RAZMISLITE...

- Potražite nekoga tko je duhovno krenuo “ravno u rijeku”. Kako ćete mu govoriti “njegovim jezikom”?
- Prepišite na papirić redak ili retke iz Biblije koji vam pružaju najviše ohrabrenja. Čuvajte taj papirić u svojoj torbici, gdje ga možete naći kad god osjećate potrebu za ohrabrenjem.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- 1. Korinćanima 8,9-13
- Kološanima 3,12-17
- Hebrejima 10,23-25

Mnogi imaju pogrešne pojmove o Kristovu životu i karakteru. Oni misle da je Kristu nedostajalo topline i vedrine, da je bio natmuren, strog i snužden. U mnogim slučajevima je cijelo vjersko iskustvo obojeno takvim mračnim gledanjima.

Često se govori da je Isus plakao i da nije poznato da se ikada nasmiješio. Naš je Spasitelj doista bio čovjek boli, upoznat s tugom, jer je otvorio svoje srce svim ljudskim patnjama. Ali, iako je Njegov život bio pun samoodricanja i zasjenjen bolima i brigom, Njegov duh nije klonuo. Njegovo lice nije izražavalo bol i nezadovoljstvo, već smirenu vedrinu. Njegovo je srce bilo izvor života, i kud god je prolazio, donosio je odmor i mir, radost i veselje.

Naš je Spasitelj bio zaokupljen dubokim mislima i neobično ozbiljan, ali nikad nije bio smrknut i mrzovoljan. Oni koji Ga slijede bit će obuzeti postizanjem svojega životnog cilja i bit će duboko svjesni svoje odgovornosti. Lakomislenost će biti svladana, neće biti neobuzdanog zabavljanja i neuljudnog izrugivanja, jer Isusova religija daje mir koji teče kao rijeka. Ona ne guši svjetlost radosti, ne ograničava veselje, ne navlači oblake na blistavo nasmijano lice. Krist nije došao da Mu služe, već da služi; ako u našem srcu vlada Njegova ljubav, slijedit ćemo Njegov primjer.

Ako se u svojim mislima ponajprije budemo bavili neljubaznim i nepravednim djelima drugih, bit će nam nemoguće da ih volimo onako kako je Krist ljubio nas; ali ako se naše misli zadržavaju na čudesnoj ljubavi i milosrđu koje je Krist imao prema nama, pokazat ćemo isti duh prema bližnjima. Trebamo se međusobno voljeti i poštivati, unatoč očitim pogreškama i manama. Moramo se učiti poniznosti, učiti da se ne oslanjamo na sebe i imati nježne strpljivosti prema pogreškama drugih. Sve će to ukloniti uskogrudnu sebičnost i učiniti nas velikodušnima i darežljivima.

Psalmist kaže: "U Jahvu se uzdaj i čini dobro, da smiješ stanovati u zemlji i živjeti u miru." (Psalam 37,3) Uzdajte se u Gospodina! Svaki dan donosi svoje terete, brige i nedoumice; i kad se sretnemo — kako li smo samo spremni pričati o svojim poteškoćama i nevoljama! Opterećuje nas toliko nepotrebnih briga, prepuštamo se tolikim strahovima, govorimo o takvom bremenu muka — da bi netko mogao pomisliti kako nemamo milosrdnog nježnog Spasitelja, spremnog da čuje naše molbe i odmah nam pruži pomoć u vrijeme potrebe.

122 Neki se stalno boje i izmišljaju nevolje. Svakog su dana okruženi dokazima Božje ljubavi, svakog dana uživaju u darovima Njegove providnosti, ali ne primjećuju blagoslove kojima su obasuti. Njihov se um stalno bavi neugodnostima za koje se boje da će ih snaći, a ako se i nađe kakva stvarna mala poteškoća, ona im tako zaslijepi oči da ne vide mnoštvo darova na kojima bi trebali biti zahvalni. Poteškoće s kojima se suočavaju, umjesto da ih približe Bogu, jedinom izvoru pomoći, odvajaju ih od Njega jer bude nemir i nezadovoljstvo.

Činimo li dobro kad smo tako nevjerni? Zašto bismo trebali biti nezahvalni i nepovjerljivi? Ta Isus je naš Prijatelj! Cijelo Nebo zanima se za naše dobro. Ne bismo trebali dopustiti nedoumicama i brigama svakodnevnog života da nam izjedaju misli i mršte čelo. Ako to dopustimo, uvijek će nam nešto dosađivati i smetati. Ne smijemo se prepuštati brigama koje će nas samo rastakati i iscrpljivati i neće nam pomoći podnositi nevolje.

Možda imate poteškoća u poslovima i izgledi su vam sve mračniji, a možda vam prijeti i gubitak; ali nemojte se obeshrabriti — bacite svoje brige na Boga i ostanite smireni i raspoloženi. Molite se za mudrost da razborito upravljate svojim poslovima i tako spriječite gubitak i propast. Učinite sve sa svoje strane da postignete povoljne učinke. Isus je obećao svoju pomoć, ali tek kad vi uložite napor. Kad ste učinili sve što

ste mogli, oslanjajući se na našega Pomoćnika, radosno prihvatite ishod.

Bog ne želi da Njegov narod bude preopterećen brigama. Međutim, naš Gospodin nas ne obmanjuje. On nam ne kaže: "Ne bojte se, nema opasnosti na vašem putu!" On zna da postoje nevolje i opasnosti, i zato s nama postupa otvoreno. On ne namjerava svoj narod izvući iz ovog svijeta punog zla i grijeha, već mu želi pokazati najsigurnije utočište. On se molio za svoje učenike: "Ne molim te da ih digneš sa svijeta, već da ih očuvaš od Zloga... U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet!" (Ivan 17,15; 16,33)

123

39 Krist je u svojoj propovijedi na Gori dao svojim učenicima dragocjene pouke o potrebi povjerenja u Boga. Te pouke trebaju hrabriti Božju djecu svih vjekova. One dopiru do naših dana noseći nam obilje savjeta i utjehe. Spasitelj je svojim sljedbenicima ukazao na ptice u zraku koje cvrkuću svoje pjesme hvale, neopterećene brižnim mislima, jer "niti siju, niti žanju". A ipak nebeski Otac podmiruje njihove potrebe. Spasitelj pita: "Zar vi niste mnogo vredniji od njih?" (Matej 6,26) Veliki Skrbnik za ljude i životinje otvara svoju ruku i opskrbljuje sve svoje stvorove. Ptice u zraku nisu nedostojne Njegove pažnje. On ne stavlja hranu u njihove kljunove, ali skrbi za sve njihove potrebe. One moraju skupljati zrnje koje je On razasuo za njih. Same moraju prikupljati građu za svoja mala gnijezda. Moraju hraniti svoje mlade. One pjevajući odlaze na svoj posao jer "... vaš ih Otac nebeski hrani". "Zar vi niste mnogo vredniji od njih?" Neće li se Začetnik našega bića, Održavatelj našega života, Onaj koji nas je stvorio na svoju božansku sliku, pobrinuti za sve naše potrebe ako se samo pouzdamo u Njega?

Krist je svojim učenicima ukazao na poljsko cvijeće, izraslo u sjaju svoje raskoši, koje blista jednostavnom ljepotom što ju je dobilo od nebeskog Oca, kao na izražaj svoje ljubavi prema

124

čovjeku. Rekao je: "Promotrite poljske ljiljane kako rastu!" (Matej 6,28) Ljepota i jednostavnost tih cvjetova iz prirode

P O V J E R E N J E

RONITI ZAJEDNO

Ronjenje je istinski uzbudljivo. Ali, nepažnjom ili nesrećom ova aktivnost može postati kobnom. Pogrešan smjer, zapreka i nedostatak zraka mogu ugroziti vašu sigurnost. Najbolja zaštita pri ronjenju jest dobar partner. Prema njemu imate dvije obveze: da ne dopustite pojavu problema i da mu pomognete nadvladati svaki problem koji se pojavi.

Zajedničko planiranje ronjenja, i pridržavanje plana, pomaže da se problemi svedu na najmanju moguću mjeru. Prije nego što zaronite, vi i vaš partner morate jasno zacrtati svoj smjer. Kamo ćete ići? Kuda ćete prolaziti i koliko daleko otići? Koja će vam biti granica dubine, koliko dugo ćete roniti i kako ćete se opskrbljivati zrakom? Gdje namjeravate izroniti? Ako zapadnete u probleme s opremom, možete s partnerom podijeliti zalihe zraka, dok se ne uspnete do površine. Ova tehnika, nazvana "prijateljev dah", podrazumijeva naizmjenično premještanje regulatora, pri čemu svaki ronilac uzima po dva udisaja. Vježbanje "prijateljeva daha" izgrađuje povjerenje u partnera i priprema vas za svaku opasnost.

Označeni ulomak (pogledajte na stranici 127) ukazuje nam kako je Bog naš Prijatelj, Netko na čiju pomoć možemo računati u svakoj prigodi.

- Koje su prednosti održavanja redovite veze s Bogom, nad prizivanjem Boga samo u slučaju opasnosti?
- Koji je to "dah života" što ga Bog dijeli s nama?

RAZMISLITE...

- Načinite popis još nekih sportova u kojima je nužna međusobna suradnja.
- Pročitajte životopis nekog kršćanina koji je imao povjerenja u Boga.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE...

- Psalam 22,4.5
- Daniel 6,23
- Ivan 14,1
- Hebrejima 11,7

daleko nadmašuje Salomonov sjaj. Najljepša odjeća, načinjena umjetničkom vještinom, ne može izdržati usporedbu s prirodnom ljupkošću i blistavom ljepotom cvijeća koje je Bog stvorio. Isus je upitao: "Pa ako tako Bog odijeva poljsku travu koja danas jest, a već se sutra baca u peć, zar neće mnogo radije vas, malovjerni!?" (Matej 6,30) Ako božanski Umjetnik jednostavnom cvijeću koje za jedan dan propada daje tako nježne i raznolike boje, koliko će se više brinuti o onima koje je stvorio na svoju sliku? Ta Kristova pouka jest prijekor zabrinutoj pomisli, zbunjenosti i sumnji nevjernog srca.

Gospodin bi želio da sva Njegova djeca, sinovi i kćeri, budu sretna, spokojna i poslušna. Isus kaže: "Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce!... Ovo vam rekoh, da radost moja bude u vama te da radost vaša bude potpuna!" (Ivan 14,27; 15,11)

Sreća koja se traži iz sebičnih pobuda i izvan puta dužnosti nesigurna je, nepostojana i prolazna; ona nestaje, ostavljajući u duši osjećaj samoće i tuge. A služba Bogu donosi radost i zadovoljstvo jer kršćanin nije ostavljen da putuje nesigurnim putovima, nije prepušten beskorisnim žalostima i razočaranjima. Ako nemamo užitaka u ovom životu, ipak

125

Međutim, čak i ovdje kršćani mogu uživati radost zajedništva s Kristom; oni mogu imati svjetlost Njegove ljubavi i stalnu utjehu Njegove nazočnosti. Svaki korak u životu može nas dovesti bliže Isusu, pružiti nam dublje iskustvo s Njegovom ljubavi i približiti nas blaženom domu mira. Stoga, ne odbacujmo svoje povjerenje, budimo potpuno sigurni, sigurniji nego ikada prije. "Dovde nam je Jahve pomogao." (1. Samuelova 7,12) On će nam pomagati do kraja! Gledajmo spomen-stupove, podsjetnike na ono što je Gospodin učinio da nas utješi i spasi iz ruke neprijatelja koji uništava. Živo se

sjećajmo svakog djela nježnog milosrđa koje nam je Bog učinio — suza koje nam je obrisao, boli koju je ublažio, briga koje je uklonio, straha koji je rastjerao, potreba koje je zadovoljio, blagoslova koje je izlio — i tako se ojačajmo za sve što nas očekuje na ostatku našega hodočasničkog puta.

Sukob koji je pred nama može nam donijeti samo nove nevolje, ali na ono što se odigralo u prošlosti, i na ono što će se dogoditi u budućnosti, možemo gledati i reći: "Dovde nam je Jahve pomogao." (1. Samuelova 7,12) "I nek ti mir traje koliko i život!" (Ponovljeni zakon 33,25) Nevolja nikad neće nadmašiti snagu koja nam je dana da je podnesemo. Prema tome, prihvatimo se svojega posla tamo gdje ga nađemo, vjerujući da ćemo, bez obzira na sve što dolazi, dobiti dovoljno snage za podnošenje nevolje.

126 Uskoro će se otvoriti vrata Neba da kroz njih prođu Božja djeca, a s usana Kralja slave odjeknut će riječi blagoslova poput najljepše glazbe: "Dodite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!" (Matej 25,34)

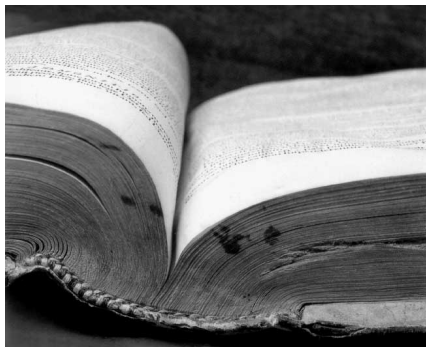
I tada će otkupljeni biti dočekani dobrodošlicom u domu koji im Krist pripravlja. Tamo im društvo neće praviti zemaljski ološ — lažljivci, idolopoklonici, pokvarenjaci, nevjernici — nego će se družiti s onima koji su nadvladali Sotonu i božanskom milošću izgradili savršeni karakter. Svaka grešna sklonost i nesavršenstvo koji su ih ovdje mučili, uklonjeni su Kristovom krvlju i njima su darovani savršenstvo i sjaj Njegove slave koja daleko nadmašuje Sunčev sjaj. Iz njih zrači moralna ljepota i savršenstvo Kristovog karaktera, nadmašujući svojom vrijednošću sve vanjsko blještavilo. Oni su bez mane pred velikim bijelim prijestoljem i uživaju dostojanstvo i anđeoske časti.

Gledajući to slavno nasljedstvo koje mu može pripasti, "... što li može dati čovjek kao otkupninu za svoj život?" (Matej

16,26) Iako je možda siromašan, u sebi ima bogatstvo i dostojnost koje mu svijet nikad ne bi mogao dati. Duša koja je otkupljena i očišćena od grijeha te je sve svoje plemenite sposobnosti stavila u službu Bogu, ima neizmjernu vrijednost. I kad se jedna duša izbavi, radost na Nebu u nazočnosti Boga i svetih anđela izražava se pjesmama svetog pobjedničkog slavlja.

UPOZNAJTE SE S BIBLIJOM!

*Dopisnim putem upoznajte
njezine junake, proroke, pisce, pjesnike...*

Dopisni biblijski tečajevi **BIBLIJA GOVORI i OTKRIJMO**

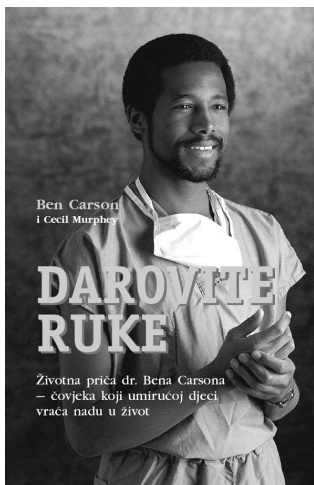
26 lekcija biblijskoga gradiva iz kojih ćete na brz i jednostavan način steći najosnovnija znanja iz Biblije ili Svetog pisma — najstarije, najviše čitane i najviše izdavane knjige. Proučavajte ovu jedinstvenu i svetu Knjigu Božje objave — dopisnim putem, besplatno i bez obveze, u vrijeme koje Vam odgovara te načinom i brzinom koju sami odredite.

Naručite još danas:

ZNACI VREMENA, DOPISNA BIBLIJSKA ŠKOLA
Prilaz Gjure Deželića 75 (p.p. 925), 10 001 ZAGREB

Dopisna biblijska škola online:

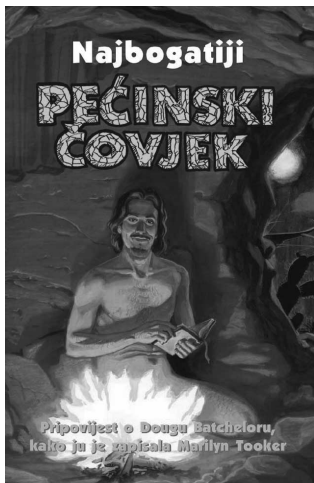
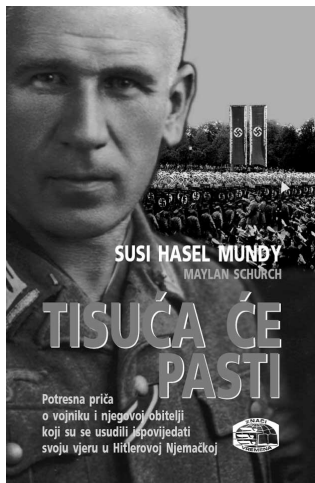
<http://biblija-govori.hr/otkrijmo/>
www.biblija.hr

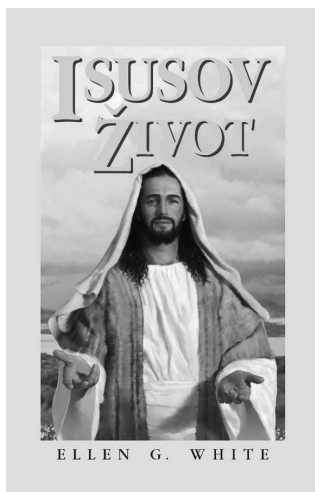

Čitajte knjige osobnih životnih iskustava s Bogom!

Naručite izravno od nakladnika:

www.znaci-vremena.com • tel. 01 2361-920

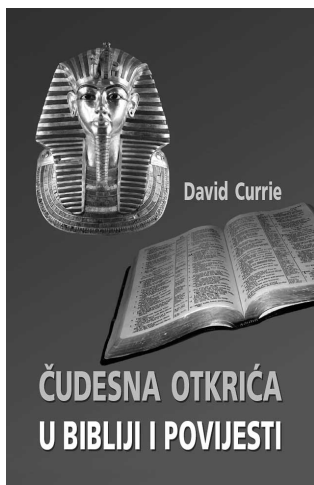
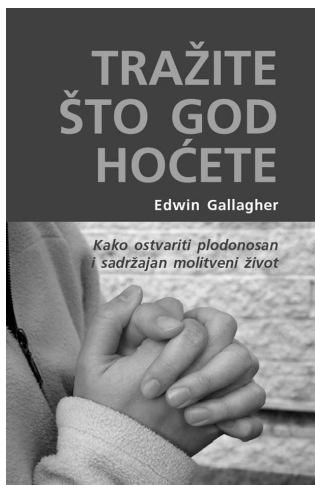

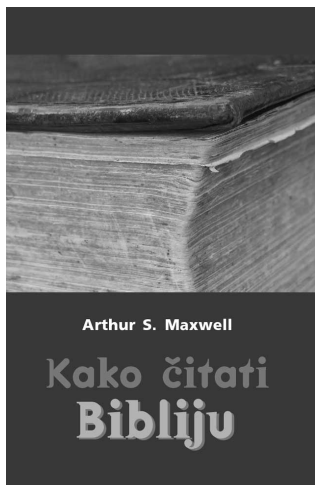

Čitajte najprobranije i najvrednije knjige s područja duhovnosti!

Naručite izravno od nakladnika:

www.znaci-vremena.com • tel. 01 2361-920

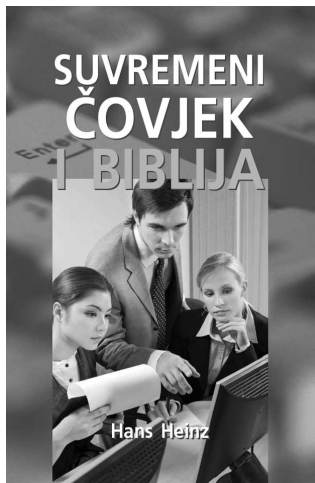

Čitajte knjige koje se traže i izdaju po cijelom svijetu!

Naručite izravno od nakladnika:

www.znaci-vremena.com • tel. 01 2361-920

KAZALO

<i>Predgovor</i>	5
Božja ljubav prema čovjeku	7
Grešniku treba Krist	16
Pokajanje	23
Priznanje	37
Posvećenje	44
Vjera i prihvaćanje	51
Kristovi sljedbenici	59
Rast u Kristu	70
Život i rad	80
Poznavanje Boga	88
Prednosti molitve	97
Što učiniti sa sumnjom	110
Radosni u Gospodinu	119